

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 209

38e jaargang

14 augustus 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 209/01	E-124/95 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Gevaren van bovengrondse stroomleidingen en hoogspanningsmasten voor de volksgezondheid	1
95/C 209/02	E-150/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Aanbesteding van de verdieping van de Westerschelde	1
95/C 209/03	E-245/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Informatiesnelwegen	2
95/C 209/04	E-247/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Europese ruimte en Europese macht	2
95/C 209/05	E-249/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Uitbreiding van de Europese Unie en de communautaire begroting	2
95/C 209/06	E-252/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Economische en Monetaire Unie	3
95/C 209/07	E-256/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Uitbreiding van het Pesca-programma	3
95/C 209/08	E-271/95 van Noël Mamère aan de Commissie Betreft: Parameters en indicatoren voor de vaststelling van normen op het gebied van lucht- en watervervuiling en van geluidsoverlast	3
95/C 209/09	E-345/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Financiering van een landbouwproject in Tibet door de Europese Unie	4
95/C 209/10	E-351/95 van W. G. van Velzen aan de Commissie Betreft: Stand van zaken rondom IMS (Intelligent Manufacturing Systems)	5

95/C 209/11	E-368/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: De ellendige levensomstandigheden van straatkinderen in Latijns-Amerika	5
95/C 209/12	E-401/95 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Verdelging	6
95/C 209/13	P-408/95 van Per Gahrton aan de Raad Betreft: Ontwikkelingshulp van de Europese Unie	6
95/C 209/14	E-415/95 van Carlos Pimenta aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering van de nieuwe brug over de Taag in Lissabon	7
95/C 209/15	E-420/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Betere toegang tot de financiële middelen voor het MKB	8
95/C 209/16	E-462/95 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Invoer van vis en visprodukten uit landen niet behorend tot de Europese Unie	9
95/C 209/17	E-471/95 van Günter Lüttge aan de Commissie Betreft: Richtlijn 90/270/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)	10
95/C 209/18	E-480/95 van Doris Pack aan de Commissie Betreft: Bureaucratische belemmeringen in Duitsland bij het gebruik van ultralichte vliegtuigjes (sportvliegtuigjes)	10
95/C 209/19	E-486/95 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Operationeel vervoerprogramma Ierland	11
95/C 209/20	E-492/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Fraude met EG-gelden	11
95/C 209/21	E-520/95 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Douane-expediteurs in Portugal	12
95/C 209/22	E-537/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Suiker en groente en fruit	12
95/C 209/23	E-540/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Bedrijven in moeilijkheden	13
95/C 209/24	E-551/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Systeem van portokosten bij aankomst	14
95/C 209/25	E-579/95 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Maatregelen van de Raad voor aanwerving personeel	14
95/C 209/26	E-585/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Gezondheidscontrole op bepaalde diëtprodukten	15
95/C 209/27	P-620/95 van Fernando Fernández Martín aan de Commissie Betreft: Problematiek van douaniers en douane-expediteurs	15
95/C 209/28	E-628/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Economische groei en werkloosheid	16
95/C 209/29	E-630/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Loopbaan van ambtenaren van de Commissie	17

95/C 209/30	E-660/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Wetenschappelijk beleid in de Europese Unie (tegenstelling met de Verenigde Staten)	18
95/C 209/31	E-707/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de betrekkingen met de Lid-Staten, openheid en communicatie, 1994	18
95/C 209/32	E-724/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Door het Cohesiefonds gesubsidieerde projecten	19
95/C 209/33	E-728/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Cohesiefondsen — projecten in Málaga	19
95/C 209/34	E-735/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Steun aan Lid-Staten die niet aan hun betalingsverplichtingen voldoen	20
95/C 209/35	E-745/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Urban-programma — projecten in Málaga	20
95/C 209/36	E-753/95 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Vermindering van de steun voor granen op de Azoren en Madeira	20
95/C 209/37	E-773/95 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit van een dienstverrichter die ingezetene van de Europese Unie is	21
95/C 209/38	E-775/95 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Tegen reclame voor sekstoerisme op de Balearen	22
95/C 209/39	E-784/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Communautaire projectleiders	22
95/C 209/40	E-786/95 van Johannes Blokland aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van huishoudelijke kunststofprodukten waarin te veel zware metalen zitten	23
95/C 209/41	E-807/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Gevolgen van bruinkoolverbranding en alternatieve oplossingen	24
95/C 209/42	E-816/95 van Philippe-Armand Martin aan de Raad Betreft: Accijnzen op wijn	24
95/C 209/43	E-819/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Nieuwe textielprodukten	25
95/C 209/44	E-820/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie	25
95/C 209/45	E-832/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van een Europees netwerk van lokale-actiegroepen	26
95/C 209/46	E-834/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Mediterraan beleid van de Unie	27
95/C 209/47	E-847/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Sluiting van de onderneming Tudor (Saragosa) in Spanje	27
95/C 209/48	E-855/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Telematicasystemen van algemeen belang	28
95/C 209/49	E-864/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Onveilige kerncentrales	28

95/C 209/50	E-880/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend postverkeer	28
95/C 209/51	E-882/95 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Overeenkomst van de Raad van ministers voor Visserij over de uitwisseling van bepaalde visserijmogelijkheden van 22 december 1994	29
95/C 209/52	E-887/95 van Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Uiteenlopende grenswaarden voor het gebruik van chroom in leerlooierijen	29
95/C 209/53	E-890/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Voorgestelde vermindering suikerquota	30
95/C 209/54	E-904/95 van Mireille Elmalan aan de Commissie Betreft: Dreigende sluiting van een suikerfabriek op Martinique	30
95/C 209/55	E-909/95 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Eco-label voor papier	31
95/C 209/56	E-914/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Beleidsopties voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid en integratie van de landen van Oost-Europa	32
95/C 209/57	E-916/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Zomertijd en energiebesparing	32
95/C 209/58	E-917/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Sociaal-economische situatie op Noord-Evros	32
95/C 209/59	E-918/95 van Yiannis Roubatis aan de Commissie Betreft: Associatieraad EG-Turkije: Turkse dreigingen	33
95/C 209/60	E-920/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Opwerking in de Slowaakse Republiek	34
95/C 209/61	E-939/95 van Shaun Spiers aan de Commissie Betreft: Vuilverbranding	34
95/C 209/62	E-944/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Het Leader II-programma	35
95/C 209/63	E-946/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: De liberalisering van de interne markt voor elektriciteit	35
95/C 209/64	P-951/95 van Gerard Collins aan de Commissie Betreft: BNP per capita	36
95/C 209/65	E-959/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Invoervergunning	37
95/C 209/66	E-965/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Technologieoverdracht	37
95/C 209/67	E-975/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Financiële bijstand van de Europese Unie voor een betere bescherming van het milieu bij de ontwikkeling van transeuropese netwerken	38
95/C 209/68	E-982/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Protest van het WWF van Verbano-Cusio-Ossola tegen de aanleg van een weg in de berggemeente Valle Vigezzo, waarvoor Interreg-financiering is aangevraagd	38

Nummer	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 209/69	E-990/95 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Lijst van de deskundigen van „groep 31”	39
95/C 209/70	E-991/95 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Verdere uitbreiding van het bevoeiingsstelsel rond het beschermde gebied van Ramières du Val de Drôme (Frankrijk)	39
95/C 209/71	E-1010/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Toepassing van het communautair initiatief Pesca op de Azoren	40
95/C 209/72	E-1014/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Door het Cohesie-financieringsinstrument gesteunde projecten (Portugal)	40
95/C 209/73	E-1036/95 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Verkapte transitobelasting bij grens Polen	40
95/C 209/74	E-1069/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Málaga als haven aan de buitengrens	41
95/C 209/75	E-1070/95 van Celia Villalobos Talero aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Spanje van Verordening (EEG) nr. 4055/86	41
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1069/95 en E-1070/95	41
95/C 209/76	E-1071/95 van Laura González Álvarez, Carlos Carnero González, Wolfgang Kreissl-Dörfler en Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1995”	41
95/C 209/77	E-1085/95 van Kirsten Jensen aan de Commissie Betreft: De positie van de fiets in het gemeenschappelijk vervoerbeleid	42
95/C 209/78	E-1094/95 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Etikettering van voedselproducten die aspartaam/fenylalanine bevatten	43
95/C 209/79	E-1097/95 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Overdraagbaarheid van studietoelagen	43
95/C 209/80	E-1098/95 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Eetstoringen	43
95/C 209/81	E-1105/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Gezondheidscontrole van personen aan de grenzen van de Europese Unie	44
95/C 209/82	E-1108/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: De EIB en investeringen op het gebied van milieubescherming	45
95/C 209/83	E-1112/95 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Verbrandingsinstallatie voor vaste afvalstoffen „Son Reus” (Mallorca)	45
95/C 209/84	E-1124/95 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Participatie van vrouwen in de wetenschappelijke en technologische industrie	45
95/C 209/85	P-1146/95 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Europese subsidies aan bedrijven van de P & O EF-groep	46
95/C 209/86	P-1148/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Conventie van Bazel en ontwerp COM(94) 678	46

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 209/87	E-1152/95 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: Illegale overheidssteun aan de varkenssector door de Franse Regering	47
95/C 209/88	E-1153/95 van José Gil-Robles Gil-Delgado aan de Commissie Betreft: Situatie van straatkinderen in Guatemala en Midden-Amerika	48
95/C 209/89	E-1164/95 van Helwin Peter aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdend taxivervoer	49
95/C 209/90	E-1176/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Adviesgroep mededinging	49
95/C 209/91	E-1177/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Straatkinderen in Guatemala	50
95/C 209/92	E-1207/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Ivoersmokkel in Duitsland	50
95/C 209/93	P-1212/95 van James Provan aan de Commissie Betreft: Verordening (EEG) nr. 3254/91 — wildeklemmen	51
95/C 209/94	E-1247/95 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Invoer van bananen	51
95/C 209/95	E-1262/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Hulp aan Nicaragua	51
95/C 209/96	E-1272/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Sociale Top Kopenhagen, 6—12 maart 1995	52
95/C 209/97	E-1275/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Plattelandsontwikkelingsproject Pa Nam	53
95/C 209/98	E-1284/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Straatkinderen in Guatemala	53
95/C 209/99	E-1285/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Sociale-actieprogramma en ouderen	54
95/C 209/100	E-1287/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: 1999, door de Verenigde Naties uitgeroepen tot Internationaal Jaar van de ouderen ..	54
95/C 209/101	P-1370/95 van Peter Skinner aan de Commissie Betreft: Maatregelen van de Europese Commissie ter controle van de behandeling van de bemanning van het Bulgaarse schip „Rotalia” bij terugkeer in Bulgarije	54
95/C 209/102	E-1379/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Ouderenzorg in de Europese Unie	55
95/C 209/103	P-1391/95 van Yiannis Roubatis aan de Commissie Betreft: De prijs van krantenpapier	55
95/C 209/104	E-1609/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van elektrische schokstaven en voetkluisters	56

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-124/95

van Thomas Megahy (PSE)
aan de Commissie
(8 februari 1995)
(95/C 209/01)

Betreft: Gevaren van bovengrondse stroomleidingen en hoogspanningsmasten voor de volksgezondheid

Is de Commissie zich bewust van de mogelijke schadelijke effecten van bovengrondse stroomleidingen en hoogspanningsmasten voor de volksgezondheid? Is de Commissie, gezien de bezorgdheid die hierover in een aantal Lid-Staten bestaat, alsmede gezien de verantwoordelijkheid die de Gemeenschap draagt krachtens artikel 129, lid 1, van het Verdrag van Rome, voornemens dit probleem te onderzoeken?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(6 maart 1995)

De Commissie verwijst de geachte Afgevaardigde naar haar antwoord op de schriftelijke vragen 2606/94 van mevrouw Kinnock ⁽¹⁾, 2156/94 van de heer Hughes ⁽²⁾, en 757/93 van de heer Bird ⁽³⁾ en naar het antwoord op mondelinge vraag H-660/94 van de heer Smith, dat gegeven werd tijdens het vragenuur in de vergaderperiode van het Parlement in december 1994 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 103 van 24. 4. 1995, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. C 88 van 10. 4. 1995, blz. 4.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 28. 11. 1994.

⁽⁴⁾ Handelingen van het Europees Parlement (december 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-150/95

van Nel van Dijk (V)
aan de Commissie
(8 februari 1995)
(95/C 209/02)

Betreft: Aanbesteding van de verdieping van de Westerschelde

De Antwerpse Zeehavendienst en de Nederlandse baggeraars zijn het oneens over de aanbesteding van de opdracht tot verdieping en verbreding van de vaargeul in de Westerschelde. Volgens de Zeehavendienst, opdrachtgever van de baggerwerken, valt deze order ter waarde van circa 200 miljoen gulden onder het meerjarige contract tussen de haven en de drie Belgische baggeraars die de vaargeul nu onderhouden. De Nederlandse baggeraars zijn daarentegen van mening dat zij het recht hebben om mee te dingen naar deze order ⁽¹⁾.

Is de Commissie van mening dat de Europese regelgeving de openbare aanbesteding van deze baggeropdracht voorschrijft?

⁽¹⁾ De Volkskrant, 11. 1. 1995.

Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie
(3 april 1995)

Uit een eerste onderzoek van de Commissie blijkt dat aanbestedingen voor baggerwerk in België niet de verantwoordelijkheid zijn van de havenautoriteiten, maar een zaak van de regionale overheid, in dit geval de Vlaamse Gemeenschap.

De Commissie wenst van de bevoegde autoriteiten opheldering over de volgende punten:

1. Welk lichaam is met betrekking tot de contracten in kwestie voor de toepassing van de richtlijnen inzake openbare aanbestedingen de contractsluitende autoriteit of instantie?
2. Wanneer wordt (of werd) het meerjarencontract gesloten en tussen welke partijen?
3. Wordt (of werd) de gunning van het contract voorafgegaan door publikatie van een uitnodiging tot inschrijving en zo ja, waar en wanneer?

De Commissie kan het geachte Parlements lid geen antwoord geven tot opheldering is verschaft over deze punten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-245/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 209/03)

Betreft: Informatiesnelwegen

Welke financiële middelen zullen worden vrijgemaakt voor de instelling van informatiesnelwegen?

Dit informatiebeleid moet vooral bestemd zijn voor het platteland en de burgers.

Antwoord

(27 juni 1995)

De informatiesnelwegen maken deel uit van de transeuropese netwerken waarvoor de Gemeenschap krachtens artikel 129 C van het EG-Verdrag steun kan verlenen. De Raad heeft het verordeningvoorstel met de regels voor de toekenning van communautaire financiële steun voor de transeuropese netwerken in behandeling, en hoopt spoedig tot een gemeenschappelijk standpunt te komen.

In het financieel memorandum bij het voorstel ⁽¹⁾ heeft de Commissie een indicatieve verdeling van de financiële middelen over vervoer, energie en telecommunicatie opgegeven.

De begrotingsautoriteit heeft het laatste woord over de toewijzing van de middelen en zal daarbij ook rekening houden met mogelijke voorstellen van de Commissie inzake aanvullende financiering, zoals door de Europese Raad van Essen voorgesteld.

⁽¹⁾ Doc. 94/65/SYN.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-247/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 209/04)

Betreft: Europese ruimte en Europese macht

Is de Raad van ministers van plan om op de Europese Raad van Cannes te beraadslagen over de voorstellen die zijn gedaan door de heer Giscard d'Estaing, in aansluiting op voorstellen van de heren Schäuble en Lamers, in het bijzonder inzake de concepten „Europese ruimte” en „Europese macht”?

Antwoord

(27 juni 1995)

De door de geachte Afgevaardigde genoemde voorstellen dienen uiteraard te worden gezien als bijdragen tot de uitvoerige discussie die gevoerd wordt over de Intergouvernementele Conferentie van 1996 en over de herziening van het Verdrag betreffende de Europese Unie; uit dien hoofde verdienen zij dan ook stellig de aandacht. Daar het hier echter gaat om voorstellen die niet afkomstig zijn van regeringen, maar van politici die zich op persoonlijke titel of namens een politieke groepering uitspreken, is het niet aan de Raad zich over deze voorstellen te buigen, noch om de Europese Raad aan te bevelen erover te beraadslagen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-249/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 209/05)

Betreft: Uitbreiding van de Europese Unie en de communautaire begroting

Volgens ramingen van de Europese Commissie zou uitbreiding van de Unie met Oosteuropese landen een verhoging van de landbouwigtingen tot gevolg hebben van 30 tot 45 miljard ecu en van de Structuurfondsen van 25 tot 60 miljard ecu.

De bijdrage van de landen aan de communautaire begroting zou moeten worden herzien. Hoe wil de Raad het probleem van de herverdeling tussen Oost en Zuid, dat zich onvermijdelijk zal voordoen, aanpakken?

Antwoord

(27 juni 1995)

Wat betreft de voorwaarden die vervuld moeten zijn met het oog op de latere toetreding van de geassocieerde landen van

Midden- en Oost-Europa, moge de Raad de geachte Afgevaardigde verwijzen naar het antwoord op zijn vraag 196/95 aan de Raad.

Daarin staat onder andere dat de Raad de beschikking wil krijgen over een grondige analyse van de Commissie over de effecten van de uitbreiding in het kader van het huidige beleid van de Unie en de ontwikkeling daarvan.

Vooralsnog kan de Raad zich niet uitspreken over voorspellingen die voortvloeien uit wetenschappelijke studies die zijn opgesteld op basis van verschillende scenario's en die geen enkele Europese instelling binden.

De Raad zal zich voorts te gelegener tijd uitspreken over de toekomstige bijdragen van de Lid-Staten aan de Gemeenschapsbegroting in geval van toetreding van de verschillende geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-252/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 209/06)

Betreft: Economische en Monetaire Unie

Sinds 1 januari 1994 is de tweede etappe van de Economische en Monetaire Unie in werking getreden met de instelling van het Europese Monetaire Instituut in Frankfurt en de bekrachtiging van de convergentiecriteria.

Op dit moment voldoet echter geen van de Lid-Staten aan de vier eisen die worden gesteld om over te kunnen gaan tot één munt in 1997.

Hoe denkt de Raad onder deze omstandigheden de lijst van landen vast te kunnen stellen die in aanmerking komen om toe te treden tot de Monetaire Unie?

Antwoord

(27 juni 1995)

De Raad zal de Verdragsbepalingen betreffende de totstandbrenging van de Economische en Monetaire Unie toepassen, met name artikel 109 J, leden 2, 3 en 4, en zal te zijner tijd beoordelen welke Lid-Staten aan de voorwaarden voor de aanneming van één munt voldoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-256/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 209/07)

Betreft: Uitbreiding van het Pesca-programma

Is de Raad bereid de Commissie voor te stellen het Pesca-programma zo uit te breiden dat de Europese middelen van dit programma de gehele visserijsector ten goede kunnen komen?

Antwoord

(27 juni 1995)

1. Het Pesca-programma is een communautair initiatief in de zin van de bepalingen betreffende de Structuurfondsen (Verordening (EEG) nr. 2081/93) ⁽¹⁾ en het FIOV (Verordening (EEG) nr. 2080/93) ⁽²⁾.

2. Het is dus de taak van de Commissie om, rekening houdend met de beschikbare begrotingsmiddelen, besluiten te nemen over inhoud en draagwijdte van deze actie.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-271/95

van Noël Mamère (ARE)

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 209/08)

Betreft: Parameters en indicatoren voor de vaststelling van normen op het gebied van lucht- en watervervuiling en van geluidsoverlast

Welke voorzieningen zijn er voor informatieverzameling en directe toegang voor het publiek (databanken, enz.), en welke parameters en soorten indicatoren (d.w.z. het soort gegevens van wetenschappelijke, normatieve, statistische aard, enz.) die in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van normen op het gebied van lucht- en watervervuiling en geluidsoverlast in de Lid-Staten van de Europese Unie, en met behulp waarvan een overzicht van de toestand van het milieu op deze gebieden kan worden opgesteld?

Zijn er gevallen van niet-naleving van de communautaire normen, doordat er onvoldoende rekening is gehouden met deze parameters?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 april 1995)

Een aantal richtlijnen en beschikkingen voorziet in een rapportageplicht, zowel van de Lid-Staten als van de Commissie.

In de bedoelde gevallen zijn de Lid-Staten gehouden de Commissie informatie toe te sturen in de vorm van gegevens als bepaald in de technische bijlagen van de betrokken communautaire besluiten. Daarbij dienen bepaalde termijnen in acht te worden genomen. Deze gegevens worden, met goedvinden van de Lid-Staten, door de Commissie gepubliceerd.

Wat de luchtkwaliteit betreft zijn er twee reeksen besluiten die in de vergaring van gegevens voorzien:

- richtlijnen waarbij drempelwaarden worden vastgesteld die niet mogen worden overschreden (SO₂, deeltjes, lood en NO₂ (Richtlijnen 80/779/EEG ⁽¹⁾, 82/884/EEG ⁽²⁾, 85/203/EEG ⁽³⁾) of waarbij de bevolking moet worden geïnformeerd c.q. gealarmeerd (O₃) (Richtlijn 92/72/EEG ⁽⁴⁾);
- beschikkingen die voorzien in de uitwisseling van gegevens inzake luchtverontreiniging in de Lid-Staten (Beschikkingen 75/441/EEG ⁽⁵⁾ en 82/459/EEG ⁽⁶⁾).

In de loop der jaren heeft deze uitwisseling van gegevens geresulteerd in de totstandkoming van een databank die de gemeten dag- en uurwaarden bevat voor een reeks meetstations in 163 steden met meer dan 1000 inwoners. Deze databank kan in de Lid-Staten worden geraadpleegd.

Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen en beschikkingen is een aantal tekortkomingen en gebreken aan het licht gekomen die de bruikbaarheid en de vergelijkbaarheid van de verkregen resultaten beperken: het betreft in hoofdzaak het aantal verontreinigende stoffen waarvan de concentratie wordt gemeten alsmede de criteria voor de inrichting of de keuze van de meetstations. De Commissie heeft twee nieuwe voorstellen ingediend waarmee deze problemen moeten worden verholpen (voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de bewaking van en de zorg voor de luchtkwaliteit ⁽⁷⁾ en voorstel voor een beschikking van de Raad tot invoering van een regeling voor de onderlinge uitwisseling van informatie over en gegevens van meetnetten en meetstations voor luchtverontreiniging in de Lid-Staten ⁽⁸⁾).

Wat betreft de bemonsteringsfrequentie, de analysemethoden en de parameters die als indicatoren van de waterverontreiniging worden gebruikt: deze worden omschreven in de technische bijlagen van de richtlijnen betreffende de waterkwaliteit zoals de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater en de richtlijn betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (Richtlijnen 76/160/EEG ⁽⁹⁾ en 80/778/EEG ⁽¹⁰⁾).

Comités voor de aanpassing van de technische bijlagen zorgen ervoor dat specifieke punten worden aangepast in het licht van recente wetenschappelijke informatie.

De systemen voor de gegevensvergaring zijn dus nationaal; over de door de meetstations geregistreerde gegevens worden verslagen gepubliceerd die door het publiek kunnen worden geraadpleegd, hetzij via de nationale instanties, hetzij rechtstreeks bij de Commissie.

Tot dusver ontbreekt op Europees niveau een regelgeving inzake de meting van het geluidsniveau en de vergaring van gegevens met betrekking tot de effecten van lawaai. De Commissie pleegt momenteel overleg met de Lid-Staten over de eventuele vaststelling op Europees niveau van een meeteenheid voor geluidshinder alsmede over de beste manier om de desbetreffende gegevens te verzamelen en in „geluidskaarten” weer te geven. Met het verzamelen van de gegevens over geluidshinder zal de besluitvorming worden ondersteund met betrekking tot het toekomstige beleid van de Commissie inzake geluidshinder en de uitwerking van op kwaliteitsnormen gebaseerde communautaire maatregelen ter bestrijding van lawaai.

De Commissie treft de nodige maatregelen om te controleren of de op Gemeenschapsniveau geldende verplichtingen en met name de communautaire normen worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

⁽²⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982.

⁽³⁾ PB nr. L 87 van 27. 3. 1985.

⁽⁴⁾ PB nr. L 297 van 13. 10. 1992.

⁽⁵⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

⁽⁶⁾ PB nr. L 210 van 19. 7. 1982.

⁽⁷⁾ Doc. COM(94) 109 def. (PB nr. C 216 van 6. 8. 1994).

⁽⁸⁾ Doc. COM(94) 345 def. (PB nr. C 281 van 7. 10. 1994).

⁽⁹⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-345/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(13 februari 1995)

(95/C 209/09)

Betreft: Financiering van een landbouwproject in Tibet door de Europese Unie

De Europese Unie is voornemens een landbouwproject in het district Pa Nam in Tibet te financieren. Het bedrag dat is uitgetrokken voor het project ter bevordering van de teelt van tarwe — terwijl de Tibetanen hoofdzakelijk gierst en gerst consumeren — is het grootste dat ooit voor één en hetzelfde project aan China is toegekend.

Dit project zal het leven van de plaatselijke bevolking ingrijpend veranderen en aanleiding geven tot een enorme stroom Chinese kolonisten naar Tibet.

Wordt in Europa wel beseft dat men via deze financiële steun bijdraagt aan de kolonialisatie van Tibet en aan de culturele genocide van China jegens Tibet? Zijn alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen genomen? Zijn er geloofwaardige studies verricht naar de gevolgen voor mens en milieu? Waarom is over dit project geen overleg gevoerd met de NGO's, ter zake bevoegde personen en de betrokken bevolking?

Kan de Commissie op al deze vragen antwoord geven?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**
(22 maart 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen 94/95 van de heer Vandemeulebroucke ⁽¹⁾ en 276/95 van mevrouw Aglietta en de heer Langer ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 58.

⁽²⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 64.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-351/95
van W. G. van Velzen (PPE)
aan de Commissie
(13 februari 1995)
(95/C 209/10)

Betreft: Stand van zaken rondom IMS (Intelligent Manufacturing Systems)

1. Is het juist dat de experimentele fase van IMS (Intelligent Manufacturing Systems) is afgerond?
2. Is het juist dat de Commissie intern verdeeld is over het al dan niet deelnemen aan de hoofdfase van IMS, welke tien jaar zal gaan duren, terwijl de andere deelnemers aan dit programma (Verenigde Staten, Japan, Australië en Canada) reeds hebben aangegeven door te willen gaan?
3. Kan de Commissie aangeven wanneer zij zal overgaan tot deelname aan de hoofdfase van dit programma, mede gezien de uitspraken die de heer Bangemann heeft gedaan tijdens zijn hoorzitting waarin hij aangaf dat het voor het belang van de werkgelegenheid in Europa was/is om te komen tot samenwerkingsvormen/strategische allianties ook over de grenzen van Europa heen wanneer het gaat om grote strategische innovaties en onderzoeken?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(6 april 1995)

1. De IMS-haalbaarheidsstudie ging in 1992 van start en werd in januari 1994 met succes afgerond. Het International Steering Committee (ISC), dat de haalbaarheidsstudie heeft begeleid, vond de resultaten bemoedigend genoeg om de voortzetting van IMS aan te bevelen en stelde een takenpakket voor. Het eindverslag van ISC kwam in juni 1994 beschikbaar.
2. Australië, Canada, Japan, de Verenigde Staten en Zwitserland gaven in de tweede helft van 1994 te kennen akkoord te kunnen gaan met het takenpakket van het ISC en zijn nu doende de tenuitvoerlegging van de hoofdfase van IMS voor te bereiden.

In september 1994 werd er een mededeling van de Commissie aan de Raad ingediend waarin om een onderhandelingsmandaat voor internationale samenwerking op IMS-gebied werd verzocht.

3. De Raad heeft de Commissie inmiddels mandaat verleend om te onderhandelen over een multilaterale samenwerkingsovereenkomst voor de toekomstige associatie van de Gemeenschap, de Verenigde Staten, Japan, Canada, Australië, Noorwegen en Zwitserland op dit gebied. De deelneming van de Gemeenschap aan deze overeenkomst, die wordt gefinancierd uit twee specifieke programma's van het vierde kaderprogramma (het programma informatie-technologie en het programma „industrie- en materiaaltechnologie”) blijft beperkt tot 55 miljoen ecu voor de looptijd van het vierde kaderprogramma (dus tot in 1998).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-368/95
van Christine Crawley (PSE)
aan de Commissie
(15 februari 1995)
(95/C 209/11)

Betreft: De ellendige levensomstandigheden van straatkinderen in Latijns-Amerika

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen om de ellendige omstandigheden waarin de straatkinderen in Latijns-Amerika moeten leven te verbeteren?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(20 maart 1995)

De projecten en programma's voor armoedebestrijding en steun aan de meest noodlijdende bevolkingsgroepen in Latijns-Amerika behoren tot de prioriteiten van de samenwerking van de Gemeenschap in deze regio.

Dit soort acties is dan ook opgenomen in de politieke dialoog, zowel in regionaal (ministerconferenties van de Groep van Rio en San José) als bilateraal (samenwerkingsovereenkomsten) verband. De projectvoorstellen worden binnen de gemengde (bilaterale) commissies besproken en vervolgens in de programmering opgenomen.

Voor het jaar 1994 getuigt een reeks projecten van de acties die ten behoeve van kansarme jongeren zijn ondernomen, met name in het kader van de begrotingslijnen B 7-3010, B 7-5230 en B 7-5047:

- programma voor straatkinderen in Guatemala City (2,5 miljoen ecu);
- bescherming van in moeilijke omstandigheden verkerende kinderen in Nicaragua en maatregelen om hen vooruit te helpen (857 000 ecu);
- programma voor straatkinderen in Honduras (600 000 ecu);

- programma voor arme stadskinderen in Brazilië (8 miljoen ecu);
- verdediging van de rechten van straatkinderen en -jongeren in Guatemala door middel van onderwijs en maatregelen om hen weer een plaats te geven in de samenleving (100 000 ecu);
- verdediging van de rechten van straatkinderen (meisjes) en -jongeren in Guatemala door middel van onderwijs om hen weer een plaats te geven in de samenleving (100 000 ecu);
- steun voor beroepsscholing van minderjarige delinquenten in Panama om ze weer in de maatschappij te kunnen opnemen (192 000 ecu);
- propagering van de rechten van het kind in Chili (91 863 ecu);
- bijstand en propagering van de rechten van het kind in Chili (30 506 ecu);
- verbetering van een opvangcentrum voor minderjarigen in Chili (70 000 ecu);
- afkick- en scholingscentrum voor drugsverslaafde jonge meisjes in Guatemala City (122 000 ecu);
- opvangcentrum in Guatemala voor minderjarigen met afwijkend gedrag ten gevolge van drugsgebruik (150 000 ecu);
- programma in Peru om te voorkomen dat jongeren in een risicosituatie van de maatschappij vervreemden en in de steek gelaten worden (47 000 ecu).

Voor 1994 zijn er twee omvangrijke, innoverende en experimentele projecten die speciaal de aandacht verdienen, één in Guatemala (2,5 miljoen ecu) en het andere in Brazilië (8 miljoen ecu). De beschrijving van deze projecten wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Op basis van het verloop van deze projecten en al naar gelang de beschikbare begrotingsmiddelen is men van plan deze hulp uit te breiden tot andere landen. Voor 1995 staan reeds grote acties in Colombia en Mexico op het programma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-401/95

van Glenys Kinnock (PSE)
aan de Commissie
(15 februari 1995)
(95/C 209/12)

Betreft: Verdelging

Hoe evalueert de Commissie de netto uitwerking die oogstverdelgingsprogramma's de afgelopen vijf jaar hebben gehad op de productie van verdovende middelen in ontwikkelingslanden?

Welke maatregelen overweegt de Commissie, gezien de aanwijzingen dat vermindering van oogsten in verband met verdovende middelen in sommige landen wordt gecompenseerd door een stijging in buurlanden, voor te stellen of te

steunen om ertoe bij te dragen dat deze verplaatsing of dit „ballon-effect” wordt voorkomen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(21 maart 1995)

In de periode 1987—1994 legde de Gemeenschap in totaal 66,5 miljoen ecu vast krachtens de begrotingspost „Noord-Zuid-acties in het kader van de strijd tegen verdovende middelen”. Een vierde van dit bedrag werd bestemd voor de terugdringing van de illegale productie van verdovende middelen. Enkele belangrijke programma's werden gestart in Bolivia door tussenkomst van de UNDCP (het programma ter bestrijding van verdovende middelen van de Verenigde Naties), in Colombia door tussenkomst van de UNDCP alsmede in Thailand, Marokko en Libanon door tussenkomst van de UNDCP. Er was slechts in één geval, namelijk in Thailand, duidelijk sprake van oogstverdelging in het land als gevolg van de overtuigde inzet van de autoriteiten en de doeltreffende steun van een belangrijke bilaterale donor. In het geval van Bolivia en Colombia was de UNDCP helaas niet in staat een duidelijke evaluatie van de uitwerking op lange termijn van het oogstverdelgings- en omschakelingsprogramma te geven. Voor wat het programma inzake inkrimping van de bevoorrading met Marokko betreft, zal evaluatie pas in 1996 plaatsvinden voor het in 1993 gestarte programma. Het programma in Libanon ging in 1994 van start.

De ervaringen met vrijwillige inkrimping van de bevoorrading of actieve oogstverdeling waren in het algemeen om vele redenen niet aanmoedigend. In de eerste plaats is het zo dat programma's ter inkrimping van de bevoorrading niets doen om de sociale en economische oorzaken van de illegale productie van drugs aan te pakken. In de tweede plaats pleegt, wanneer aan telers oogstverdelging wordt opgelegd, dit een geografische verplaatsing van de productie tot resultaat te hebben. In de derde plaats is er geen wijziging gekomen in de belangrijkste prikkels voor de productie, de forse winsten van handelaren in verdovende middelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-408/95

van Per Gahrton (V)
aan de Raad
(9 februari 1995)
(95/C 209/13)

Betreft: Ontwikkelingshulp van de Europese Unie

Volgens de Deense krant „Information” van 24 januari 1995 betekent het voorstel van het Franse Voorzitterschap om de economische bijstand van de Europese Unie aan de ontwikkelingslanden van 12 tot slechts 14 miljard ecu te verhogen een verlaging in reële termen van de ontwikkelingshulp. Dit houdt volgens het genoemde blad in dat de extra bijdragen van de nieuwe Lid-Staten Oostenrijk, Finland en Zweden in werkelijkheid „niet naar de ontwikkelingslanden gaan, maar naar de schatkisten van de overige EU-landen”.

Acht de Raad het in overeenstemming met de Toetredings-overeenkomst wanneer het reële effect van de bijdrage van de drie nieuwe Lid-Staten aan de begroting voor de ontwikkelingslanden — in ieder geval gedeeltelijk — neerkomt op een bijdrage aan de nationale overheidsfinanciën van de overige EU-landen, in plaats van op een toevoeging aan de totale EU-ontwikkelingshulp? Acht de Raad een dergelijke handelwijze in overeenstemming met letter en geest van artikel 130 U?

Antwoord

(27 juni 1995)

Door de toetreding van drie Lid-Staten tot de Unie is haar vermogen om andere landen en regio's te helpen zonder meer toegenomen. De verdeling van de communautaire steun over de verschillende regio's wordt bepaald in het kader van de vaststelling van de begroting. De communautaire steun voor de ACS-Staten wordt vastgesteld in het kader van de onderhandelingen over de financiële protocollen bij de Vierde Overeenkomst van Lomé, die hoofdzakelijk uit het EOF worden gefinancierd.

De informatie in de pers, waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, heeft betrekking op de onderhandelingen over het nieuwe financiële protocol bij de Vierde Overeenkomst van Lomé, het Achtste Europese Ontwikkelingsfonds.

Deze onderhandelingen zijn nog niet afgerond en de Raad heeft nog geen bedrag voor het Fonds vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-415/95

van Carlos Pimenta (ELDR)

aan de Commissie

(17 februari 1995)

(95/C 209/14)

Betreft: Communautaire financiering van de nieuwe brug over de Taag in Lissabon

De Commissie zal geld verstrekken voor de nieuwe brug voor het wegverkeer over de Taag tussen Lissabon en Montijo.

Dit tracé heeft zonder enige twijfel gevolgen voor het milieu, met name omdat de brug de bijzondere beschermingszone van de Taagmonding zal overspannen. Bovendien wordt in artikel 6, lid 4, van Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ uitdrukkelijk bepaald dat uitvoering met compenserende maatregelen alleen mogelijk is bij ontstentenis van alternatieve oplossingen, en deze zijn er wel degelijk in de vorm van andere tracés, bijvoorbeeld Lissabon/Barreiro.

Hoe verklaart de Commissie dat hier in strijd met de wet

wordt ingestemd met compenserende maatregelen en niet wordt gekozen voor een alternatief tracé?

Hoe kan de Commissie instemmen met een milieu-effectbeoordeling die in zo korte tijd is opgesteld en waarin niet eens alle door de habitatrichtlijn beschermde soorten worden genoemd?

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(12 april 1995)

Op grond van een vergelijkend onderzoek van de verschillende mogelijke plaatsen voor de bouw van de nieuwe brug over de Taag werd door de Portugese Regering bij Decreet nr. 220/92, gepubliceerd op 15 oktober 1992 en vervolgens garatificeerd door het Portugese Parlement, besloten de brug te bouwen ter hoogte van Sacavém/Montijo.

Op 20 mei 1994 werd bij het Cohesiefonds een verzoek om communautaire steun voor de financiering van deze nieuwe Taag-brug ingediend.

Het project beantwoordde aan de criteria van artikel 10, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad, met name wat betreft de verenigbaarheid met het vervoer- en milieubeleid van de Gemeenschap.

Alle beoordelingsprocedures van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾ werden volledig in acht genomen.

De Commissie heeft de door de Portugese autoriteiten voorgestelde compenserende maatregelen onderzocht, en geconcludeerd dat deze geschikt zijn voor de instandhouding van de vogelpopulaties die door de bouw van de brug worden bedreigd. De overeengekomen compenserende maatregelen zijn:

- de aankoop door de nationale milieubeschermingsinstanties van een terrein van 400 ha, genaamd Salinas do Samouco, en het herstel ervan als leefgebied, alsmede de aanleg van een viaduct over dit gebied;
- de uitbreiding van de speciale beschermingszone tot andere gebieden van de Taagmonding die belangrijk zijn voor de in bijlage I genoemde vogels en voor andere trekvogels die onder de bescherming van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad ⁽²⁾ vallen.

Verder heeft de Commissie de Portugese autoriteiten verzocht aanvullende maatregelen te treffen om de ernstige schadelijke effecten die rechtstreeks of zijdelings verband houden met de bouwwerkzaamheden, te verminderen. Deze maatregelen houden in dat:

- de bouwwerkzaamheden op Salinas do Samouco zo worden uitgevoerd dat de vogels tijdens de broedtijd er zo min mogelijk hinder van ondervinden. Bij de werkzaamheden op de rivier moet op dezelfde manier worden gehandeld en soortgelijke beperkingen in verband met de trek van vissen gelden voor de riviermonding;

- de tenuitvoerlegging van de maatregelen om milieu en natuur te ontzien waartoe bij de milieu-effectbeoordeling en tijdens de bouwwerkzaamheden werd besloten, wordt gecontroleerd door de milieu instanties en niet-gouvernementele organisaties;
- gebieden worden ingesteld waar niet of slechts in beperkte mate mag worden gebouwd, om de urbanisatiedruk op de speciale beschermingszone en de omgeving ervan te voorkomen of tot een minimum te beperken.

De Commissie is van mening dat de effecten op de soorten die onder de bescherming van de richtlijn inzake de habitat (92/43/EEG) vallen, naar behoren werden beoordeeld. Het onderzoek naar de milieu-effecten werd weliswaar in korte tijd verricht, maar dit was geen bezwaar daar over de Taag-monding relatief veel informatie beschikbaar is. Dit is met name het geval voor biologisch-ecologische gegevens en voor gegevens over de dynamiek van trekkende vissoorten en van zoutpannen en kwelders.

(¹) PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

(²) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-420/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(17 februari 1995)

(95/C 209/15)

Betreft: Betere toegang tot de financiële middelen voor het MKB

Het tweede jaarverslag van de Commissie over het Europese waarnemingsnet voor het MKB bevat een veelheid van informatie over de structuur van het MKB, de rol van deze bedrijven op de binnenmarkt, de hindernissen die hun deelname aan de binnenmarkt nadelig beïnvloeden, hun potentieel bij het scheppen van arbeidsplaatsen, de hindernissen die ze bij het verkrijgen van kapitaal moeten overwinnen enz. De Commissie economische en monetaire zaken en industriebeleid heeft de Commissie verzocht de hindernissen uit de weg te ruimen die bijvoorbeeld het midden- en kleinbedrijf bij de grensoverschrijdende toegang tot financiële middelen in de weg staan.

1. Kan de Commissie kwantificeren welke maatregelen zij denkt te nemen om de in het verslag genoemde hindernissen voor het MKB bij de toegang over de grenzen heen tot financiële middelen uit de weg te ruimen?
2. Kan de Commissie een actieplan opstellen en termijnen aangeven om voor het MKB verdere belemmeringen uit de weg te ruimen?
3. Kan de Commissie een actieplan met tijdschema voorleggen waarin de mogelijkheden voor de verbetering van innovatie en technologieverspreidingen van managementcapaciteit en modernisering van het MKB duidelijk gemaakt worden?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(26 april 1995)

De Commissie is zich terdege bewust van de moeilijkheden waarmee de kleine en middelgrote ondernemingen bij het financieren van hun investeringsprojecten of zelfs bij hun financiering op korte termijn worden geconfronteerd. Deze moeilijkheden hebben trouwens reeds het voorwerp van twee recente mededelingen (¹) uitgemaakt.

1. Het probleem van de grensoverschrijdende toegang tot financieringsbronnen is voor weinig kleine en middelgrote ondernemingen echt relevant, enerzijds omdat deze ondernemingen zich vrijwel uitsluitend op korte termijn financieren en daardoor sterk van hun lokale bank afhankelijk zijn, en anderzijds wegens het wisselkoers- en renterisico. Dankzij de totstandbrenging van de interne markt en de daarmee gepaard gaande verwezenlijking van de Europese financiële ruimte zijn sommige hindernissen in het bijzonder als gevolg van de scherpere concurrentie tussen de financiële instellingen reeds uit de weg geruimd, met name door de uitbreiding van het aanbod van kredieten en de vermindering van de daaraan verbonden kosten. Binnenkort zal de Commissie een aanvang maken met een kwantitatieve evaluatie van de weerslag van de voltooiing van de interne markt op de financiële situatie van de ondernemingen. In deze evaluatie zullen ook de toegang van de ondernemingen tot financieringsbronnen en de kosten van het kapitaal aan de orde komen. De verwezenlijking van de monetaire unie met één munt zal in dat verband eveneens een element van doorslaggevend belang zijn.

Het Europees Investeringsfonds heeft met name ten doel de toegang van de kleine en middelgrote ondernemingen tot leningen te vergemakkelijken door garanties voor hun financiering op middellange en lange termijn toe te kennen. In het kader van haar globale leningen verstrekt de EIB, via de nationale financiële instellingen, een groot aantal leningen aan het midden- en kleinbedrijf (MKB). Uit de Gemeenschapsbegroting wordt een rentesubsidie van 2 % toegekend op een aantal EIB-leningen (in totaal 1 miljard ecu) voor investeringen van kleine- en middelgrote ondernemingen die werkgelegenheid creëren. Verder moeten nog de communautaire initiatieven voor het vergemakkelijken van de toegang van het MKB tot risicokapitaal worden vermeld, zoals Seed Capital, Eurotech Capital en Venture Consort.

De Commissie heeft zich verheugd over de oprichting in november 1994 van de EASD (European Association for Security Dealers) met als doel het verbeteren van de toegang, zowel op nationaal als op Europees niveau, van het MKB tot financiering in de vorm van eigen middelen. In dit verband zijn de richtlijnen betreffende de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs en de tenuitvoerlegging op 1 januari 1996 van de richtlijn tot liberalisering van de investeringsdiensten gunstig voor het ontstaan van een Europese effectenbeurs voor jonge vennootschappen met sterk groeipotentieel, een project dat de Commissie met raad en daad steunt.

Tenslotte blijft de Commissie in het kader van de werkzaamheden van de Ronde Tafel van prominenten

uit de banksector de problematiek van de betrekkingen tussen het MKB en de financiële instellingen bestuderen.

2. Hoewel het niet de bedoeling is een echt actieprogramma op te stellen om de belemmeringen voor de toegang tot financieringsbronnen uit de weg te ruimen, zal de Commissie haar werkzaamheden op dat gebied voortzetten, met name in het kader van het geïntegreerd programma ten behoeve van het MKB, dat voorziet in gecoördineerde acties met het oog op de uitwisseling van informatie en ervaringen tussen de Lid-Staten, de organisaties die het MKB vertegenwoordigen, en de financiële sector.
3. Op 15 december 1994 heeft de Raad Beschikking 94/917/EG ⁽²⁾ goedgekeurd houdende aanneming van een specifiek programma voor de verspreiding en exploitatie van de resultaten van de activiteiten inzake onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie (1994—1998). Het einddoel van dit programma is de innovatie in de industrie, in het bijzonder in het MKB, te bevorderen door voorlichtings- en promotieactiviteiten, directe of indirecte bijstand, en financiële steunverlening voor de aanwending van nieuwe technologieën door de ondernemingen. Het werkprogramma met nadere bijzonderheden over de geplande activiteiten om deze doelstellingen te bereiken, en met een tijdschema voor de uitvoering van deze activiteiten over de periode 1994—1998, werd op 14 maart 1995 door de Commissie goedgekeurd.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 528 en doc. COM(94) 435.

⁽²⁾ PB nr. L 361 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-462/95

van Frank Vanhecke (NI)
aan de Commissie
(22 februari 1995)
(95/C 209/16)

Betreft: Invoer van vis en visproducten uit landen niet behorend tot de Europese Unie

Beschikt de Europese Commissie voor de jaren 1992, 1993 en 1994 over gegevens betreffende de import in de onderscheiden landen van de Europese Unie van vis en visproducten uit landen niet behorende tot de Europese Unie?

Uit welke landen is deze import voornamelijk afkomstig?

Welke invoerheffingen of invoerbeperkingen worden toegepast?

Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie
(28 maart 1995)

Wat het eerste deel van de vraag betreft, kan ik u meedelen dat de precieze gegevens rechtstreeks aan het geachte

Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

Op het tweede deel van de vraag kan ik antwoorden dat de belangrijkste landen die aan de Gemeenschap met Twaalf leverden in de periode 1991—1993 (gemiddelde hoeveelheden) Noorwegen (15,38 % van de invoer naar hoeveelheid en 17,07 % naar waarde) en IJsland (9,32 % van de invoer naar hoeveelheid en 9,84 % naar waarde) waren. Daarop volgen Chili (8,72 %), Peru (7,76 %), Thailand (5,55 %) en de Verenigde Staten (5,09 %). Een tabel met alle gegevens betreffende de invoer in de Gemeenschap, per handelspartner, wordt eveneens aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

In verband met het derde deel van de vraag, kan ik u meedelen dat de douanerechten voor ingevoerde goederen van oorsprong uit landen die overeenkomstsluitende partij zijn bij de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel of waarmee de Gemeenschap overeenkomsten heeft gesloten die een meest-begunstigingsclausule inzake douanetarieven bevatten, de conventionele invoerrechten zijn die zijn vermeld in kolom 4 van de tabel van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief (Verordening (EG) nr. 3115/94 van de Commissie) ⁽¹⁾. Tenzij anders is bepaald, zijn deze conventionele invoerrechten ook van toepassing op andere dan bovenvermelde goederen die uit enig derde land worden ingevoerd.

De in kolom 3 van de tabel van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief vermelde autonome invoerrechten zijn van toepassing wanneer zij lager zijn dan de conventionele invoerrechten of wanneer geen conventioneel invoerrecht is vastgesteld. Dit geldt evenwel niet voor zover speciale autonome douanerechten zijn vastgesteld voor goederen van oorsprong uit bepaalde landen of voor zover op grond van een overeenkomst preferentiële douanerechten worden toegepast. De betrokken bepalingen worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en worden opgenomen in het geïntegreerd douanetarief van de Europese Gemeenschappen (Taric) dat jaarlijks wordt gepubliceerd. Het Taric vormt daarmee de grondslag voor het gebruikelijke tarief en voor de toepassing van de communautaire maatregelen inzake invoer.

Naast het douanetarief kunnen ook andere beperkingen of voorwaarden voor de invoer worden vastgesteld, zoals bijvoorbeeld gezondheidsvoorschriften (Richtlijnen 91/492/EEG ⁽²⁾ en 91/493/EEG ⁽²⁾ van de Raad en beschikking van de Commissie van 15 maart 1993 ⁽³⁾) en handelsnormen voor visserijproducten (Verordeningen (EEG) nr. 3759/92 ⁽⁴⁾ (basisverordening „Markten” van produkten van de visserij en van de aquacultuur) en (EEG) nr. 103/76 van de Raad ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ PB nr. L 345 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 79 van 1. 4. 1993.

⁽⁴⁾ PB nr. L 388 van 31. 12. 1992.

⁽⁵⁾ PB nr. L 20 van 28. 1. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-471/95

van Günter Lüttge (PSE)

aan de Commissie

(22 februari 1995)

(95/C 209/17)

Betreft: Richtlijn 90/270/EEG betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG)

Richtlijn 90/270/EEG ⁽¹⁾ bevat minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur. Overeenkomstig artikel 1, lid 3, onder b), vallen echter „computersystemen in transportmiddelen” niet onder deze richtlijn.

1. Kan de Commissie aangeven waarom de richtlijn niet van toepassing is op „computersystemen in transportmiddelen”?
2. Vallen radarschermen onder het begrip „beeldschermapparatuur”?
3. Valt het beroep luchtverkeersleider en assistent-luchtverkeersleider buiten de richtlijn?
4. Is de Commissie, indien het antwoord op vraag drie bevestigend is, voornemens initiatieven terzake te nemen?

⁽¹⁾ PB nr. L 156 van 21. 6. 1990, blz. 14.

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(15 maart 1995)

1. Richtlijn 90/270/EEG is niet van toepassing op computersystemen in transportmiddelen vanwege de bijkomende beperkingen die inherent zijn aan transportmiddelen.

Immers, de stabiliteitseisen van de apparatuur of de beperkte ruimte op de werkplek maken het vaak onmogelijk om de systemen zodanig te installeren dat aan alle voorschriften van de richtlijn wordt voldaan.

Bovendien brengt de beweging van de transportmiddelen met zich mee dat de omgeving voortdurend verandert, met name wat verblinding en reflecties betreft.

2. Ja.

- 3 en 4. Neen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-480/95

van Doris Pack (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 209/18)

Betreft: Bureaucratische belemmeringen in Duitsland bij het gebruik van ultralichte vliegtuigjes (sportvliegtuigjes)

Als men met een 300 kg zwaar sportvliegtuigje van de Franse grensplaats Sarreguemines naar Zweibrücken, een Duitse stad op 40 kilometer afstand van de grens, wil vliegen, moet daarvoor twee werkdagen van tevoren toestemming worden aangevraagd in Bonn. Met elk ander personenvervoermiddel kunnen in Europa de grenzen zonder enige vergunning overschreden worden.

Hoe valt een dergelijke ongelijke behandeling in een Europa zonder grenzen te verklaren?

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(22 mei 1995)

Sinds de inwerkingtreding van het Akkoord van Schengen op 26 maart 1995 is het vrije verkeer van personen tussen Duitsland en Frankrijk een feit geworden, hetgeen niet wegneemt dat er om veiligheidsredenen nog controles kunnen worden gehouden. Op luchtvaartgebied heeft dit echter geen enkele invloed gehad op de verplichting een vluchtplan over te leggen, hetgeen om redenen die met de veiligheid en luchtverkeersleiding vereisten te maken hebben, nog steeds noodzakelijk is.

Het hier te berde gebrachte probleem draait echter voornamelijk rond het vraagstuk van de voor ultralichte vliegtuigjes geldende normen en technische specificaties. De voor deze toestellen gehanteerde regelingen lopen namelijk van Lid-Staat tot Lid-Staat sterk uiteen, terwijl er ook tussen de typen vliegtuigen onderling verschillen bestaan, waarbij de Franse normen en voorschriften in het algemeen minder streng zijn.

De Commissie is momenteel niet voornemens geharmoniseerde normen voor dit type vliegtuig in te voeren. Zij meent namelijk dat de vaststelling van geharmoniseerde normen, uit hoofde van het subsidiariteitsbeginsel, pas als prioritair kan worden beschouwd als concreet kan worden aangetoond dat de tussen de nationale rechtsregels bestaande verschillen tot economische en veiligheidsproblemen aanleiding geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-486/95**van John McCartin (PPE)****aan de Commissie***(27 februari 1995)**(95/C 209/19)**Betreft: Operationeel vervoerprogramma Ierland*

Kan de Commissie bevestigen dat details inzake bepaalde voorstellen voor de financiering van specifieke vervoerprojecten in het kader van het Ierse operationele vervoerprogramma, dat al aan de Commissie is toegezonden, niet te verkrijgen zijn bij het Ministerie van Vervoer en dat dit tot het eind van het jaar het geval zal zijn? Kan de Commissie uitleggen waarom deze informatie over de begroting van individuele openbaar-vervoerprojecten niet verkrijgbaar is of waarom deze vertraging wordt verwacht?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(29 maart 1995)

Het operationele programma voor het vervoer in Ierland is op 29 juli 1994 door de Commissie goedgekeurd en is verkrijgbaar bij het verkoopkantoor voor overheidspublicaties in Dublin. Het Toezichtcomité voor het programma zal over de goedgekeurde projecten worden geïnformeerd en kunnen nagaan of de criteria voor de selectie van projecten correct zijn toegepast. De besluiten over individuele projecten worden echter genomen door het Ministerie van Milieu (voor verkeerswegen), het Ministerie van Scheepvaart (voor havens) of het Ministerie van Vervoer (voor spoorwegen en luchthavens). Ook het verstrekken van financiële informatie over individuele projecten is een zaak van het bevoegde ministerie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-492/95**van Mihail Papayannakis (GUE)****aan de Commissie***(27 februari 1995)**(95/C 209/20)**Betreft: Fraude met EG-gelden*

In de Europese pers wordt steeds vaker melding gemaakt van fraude met EG-gelden. Dit moet onder meer worden toegeschreven aan het ontbreken van stelselmatige controles en sancties, waardoor de fraudeurs hun illegaal verworven inkomsten kunnen behouden en tot recidivisme worden aangezet. Daarbij komt dat er geen enkel voorschrift bestaat waardoor overtreders van verdere EG-subsidiëring worden uitgesloten. Een uitzondering hierop vormt het EOGFL,

waarvoor het principe van de „vereffening van de rekeningen” geldt.

Kan de Commissie medelen welke de omvang van de fraude met EG-subsidies is?

Is zij voornemens systematisch en regelmatig een „zwarte lijst” van ondernemingen die met EG-gelden frauderen op te stellen en te publiceren?

Is zij voornemens het voor het EOGFL geldende principe van de „vereffening van de rekeningen” uit te breiden tot de overige Structuurfondsen, waaronder het EFRO, het ESF en het Cohesiefonds?

Zal zij er op grond van artikel 209 A van het Verdrag van Maastricht en van het equivalentiebeginsel op aansturen dat de algemene principes van het strafrecht van de Lid-Staten zodanig worden geharmoniseerd dat ook fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad als een misdrijf wordt beschouwd?

Is zij voornemens de fraudebestrijding doeltreffender te maken door haar personeel hiervoor uit te breiden?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(3 april 1995)

De Commissie deelt de mening niet dat alleen het EOGFL, afdeling Garantie, over voorschriften zou beschikken om uit te sluiten dat een fraudeur de ten onrechte geheven bedragen kan behouden. In de voor de verschillende sectoren geldende voorschriften is een systematische vordering voorgeschreven. Deze navordering moet in het algemeen door de Lid-Staten worden verricht. De Commissie kan slechts de directe uitgaven navorderen.

1. Wat de gevolgen van de fraude voor de Gemeenschapsbegroting betreft, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de cijfers in het antwoord dat de Commissie op schriftelijke vraag 391/95 van de heer Garriga Polledo ⁽¹⁾ heeft gegeven.
2. Volgens het voorstel van de Commissie betreffende de te treffen maatregelen tegen bepaalde marktdeelnemers die betrokken zijn bij uit het EOGFL, afdeling Garantie ⁽²⁾, gefinancierde verrichtingen, dat momenteel bij de Raad en het Parlement in behandeling is, worden systematisch „zwarte lijsten” opgesteld. Teneinde de rechtmatige belangen van de betrokken ondernemingen te beschermen, is het niet de bedoeling deze lijsten bekend te maken.
3. De goedkeuring van de rekeningen in het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) is op zich niet een instrument tegen fraude, maar een systeem dat is ingevoerd omdat het GLB gefinancierd wordt uit voorschotten die achteraf moeten worden vereffend. De controle van de uitgaven vindt plaats gedurende de procedure van goedkeuring van de rekeningen.

Maar ook in andere sectoren heeft controle achteraf van de uitgaven plaats. Bij de systemen die in deze sectoren

worden gebruikt bestaan er derhalve, wat de controle betreft, dezelfde garanties als bij het systeem van het GLB.

4. De Commissie verwijst het geachte Parlements lid naar de door haar ingediende voorstellen voor een verordening en een verdrag betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen⁽³⁾. Wat het nationale strafrecht betreft, beoogt het Verdrag duidelijk de invoering van een specifieke strafbaarstelling van fraude ten nadele van de communautaire financiële belangen.
5. Zoals voorzitter Santer dit in zijn toespraak voor het Parlement op 15 februari 1995 heeft aangekondigd, heeft de Commissie reeds besloten alle operationele werkzaamheden in verband met de fraudebestrijding toe te vertrouwen aan een uitgebreide Uclaf (controle-eenheid voor de fraudebestrijding), afgezien van de aanwerving van hooggekwalificeerd personeel waarmee zij sedert eind 1994 bezig is.

⁽¹⁾ PB nr. C 196 van 31. 7. 1995.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 122 def. (PB nr. C 151 van 2. 6. 1994).

⁽³⁾ Doc. COM(94) 214 def. (PB nr. C 216 van 6. 8. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-520/95

van José Barros Moura (PSE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 209/21)

Betreft: Douane-expediteurs in Portugal

Deze sector (de ondernemingen, de werknemers van wie het contract nog niet is beëindigd en het veel groter aantal ex-werknemers) kampt met ernstige moeilijkheden doordat de maatregelen voor sociale steun en omschakeling op zich laten wachten of weinig efficiënt blijken te zijn. Kan de Commissie medelen aan welke voorwaarden de douane-expediteurs in Portugal moeten voldoen om in aanmerking te komen voor het Interreg-II programma?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(10 mei 1995)

De Commissie heeft het voorstel van de Portugese en de Spaanse overheid met betrekking tot het communautaire initiatief Interreg II op 3 november 1994 ontvangen.

Over dit voorstel is door de Commissie en de nationale overheden onderhandeld en op 31 maart 1995 is het goedgekeurd.

In subprogramma 1 voorziet maatregel 5, „bevordering van ondernemerschap en toerisme, en samenwerking op dat

vlak”, in steunverlening voor kleine investeringen in het grensgebied. Deze steun moet bijdragen tot de ontwikkeling van bedrijven en het scheppen van banen, vooral ter vervanging van bedrijvigheid die door het verdwijnen van de Spaans-Portugese grens rechtstreeks in gevaar komt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-537/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 209/22)

Betreft: Suiker en groente en fruit

Acht de Commissie het niet nuttig om, in verband met de hervorming die de Gemeenschap gaat doorvoeren in de suiker- en de groente- en fruitsector, rekening te houden met de eisen van milieuvriendelijkheid door voor het verbouwen en verwerken van suikerbieten milieunormen in te voeren of een jaarlijkse milieu-effectrapportage voor suikerraffinaderijen verplicht te stellen?

Kan hierbij ook niet worden gedacht aan een milieukwaliteitsmerk via een certificering voor voedingsmiddelen (milieulabel voor de belangrijkste produkten uit de groente- en fruitteelt)?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(25 april 1995)

De hervorming van de gemeenschappelijke marktordening in de sectoren suiker en groenten en fruit is onvermijdelijk gericht op de evaluatie van de huidige marktordening, die opgenomen is in de betrokken basisverordeningen (voor suiker: Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad⁽¹⁾; voor groenten en fruit: de Verordeningen (EEG) nr. 1035/72⁽²⁾ en (EEG) nr. 426/86⁽³⁾ van de Raad).

Bij het uittekenen van de hervormingen van deze en andere gemeenschappelijke marktordeningen heeft de Commissie rekening gehouden met het aspect milieubescherming, dat met landbouwproductie onlosmakelijk verbonden is.

Het voorstel van de Commissie van 16 november 1994 inzake de hervorming van de sector suiker⁽⁴⁾ betreft voornamelijk de manier waarop de huidige produktieregeling tijdens de komende zes jaar moet worden aangepast aan de bepalingen van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde gesloten Landbouwovereenkomst. De Commissie bevestigt dat door dit voorstel het milieu niet extra belast wordt en dat de aanzienlijke investeringen waarmee producenten zowel in de landbouwsector als in de industrie willen voldoen aan de

talrijke communautaire en nationale milieuvoorschriften, door dit voorstel niet worden doorkruist.

In haar discussiedocument over de ontwikkelingen en de perspectieven van het beleid van de Gemeenschap in de sector groenten en fruit ⁽⁵⁾ heeft de Commissie ruim aandacht besteed aan ecologische overwegingen, en met name aan het vereveningsfonds waarvan de middelen gebruikt kunnen worden om bepaalde milieuvriendelijke methoden ingang te doen vinden via de telersverenigingen. Er dient ook opgemerkt te worden dat groenten en fruit voor de verse markt nu al aan kwaliteitsnormen moeten beantwoorden.

Voorts wordt het geachte Parlementslid attent gemaakt op de horizontale beleidsmaatregelen op dit vlak, o.m. die welke zijn opgenomen in de Verordeningen van de Raad (EEG) nr. 2092/91 ⁽⁶⁾ inzake de biologische produktiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwprodukten en levensmiddelen, (EEG) nr. 2078/92 ⁽⁷⁾ betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer, (EEG) nr. 2081/92 ⁽⁸⁾ inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen en (EEG) nr. 2082/92 ⁽⁸⁾ inzake de specificiteitscertificering voor landbouwprodukten en levensmiddelen. Deze verordeningen hebben zowel op ecologisch als op milieuvlak belangrijke gevolgen voor de landbouwprodukten waarvoor een gemeenschappelijke marktordening bestaat. Zo garanderen ze bijvoorbeeld een milieuvriendelijke afzet van groenten en fruit.

In het kader van de uitvoering van het vijfde actieprogramma inzake het milieu ⁽⁹⁾ overweegt de Commissie bovendien nog steeds de mogelijkheid de middelen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw te verhogen om milieumaatregelen te financieren.

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972.

⁽³⁾ PB nr. L 49 van 27. 2. 1986.

⁽⁴⁾ Doc. COM(94) 439 def.

⁽⁵⁾ Doc. COM(94) 360 def.

⁽⁶⁾ PB nr. L 198 van 22. 7. 1991.

⁽⁷⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

⁽⁸⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992.

⁽⁹⁾ Doc. COM(94) 453 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-540/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 209/23)

Betreft: Bedrijven in moeilijkheden

Dankzij de wet Prodi betreffende steun aan bedrijven, die o.a. de benoeming van een regeringscommissaris en een

waarborg van de staat op schulden omvat, is het mogelijk bedrijven surséance van betaling te verlenen.

Lijkt het de Commissie niet wenselijk het uitvaardigen van een dergelijke wet in overweging te nemen om bedrijven die in moeilijkheden verkeren, te helpen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(7 april 1995)

De Commissie heeft de verenigbaarheid van de wet Prodi met de staatssteunregels onderzocht en hierover in december 1994 twee beschikkingen gegeven.

Eerzijds heeft zij de Italiaanse autoriteiten als passende maatregel overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het EG-Verdrag (voortdurend onderzoek door de Commissie van de bestaande steunmaatregelen) voorgesteld haar reeds in het voorbereidend stadium in kennis te stellen van alle gevallen van toepassing van de wet Prodi. Hiermee verwacht de Commissie voor elk geval te kunnen nagaan of voldaan is aan de voorwaarden van de in juli 1994 vastgestelde richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden. Volgens deze richtsnoeren kan steun voor de redding en herstructurering van ondernemingen in moeilijkheden onder bepaalde omstandigheden gerechtvaardigd zijn, bijvoorbeeld vanuit het oogpunt van sociaal of regionaal beleid, omdat het wenselijk is een concurrentiestructuur in stand te houden wanneer de verdwijning van ondernemingen kan leiden tot het ontstaan van een monopolie of oligopolie, of omdat rekening dient te worden gehouden met de bijzondere behoeften van het MKB en met de positieve rol die deze ondernemingen vanuit een meer algemeen economisch oogpunt spelen. De wet Prodi is evenwel uitsluitend van toepassing op ondernemingen met meer dan 300 werknemers, die niet vallen onder de definitie van het MKB die op het gebied van staatssteun is vastgesteld, en waarvoor volgens de richtsnoeren een afzonderlijke aanmeldingsplicht geldt.

Anderzijds is zij een diepgaand onderzoek op grond van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag begonnen naar de maatregelen die in 1993 in de wet Prodi zijn opgenomen en die de bevrozing van schulden en de toekenning van een overheidsgarantie mogelijk maken voor ondernemingen waarvan de insolventie het gevolg is van de verplichting om aan de Staat de steunbedragen terug te betalen die de Commissie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt acht. Deze maatregelen ontnemen elk effect aan de beschikkingen van de Commissie ten aanzien van steun die onaanvaardbaar is wegens de gevolgen daarvan voor de mededinging, maar die tevens is toegekend in strijd met de procedureregels, dat wil zeggen zonder voorafgaande aanmelding of zonder de goedkeuring van de Commissie af te wachten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-551/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 209/24)

Betreft: Systeem van portokosten bij aankomst

De onlangs gesloten overeenkomst tussen de Europese, Amerikaanse en Canadese posterijen over het nieuwe systeem van portokosten bij aankomst — dat wil zeggen betalingen tussen de posterijen onderling, wanneer een pak naar het buitenland wordt gestuurd — benadeelt sterk de markt van de grensoverschrijdende postverzendingen en verhoogt de prijs voor de consumenten en de bedrijven aanzienlijk.

Kan de Commissie mededelen of deze overeenkomst voldoet aan de communautaire concurrentieregels en de interne marktregels en kan zij een studie ondernemen om de kwestie te regelen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(25 april 1995)

Ten aanzien van de verplichte bestelling van grensoverschrijdende post (Reims) is een ontwerpovereenkomst ondertekend door de posterijen van 14 Europese landen, waaronder 12 landen van de Gemeenschap. In verband met de ingewikkeldheid van het vraagstuk zijn de onderhandelingen nog steeds niet afgerond. De komende maanden zal waarschijnlijk een definitieve overeenkomst worden gesloten.

De eindvergoedingen moeten worden betaald voor diensten die worden verleend in het grensoverschrijdend postverkeer en worden gewoonlijk door de posterijen overeengekomen onder supervisie van de nationale autoriteiten. Zo'n overeenkomst kan echter leiden tot problemen met betrekking tot concurrentie en de interne markt. Bovendien gaat het dan om een overeenkomst tussen ondernemingen die bij de Commissie moet worden gemeld en door haar getoetst aan de concurrentieregels van het EG-Verdrag.

De Commissie zal pas na afsluiting van de onderhandelingen en kennisgeving van de overeenkomst kunnen beoordelen of de overeenkomst in overeenstemming is met de concurrentieregels van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-579/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Raad

(10 maart 1995)

(95/C 209/25)

Betreft: Maatregelen van de Raad voor aanwerving personeel

Kan de Raad mededelen welke maatregelen hij neemt om ervoor te zorgen dat zijn personeelsbestand de multiculturele samenstelling van de Europese Unie weerspiegelt?

Antwoord

(27 juni 1995)

Bij de aanwerving van personeel houdt het tot aanstelling bevoegde gezag van het Secretariaat-generaal van de Raad zich volledig aan de bepalingen van de artikelen 7 en 27 van het Ambtenarenstatuut. Het tot aanstelling bevoegde gezag werft derhalve op een zo breed mogelijke aardrijkskundige basis ambtenaren aan uit de onderdanen van de Lid-Staten van de Europese Unie en ziet erop toe dat hun aanstelling uitsluitend geschiedt in het belang van de dienst en ongeacht hun nationaliteit.

Het personeelsbestand van de Raad zag er op 1 maart 1995 als volgt uit:

Land van oorsprong	Aantal ambten
België	424
Denemarken	146
Duitsland	216
Griekenland	163
Spanje	171
Frankrijk	181
Ierland	53
Italië	400
Luxemburg	13
Nederland	114
Oostenrijk	0
Portugal	163
Finland	12
Zweden	10
Verenigd Koninkrijk	146
Andere landen	6

Daarnaast waren er op die datum 17 tijdelijke ambtenaren in dienst:

België	2
Denemarken	1
Duitsland	4
Griekenland	1
Spanje	1
Frankrijk	1

Ierland	1
Italië	1
Luxemburg	1
Oostenrijk	1
Portugal	1
Zweden	1
Verenigd Koninkrijk	1

Het is duidelijk dat deze cijfers, met betrekking tot de drie Lid-Staten die op 1 januari 1995 tot de Unie zijn toegetreden, een momentopname vormen van de situatie, waarin naar verwachting in de periode 1995—1996 snel verandering zal komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-585/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 209/26)

Betreft: Gezondheidscontrole op bepaalde dieetprodukten

Verscheidene nationale instituten hebben te kennen gegeven een onderzoek te willen instellen naar een aantal dieetprodukten, homeopathische middelen en medicinale planten die wegens hun therapeutische eigenschappen op de markt worden gebracht, aangezien er voldoende aanwijzingen zijn dat hierbij onregelmatigheden worden gepleegd.

Eveneens hebben verscheidene consumenten- en andere verbruikersorganisaties verzocht een aantal produkten van bovengenoemde categorie die voor het merendeel bestaan uit vermageringsmiddelen, uit de markt te nemen omdat zij als ondoelmatig worden beschouwd en in een aantal gevallen zelfs gevaarlijk zijn voor de gezondheid. Bovendien wordt een aantal van deze produkten over de post verstuurd of kan telefonisch worden besteld, hetgeen in strijd is met sommige nationale wetgevingen.

Kan de Commissie mededelen of er in de Europese Unie een wetgeving bestaat die de gebruikers en de consumenten beschermt tegen verdachte praktijken bij de productie en het op de markt brengen van genoemde produkten die in een groot aantal gevallen niet onderworpen zijn aan enige controle op het stuk van de gezondheid en welke maatregelen zij denkt te nemen om de verkoop van deze produkten te controleren in het belang van de bescherming van de gezondheid van de consumenten tegen dieetprodukten die schadelijk zijn voor de gezondheid of die eenvoudig ondoeltreffend zijn?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(21 april 1995)

Wanneer een stof of een verbinding wordt aangevend als hebbende therapeutische of profylactische eigenschappen met betrekking tot ziekten bij mens of dier, betekent dit dat zij als geneesmiddel moet worden beschouwd, ongeacht of het gaat om een dieetprodukt, een homeopathisch produkt of een produkt op basis van planten. De definitie van een

geneesmiddel, als gegeven in Richtlijn 65/65/EEG⁽¹⁾, is immers gebaseerd op twee elementen: die diagnostische of therapeutische eigenschappen van het produkt en de aanbiedingsvorm ervan.

De communautaire wetgeving inzake farmaceutische produkten verbiedt het in de handel brengen van niet-geregistreerde geneesmiddelen en bepaalt dat de koper, om deze registratie te verkrijgen, de doeltreffendheid, de veiligheid en de kwaliteit van het desbetreffende geneesmiddel moet bewijzen. Volgens deze wetgeving dienden alle oude geneesmiddelen, die op basis van oudere beoordelingsmethoden waren toegestaan, uiterlijk in 1990 opnieuw te worden beoordeeld in het licht van de actuele registratiecriteria; iedere vijf jaar dienen de autoriteiten van de Lid-Staten de vergunning dan opnieuw te bekijken. De Lid-Staten beschikken dus over het vereiste juridische kader om produkten met onvoldoende gefundeerde therapeutische indicaties van de nationale markten te weren.

Wat postorder- of televerkoop betreft, heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten⁽²⁾. Dit voorstel voorziet in de mogelijkheid om specifieke bepalingen toe te passen op bepaalde produkten die onder andere communautaire voorschriften vallen, hetgeen het geval is voor geneesmiddelen.

⁽¹⁾ PB nr. 22 van 9. 2. 1965.

⁽²⁾ Doc. COM(92) 11 def. (PB nr. C 156 van 23. 6. 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-620/95

van Fernando Fernández Martín (PPE)

aan de Commissie

(24 februari 1995)

(95/C 209/27)

Betreft: Problematiek van douaniers en douane-expediteurs

Is de Commissie voornemens verzachtende maatregelen te nemen om tegemoet te komen aan de ernstige problemen waarmee douaniers en douane-expediteurs worden geconfronteerd sinds de toetreding van Oostenrijk, Zweden en Finland tot de Unie?

Zo ja, worden deze maatregelen dan net zo toegepast als indertijd op Spanje, dat tot nog toe nauwelijks dergelijke steun heeft ontvangen?

Is de Commissie voornemens in de toekomst maatregelen te nemen ter aanpassing van het beroep van douaneambtenaar of -expediteur aan de interne markt? Zo ja, wat voor soort maatregelen? Zal in het kader hiervan ook aandacht worden besteed aan voor deze sector zo belangrijke plannen voor vervroegde pensionering of omscholing?

Heeft de Commissie een plan opgesteld voor omschakeling van de betrokken ondernemingen?

Is de Commissie van plan voor douane-expediteurs een specifiek structureel en verticaal programma op te stellen dat een evenwichtiger verdeling van de kredieten van het Interreg II-programma mogelijk moet maken?

Is de Commissie van plan stappen te verbinden aan de constatering in haar als Groenboek gepresenteerde Mededeling nr. 282/93 van 16 juni 1993, waarin zij, in punt 33, derde alinea, expliciet heeft toegegeven dat helaas geen prioriteit is gegeven aan de problematiek van douaneambtenaren en -expediteurs en waarin zij nadrukkelijk oproept tot het ondersteunen van de noodzakelijke maatregelen ten behoeve van deze beroepsgroep?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(20 april 1995)

De Commissie wenst de geachte Afgevaardigde er vooraf aan te herinneren dat de communautaire regelgeving ten behoeve van douaneagenten en douane-expediteurs, na de afschaffing van de fiscale en douaneformaliteiten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap op 1 januari 1993, maatregelen bevat uit hoofde van het ESF en het EFRO (communautair initiatief Interreg I), alsmede specifieke maatregelen zoals bepaald bij Verordening (EEG) nr. 3904/92 ⁽¹⁾.

Wat de exacte vragen van de geachte Afgevaardigde betreft, zij er op gewezen dat Spanje steun heeft ontvangen ten behoeve van de regio's die het zwaarst getroffen werden door de afschaffing van de fiscale en douaneformaliteiten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap. Spanje heeft namelijk, in het kader van Verordening (EEG) nr. 3904/92, een bedrag van 3 516 991 ecu toegewezen gekregen.

De richtsnoeren voor de operationele programma's van Interreg II, zoals gepubliceerd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾, benadrukken herhaaldelijk dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan het scheppen van alternatieve werkgelegenheid in gebieden waar arbeidsplaatsen verloren gaan door veranderingen in de douane- en andere grensgebonden activiteiten, zoals douaneagentschappen.

De Commissie rekent op een goede tenuitvoerlegging door de Lid-Staten van de reeds bestaande maatregelen, zoals bijvoorbeeld het bovengenoemde initiatief. Derhalve acht zij het niet gepast een ander programma met soortgelijke doelstellingen toe te voegen of de eerder gegeven richtsnoeren verder uit te diepen.

De Commissie is van mening dat de in de hervorming van de reglementen van de Structuurfondsen van 1993 opgenomen maatregelen voldoende zijn om het hoofd te bieden aan de problematiek inzake de omscholing van douaneagenten en douane-expediteurs in de nieuwe Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 394 van 31. 12. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-628/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 209/28)

Betreft: Economische groei en werkloosheid

Het Europese economische-groeipercentage is minder hoog dan dat van de rest van de wereld en de structurele werkloosheid vertoont om de 30—40 jaar een cyclische stijging, omdat aan onze economieën ernstige handicaps zijn opgelegd.

Vooraf de hoge sociale lasten en belastingen leiden tot een hoog werkloosheidscijfer.

Het verschil tussen werkloosheidsuitkeringen en minimumlonen mag niet te klein zijn, omdat anders het stelsel van sociale voorzieningen de werkloosheid in de hand zou kunnen werken. Is de Commissie het eens met deze stellingen en acht zij het niet noodzakelijk hiermee rekening te houden bij de uitvoering van het Witboek en, meer in het algemeen, bij de maatregelen op het gebied van werkgelegenheid en concurrentievermogen?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie**

(10 mei 1995)

Naar verwachting zal het huidige economische herstel het cyclische deel van de werkloosheid, dat volgens ramingen op ongeveer 2 % van de arbeidskrachten betrekking heeft, kunnen opvangen. Om de werkloosheid nog verder te doen dalen, zullen evenwel nieuwe banen moeten worden geschapen via een krachtig en duurzaam groeiproces op middellange termijn, dat moet worden gesteund door werkgelegenheidscheppende investeringen en waarbij ernaar moet worden gestreefd het arbeidsintensieve karakter van de groei te vergroten. Momenteel is het economische beleid gericht op een gezonde en duurzame groei op middellange termijn. Tot dusver strookt het huidige herstel met de algemene macro-economische boodschap van het Witboek over groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid ⁽¹⁾.

Een belangrijk probleem inzake de andere arbeidskosten dan lonen en het verschil tussen sociale uitkeringen en minimumlonen is het vinden van een evenwicht tussen werkgelegenheidscheppende maatregelen, zoals de vergroting van de loonsverschillen, en de wens om de fundamenteën van het Europese sociaal model te behouden. Een van de mogelijke oplossingen voor dit dilemma die in het Witboek worden gesuggereerd, is een voor de begroting neutrale vermindering van de andere arbeidskosten dan directe loonkosten, vooral voor laaggeschoilde werknemers met de laagste lonen en — over het algemeen — het hoogste werkloosheidspercentage. Volgens het Witboek zou deze vermindering moeten overeenkomen met 1—2 % van het bruto binnenlands produkt en zouden de budgettaire compensaties bij voorkeur moeten komen van milieubelastingen, zoals de door de Commissie voorgestelde CO₂-belasting. Ondanks de talrijke inspanningen van de Lid-

Staten op dit gebied wordt slechts langzaam vooruitgang geboekt. Een van de problemen lijkt de diversiteit van de belastingsystemen en de sociale bijdragen in de Gemeenschap te zijn, waardoor moeilijk één enkele methode kan worden uitgewerkt om de druk van de belasting op arbeid naar andere factoren van de produktie of naar de consumptie te verleggen.

Dat de stelsels van sociale zekerheid een te grote bescherming bieden en niet tot werken aanzetten — of zelfs misbruikt worden — is al enkele jaren onderwerp van discussie. Het Witboek behandelt deze problematiek bijvoorbeeld in hoofdstuk 8 (meer bepaald 8.2) omdat verschillende Lid-Staten ervoor pleiten dat de stelsels voor sociale bescherming worden doorgelicht om ervoor te zorgen dat zij echt tot werken aanzetten, en dat de uitgaven worden gericht op diegenen die er werkelijk behoefte aan hebben. Vele Lid-Statens hebben dan ook hun uitkeringsregelingen onderzocht en gewijzigd of de toekenning van uitkeringen aan strengere regels onderworpen, of zijn daar nu mee bezig. Dit moet worden gezien in de context van de huidige maatregelen om de mobiliteit te vergroten en van de tendens naar een meer pro-actief gebruik van de openbare financiële middelen, in tegenstelling tot passieve steun. Ook op dit gebied echter vordert men slechts langzaam.

Het Witboek over het Europees sociaal beleid van juli 1994 ⁽²⁾ behandelt het probleem van de sociale uitsluiting. In de eerste plaats zijn de Lid-Statens voor zowel het beleid als de maatregelen verantwoordelijk, maar ook op communautair niveau moet worden opgetreden. De Gemeenschap mag ter zake immers niet passief blijven en moet niet alleen de belangen van de werkenden, maar ook die van de werklozen en de sociaal uitgesloten behartigen. Artikel 2, punt 2, van de overeenkomst inzake sociaal beleid kent aan de Gemeenschap trouwens een specifieke rol toe die bestaat in de ondersteuning en de aanvulling van de maatregelen van de Lid-Statens ter bevordering van de integratie van wie van de arbeidsmarkt is uitgesloten. Daarom zijn in het Witboek over het sociaal beleid voorstellen opgenomen voor verdere communautaire acties op dit gebied.

Wat de specifieke vraag over sociale uitkeringen en minimumlonen betreft, heeft de Europese Raad van Essen opdracht gegeven om na te gaan hoe de belastingsystemen en de stelsels voor steunverlening de bereidheid om banen te creëren en een baan te aanvaarden beïnvloeden. De Commissie en het Comité voor de economische politiek zijn momenteel met dit onderzoek bezig en willen hierover een rapport en aanbevelingen voorleggen aan de Europese Raad in december 1995.

Over het algemeen is, na Essen, een nieuwe stimulans op het gebied van de werkgelegenheid gegeven. In haar mededeling van 8 maart 1995 ⁽³⁾ stelt de Commissie een methode voor om toezicht te houden op de tendensen en het beleid inzake werkgelegenheid; doel hiervan is te komen tot een coherente aanpak in het kader van artikel 103 van het EG-Verdrag. Hierbij zouden zowel de Ecofin-Raad als de Raad Sociale Zaken betrokken worden, om een tweesporenbeleid te voorkomen; het macro-economisch en het structureel beleid moeten immers coherent zijn. Verder zouden o.a. het Parlement en de sociale partners bij de voorgestelde procedure worden betrokken. De in de mededeling voorgestelde

aanpak beoogt een meer centrale plaats te geven aan de werkgelegenheid en te garanderen dat op een gecoördineerde manier naar oplossingen wordt gezocht.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 700 def.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 333 def.

⁽³⁾ Doc. COM(95) 74 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-630/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 209/29)

Betreft: Loopbaan van ambtenaren van de Commissie

In het Statuut wordt bepaald dat een ambtenaar alleen via een vergelijkend onderzoek tot een hogere categorie kan worden toegelaten.

Met het oog daarop worden de interne en externe vergelijkende onderzoeken gereorganiseerd.

Is het waar dat een B 1-ambtenaar van DG III, die om redenen van persoonlijke aard verlof had genomen, door het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling te Londen in de rang A 5 is benoemd?

Is die procedure niet in strijd met de bepalingen van het Statuut? In welke rang zal de betrokkene terugkeren naar zijn dienst van herkomst?

Is het waar dat men op het punt staat dezelfde procedure toe te passen om te voorzien in de vacature voor de ombudsman bij DG XI?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(18 april 1995)

Het individuele geval dat het geachte Parlementslid ter sprake brengt, valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie. Het gaat in dit geval namelijk om een externe aanwerving door het Europees Bureau voor de geneesmiddelenbeoordeling.

Het besluit van het voornoemde Bureau is van generlei invloed op de loopbaan van de betrokken ambtenaar, indien deze naar de Commissie zou terugkeren. In dat geval zou de betrokkene namelijk in zijn oorspronkelijke rang worden aangesteld.

Er bestaat geen post van ombudsman bij DG XI van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-660/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(10 maart 1995)

(95/C 209/30)

Betreft: Wetenschappelijk beleid in de Europese Unie (tegenstelling met de Verenigde Staten)

Eind 1994 werden in twee artikelen van Royce Rensberger in de Washington Post bijzonderheden gegeven over het wetenschappelijk onderzoek in de Verenigde Staten. Enerzijds werden door besnoeiingen op de begroting subsidies voor dit doel verminderd, maar aan de andere kant steeg het aantal onderzoekers dat verbonden was aan universiteiten die subsidies krijgen van de federale overheid, zeer snel (ongeveer 5,7 % per jaar). Verder bestond er een tendens om steun aan het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek te verminderen ten behoeve van het toegepaste onderzoek.

Kan de Commissie, bij het opnemen van haar taak en na de nieuwe commissaris voor Wetenschappelijk Onderzoek te hebben gehoord, mededelen of zij deze ontwikkeling in de Verenigde Staten heeft gevolgd, omdat het steeds nuttig is om deze te vergelijken met de situatie in Europa? Acht de Commissie het wenselijk en mogelijk dat dit onderwerp wordt opgenomen bij de belangrijkste punten waaraan het Kabinet van de voorzitter van de Commissie zijn bijzondere aandacht schenkt? Kan de Commissie mededelen of het haar bekend is dat de nieuwe voorzitter van de Commissie voor technologie en mededinging van het Congres van de Verenigde Staten, de Republikeinse afgevaardigde Robert S. Walker, zijn vroegere steun aan het fundamenteel onderzoek zal handhaven, hetgeen bijvoorbeeld wordt aangegevoerd door het feit dat hij zijn steun gaf aan het thans opgeheven project van de Superconducting Super Collider?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(2 mei 1995)

De vraag van het geachte Parlementslid betreft een onderwerp dat de Commissie van groot belang acht, namelijk de verbetering van het Europese concurrentievermogen ten opzichte van de twee andere industriële grootmachten.

De ontwikkelingen in de Verenigde Staten worden door de Commissie met belangstelling gevolgd. De gevolgen van de vermindering van de directe subsidies (defensie) ten gunste van een versterking van het toegepast universitair onderzoek zijn nog moeilijk vast te stellen. De informele ontmoeting — de „Carnegie-bijeenkomst” — van de ministers van Onderzoek van de G-7 en de Europese commissaris voor Onderzoek op 13 mei 1995 te Washington, biedt de gelegenheid om duidelijkheid te verkrijgen over dit punt en over de

voornemens van de nieuwe voorzitter van het „House Committee” voor wetenschap.

De groep voor prospectief onderzoek volgt, in nauwe samenwerking met DG XII en het Instituut voor technologische prognose te Sevilla, de globale ontwikkelingen op het gebied van onderzoek en meer in het bijzonder de rol van Europa in deze wedloop.

Het Europees verslag over de indicatoren voor wetenschap en technologie in 1994, waarvan onverwijld een exemplaar aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt toegezonden, geeft een goed overzicht van de situatie:

- Na een lichte teruggang in het midden van de jaren '80, hebben de Verenigde Staten hun positie versterkt; het aandeel van de VS in de totale O & O-uitgaven en in de wetenschappelijke publikaties die over de gehele wereld verschijnen, bedraagt 40 %, terwijl ruim 50 % van alle octrooien in de VS en 30 % van die in Europa door Amerikanen wordt aangevraagd.
- Het aandeel van de Gemeenschap in de octrooien in Europa is van 50 % in 1981 gedaald tot 45 % in 1993 (Japan heeft meer octrooien in Europa dan welke Lid-Staat dan ook). In dezelfde periode is het aandeel van de Gemeenschap in de octrooien in de VS gedaald van 23 % tot 17 %. Daar staat tegenover dat het Europese aandeel in de wetenschappelijke publikaties is gestegen, evenals dat in de uitgaven voor O & O.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-707/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 209/31)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de betrekkingen met de Lid-Staten, openheid en communicatie, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van de betrekkingen met de Lid-Staten, openheid en communicatie hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

Antwoord

(27 juni 1995)

Op de door de geachte Afgevaardigde vermelde gebieden zijn in 1994 geen voorstellen voor wetgeving of voorschriften gedaan. Voor wat het voorlichtingsbeleid van de Raad en de maatregelen inzake transparantie betreft, wordt de

geachte Afgevaardigde verwezen naar het antwoord van de Raad op de schriftelijke vragen 45/95 en 399/95.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-724/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE)

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 209/32)

Betreft: Door het Cohesiefonds gesubsidieerde projecten

De Rekenkamer van de Europese Unie heeft enige kritiek geuit op de manier waarop de landen die steun ontvangen uit het Cohesiefonds, in 1993 enkele projecten hebben geselecteerd en beheerd.

Kan de Commissie medelen welke van de in Spanje gesubsidieerde projecten niet voldeden aan de communautaire normen voor openbare aanbesteding?

Kan de Commissie medelen welke van de in Spanje gesubsidieerde projecten niet overeenstemmen met de algemene doelstellingen van het Cohesiefonds?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(5 mei 1995)

Alle projecten in de betrokken vier Lid-Staten waarvoor steun uit het Cohesiefonds wordt verleend, moeten beantwoorden aan de geldende communautaire voorschriften inzake de plaatsing van overheidsopdrachten en aan de doelstellingen van dit Fonds.

Bij het onderzoek van de projecten heeft de Commissie er dan ook nauwlettend op toegezien dat de voorschriften inzake overheidsopdrachten werden toegepast waar daar aanleiding toe bestond. Daarbij wordt erop gewezen dat in Spanje, Griekenland en Portugal sommige aanbestedende diensten gebruik kunnen maken van specifieke gunningsprocedures en -regels.

Voor de Spaanse projecten waarnaar de Rekenkamer verwijst, is wegens het spoedeisende karakter de procedure van een onderhandse overeenkomst gehanteerd. Het door de Commissie ingestelde onderzoek heeft er niet toe geleid dit spoedeisende karakter in twijfel te trekken. Urgentie wordt trouwens uitdrukkelijk als een motief erkend in de richtlijnen, die aangeven in welke gevallen men zich erop kan beroepen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-728/95

van Celia Villalobos Talero (PPE)

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 209/33)

Betreft: Cohesiefondsen — projecten in Málaga

Kan de Commissie medelen welke projecten voor Málaga zijn gekozen in het kader van het Cohesiefonds en aangeven hoe groot de communautaire bijdrage is en hoe in zijn werk zijn gegaan: de indiening van de respectievelijke projecten door de Lid-Staat, de goedkeuring door de diensten van de Commissie en de verdeling door de Spaanse autoriteiten van de communautaire subsidie over elk project?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies

namens de Commissie

(8 mei 1995)

De steun uit het Cohesiefonds wordt op basis van projecten toegekend op het niveau van de Lid-Staat als geheel. Er zijn derhalve geen gegevens per regio en per provincie beschikbaar. Een uitvoerige lijst van de Spaanse projecten die in 1993 en 1994 uit het Cohesiefonds werden gesubsidieerd, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Van de projecten die indirect de stad Málaga ten goede komen, kunnen worden genoemd de snelweg Bailén-Granada, die Andalusië met de noord-zuid-route en met andere hoofdwegen verbindt, en voorts projecten in het stroomgebied van de Guadalquivir.

De Commissie beveelt de Lid-Staten aan hun projecten in te dienen in het eerste kwartaal van het betrokken jaar. Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1164/94 ⁽¹⁾ worden de projecten goedgekeurd binnen drie maanden na de ontvangst ervan. De betaling vindt plaats binnen twee maanden na de indiening van een aanvraag die aan de eisen voldoet.

⁽¹⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-735/95**van Amedeo Amadeo (NI)****aan de Commissie***(15 maart 1995)**(95/C 209/34)*

Betreft: Steun aan Lid-Staten die niet aan hun betalingsverplichtingen voldoen

Het fraudebestrijdingsprogramma dat de Commissie heeft ingediend, behelst geen wijziging van de rechtsmiddelen tot eenzijdige opschorting van de betalingen aan Lid-Staten die in strijd met artikel 209 de financiële belangen van de Unie niet beschermen.

Is de Commissie bereid de rechtsmiddelen aan te passen voor opschorting van de steun aan Lid-Staten die niet voldoen aan hun verplichtingen, teneinde een doelmatige communautaire fraudebestrijding mogelijk te maken?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(27 april 1995)

De Commissie wijst erop dat zij reeds betalingen kan verlagen of opschorten. De afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw heeft betrekking op het belangrijkste gedeelte van de uitgaven. Hier is het dankzij artikel 13 van Beschikking 94/729/EG van de Raad van 31 oktober 1994 betreffende de begrotingsdiscipline ⁽¹⁾ mogelijk aan een Lid-Staat verstrekte voorschotten te verlagen of tijdelijk op te schorten. Dit is het geval wanneer de op verzoek van de Commissie verstrekte gegevens onbevredigend zijn of wanneer hieruit een duidelijke niet-naleving van de voorschriften blijkt en een kennelijk onrechtmatig gebruik van communautaire middelen. De Commissie kan haar bijdrage aan nationale medefinancieringsmaatregelen blijven weigeren zolang de Lid-Staat die van de steun profiteert, zijn verplichtingen niet nakomt.

Structurele maatregelen hebben betrekking op een ander aanzienlijk deel van de uitgaven. Ook in dit geval kan de steun worden verlaagd of opgeschort. Dit is het geval wanneer onregelmatigheden naar voren komen bij de controle op de toelichtingen van de Lid-Staat of de door deze Lid-Staat benoemde autoriteiten (Structuurfondsen: artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2082/93 ⁽²⁾; Cohesiefondsen: artikel H van bijlage II van Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad ⁽³⁾).

⁽¹⁾ PB nr. L 293 van 12. 11. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

⁽³⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-745/95**van Celia Villalobos Talero (PPE)****aan de Commissie***(15 maart 1995)**(95/C 209/35)*

Betreft: Urban-programma — projecten in Málaga

Kan de Commissie meedelen welke projecten zijn gekozen voor Málaga in het kader van het Urban-programma, welke communautaire steun hieraan wordt verleend, op welke data deze projecten door de betreffende Lid-Staat zijn ingediend, wanneer deze door de diensten van de Commissie zijn goedgekeurd en wanneer deze steun ter beschikking is gesteld aan de Spaanse overheid voor ieder afzonderlijk project?

Kan de Commissie mededelen welke Spaanse gemeenten zijn uitgekozen voor dit programma?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

De Commissie onderzoekt momenteel het voorstel voor een operationeel programma in het kader van Urban dat de Spaanse autoriteiten op 3 november 1994 hebben ingediend. Zij hoopt dit programma nog vóór de zomer te kunnen goedkeuren. Vooralsnog kan niet worden gepreciseerd welke steden erin zullen voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-753/95**van Honório Novo (GUE/NGL)****aan de Commissie***(15 maart 1995)**(95/C 209/36)*

Betreft: Vermindering van de steun voor granen op de Azoren en Madeira

In de laatste tweeënhalf jaar wijzigde de Commissie de steunbedragen voor de levering van bepaalde granen van oorsprong uit de Gemeenschap die voor de Azoren en Madeira zijn bestemd als volgt:

Zachte tarwe van 65 ecu/ton (in 1992) tot 26 ecu/ton (in 1994), gerst van 74 ecu/ton tot 52 ecu/ton, gierst van 101 ecu/ton tot 61 ecu/ton, durum-tarwe van 106 ecu/ton tot 0 ecu/ton (respectievelijk Verordeningen (EEG) nr. 1833/92 ⁽¹⁾ en (EG) nr. 3197/94 ⁽²⁾).

Kan de Commissie,

overwegende dat de verordening tot instelling van deze steun (1600/92) ⁽³⁾ tracht rekening te houden met de specifieke kenmerken en beperkingen van deze eilandgebieden die als zodanig zijn vastgesteld in het kader van het Poseima-programma, en dat hun moeilijke situatie van permanente aard wordt, en overwegende dat genoemde produkten van bijzonder belang zijn voor de voorziening van deze gebieden en tevens van fundamenteel belang voor sommige plaatselijke verwerkende industrieën,

mededelen waarom zij heeft besloten tot een zo grote vermindering van de voor deze produkten bestemde steunbedragen en of in het kader van Poseima compensatiemaatregelen voor deze verlagingen zijn voorzien?

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 4. 7. 1992, blz. 28.

⁽²⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 19.

⁽³⁾ PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(28 april 1995)

Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad voorziet in een specifieke regeling voor de voorziening van de Azoren en Madeira met de in een bijlage vermelde landbouwprodukten. Deze regeling geldt voor hoeveelheden die elk jaar worden vastgesteld op grond van ramingen van de behoeften voor menselijke consumptie en verwerking.

Als de betrokken produkten uit derde landen in deze regio's worden ingevoerd, wordt geen enkel douanerecht geheven. In de vastgestelde behoeften kan ook worden voorzien door levering van produkten uit de Gemeenschap op voorwaarden die tenminste gelijkwaardig zijn aan het voordeel dat voor produkten van oorsprong uit derde landen voortvloeit uit de vrijstelling van invoerrechten.

Bij het beheer van de genoemde verordening heeft de Commissie de ontwikkeling van dat voordeel als basis gebruikt voor de bepaling van het steunbedrag voor levering van produkten uit de Gemeenschap.

In het kader van Verordening (EEG) nr. 1600/92 is niet voorzien in maatregelen ter compensatie van een daling van de steun.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-773/95

van Mark Killilea (UPE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 209/37)

Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit van een dienstverrichter die ingezetene van de Europese Unie is

In een zaak die nu voor het Duitse gerecht loopt, heeft het in het Ierse Galway gevestigde bedrijf Convec Ltd het Duitse

bedrijf Foron Hausgeräte GmbH wegens contractbreuk aangeklaagd.

Het eerste deel van het proces vond plaats in het Landgericht Chemnitz op 15 februari 1995 en de rechtbank zal uitspraak doen op 8 maart 1995.

De rechtbank besloot de eis van Foron GmbH te steunen dat Convec Ltd een „zekerheidstelling” van 9 580 DM moet betalen omdat het een „buitenlands” bedrijf is.

De prejudiciële beslissing van het Europese Hof van Justitie in zaak C-20/92, A. Hubbard tegen P. Hamburger (gelijke behandeling — vrijheid van dienstverrichting), heeft geoordeeld dat het overeenkomstig de artikelen 59 en 60 van het EEG-Verdrag in feite discriminerend is om zo'n zekerheidstelling te eisen van een ingezetene van de Europese Unie en dat het ook discriminerend is om op grond van nationale wetgeving het verrichten van diensten of het ten uitvoer brengen van gewone activiteiten van zo'n ingezetene te beletten.

Is de Commissie het ermee eens dat de eis tot zekerheidstelling van de kant van Foron GmbH en gesteund door het Duitse gerecht eigenlijk in strijd is met de regelgeving van de Unie en als dat zo is, hoe denkt zij deze situatie dan recht te zetten?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(17 mei 1995)

De in de vraag van het geachte Parlementslid vermelde feiten waren de Commissie niet bekend.

De Commissie is, overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie en met name het in de vraag van het geachte Parlementslid genoemde arrest, van oordeel dat het eventueel opleggen door een Lid-Staat — zulks uitsluitend aan in een andere Lid-Staat gevestigde ondernemingen — van de verplichting een geldsom over te maken als waarborg voor een rechtsgeding voor nationale rechterlijke instanties strijdig is met de artikelen 59 en 60 van het EG-Verdrag, voor zover die ondernemingen handelen in het kader van het vrij verrichten van diensten.

Een dergelijke verplichting zou hoe dan ook in strijd zijn met artikel 6 van het EG-Verdrag waarbij elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden is en de volledig gelijke behandeling wordt opgelegd van personen die zich in een situatie bevinden die binnen de werkingssfeer van het Gemeenschapsrecht valt en onderdanen van de Lid-Staat waarvan de regelgeving in het geding is.

Dit fundamentele beginsel van gelijke behandeling kan voor een nationale rechter worden aangevoerd om discriminerende bepalingen van een nationale wet te doen opheffen en toepassing van dezelfde voorwaarden als voor nationale onderdanen ⁽¹⁾ te eisen.

De Commissie zal de door het geachte Parlements lid verstrekte informatie grondig onderzoeken en bij de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat de nodige stappen doen om na te gaan of er elementen zijn, die, in voorkomend geval, de inleiding van de procedure van artikel 169 van het EG-Verdrag rechtvaardigen.

⁽¹⁾ Zie het arrest Cowan van 2. 2. 1989 in zaak 186/87 en het arrest Phil Collins van 20. 10. 1993 in de gevoegde zaken C-92/92 en C-326/92.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-775/95

van Joan Vallvé (ELDR)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 209/38)

Betreft: Tegen reclame voor sekstoerisme op de Balearen

De Britse touroperator „Club 18—30” heeft een reclame-campagne gestart waarbij de Balearen worden beschreven als een sekstoeristenoord van de eerste orde. In feite luidt de slagzin van de campagne „Op de Balearen is niet alles seks. . .”, gevolgd door een tekst met 38 keren het woord „seks” en die wordt besloten met „. . . er is ook nog een beetje zon en strand”.

Deze campagne heeft een diep gevoel van onbehagen veroorzaakt in de toeristensector van de Balearen, omdat bij het pijnlijke feit slechts bekendheid te genieten als het vakantieoord van drie maal „S”: „Sun, Sea & Sand” (zon, zee en zand), nu helaas ook nog de „S” van seks wordt toegevoegd.

Overwegende dat het Europees Parlement zich in zijn resolutie A 4-80/94 heeft uitgesproken voor een campagne tegen „sekstoerisme” en bovendien heeft verklaard dat een van de prioritaire doelstellingen van toerisme moet zijn de authentieke cultuur van de bezochte regio te leren kennen;

overwegende dat dit soort van reclame een vertekend beeld geeft van de cultuur van de te bezoeken regio's;

overwegende dat de Raad in zijn Besluit 92/421/EEG ⁽¹⁾ de culturele uitwisseling en de ontmoeting met andere gemeenschappen, volkeren en samenlevingen tot prioritair doel van het toerisme verheft,

is de Commissie van oordeel dat een dergelijke reclame in overeenstemming is met de jongste besluiten van de Instellingen van de Europese Unie op toeristengebied? Is zij van opvatting dat deze reclame het imago van de Balearen als toeristenoord kan schaden? Zal de Commissie in deze aangelegenheid stappen ondernemen?

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 13. 8. 1992, blz. 26.

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie

(26 april 1995)

Het „sekstoerisme” is zowel voor de Commissie als voor het Parlement bijzonder zorgwekkend. Dat is ook de reden waarom de Commissie deze kwestie op verzoek van het Parlement grondig zal onderzoeken.

De Commissie is evenwel niet bevoegd om zich over reclamecampagnes en de eventuele gevolgen ervan uit te spreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-784/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 209/39)

Betreft: Communautaire projectleiders

Op initiatief van het Europees Parlement is een meerjaren-programma voor de opleiding van leiders van communautaire projecten in de regio's tot stand gekomen.

Het symposium dat door de Europese Commissie op 25 november 1994 werd georganiseerd, heeft de noodzaak hiervan aangetoond.

Kan de Commissie aangeven hoe dit programma voortgezet kan worden in het kader van de nieuwe beroepsopleidings-programma's Socrates en Leonardo?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie

(11 april 1995)

De opleiding van „leiders van communautaire projecten”, die de Commissie in 1993 dankzij de actieve steun van het Parlement heeft gelanceerd, heeft zich vertaald in de financiering, bij wijze van experiment, van tien opleidingsprojecten die in 1994 hebben plaatsgevonden. Een algemene beschrijving van dit initiatief wordt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegestuurd. Deze opleidingen, die door zeer verschillende instanties worden georganiseerd, zijn bedoeld voor personen die binnen hun organisatie (regio's, opleidingsinstituten, sociale partners, etc.) zijn belast met het beheer en de tenuitvoerlegging van bepaalde communautaire programma's. Dit initiatief is onderwerp geweest van een interne evaluatie van de Commissie en is afgesloten met een conferentie in Brussel op 25 november 1994. Bij deze gelegenheid hebben alle sociale partners de noodzaak van de voortzetting en verdere ontwikkeling van dit initiatief benadrukt. Deze voortzetting en ontwikkeling moet in drie richtingen plaatsvinden:

- integratie van nieuwe Lid-Staten;
- uitbreiding van de actie. De aansluiting van nieuwe regio's en nieuwe partners wordt wenselijk geacht. In de experimentele fase waren leidinggevende personen uit de overheidssector de meest betrokkenen. Een uitbreiding ten behoeve van actoren uit de particuliere sector wordt wenselijk geacht;
- diversifiëring van de in de opleiding behandelde thema's. Tot nu toe werd het accent met name gelegd op de Structuurfondsen. Op dit moment echter bestaat er een duidelijke behoefte om ook andere onderwerpen, zoals onderwijs, opleiding, jeugdzaken, milieu, en ook het transportbeleid in de projecten te betrekken.

Op grond van deze positieve evaluatie is de Commissie voornemens de activiteiten voort te zetten in het kader van het op 6 december 1994 goedgekeurde Leonardo-programma. Dit programma gaat er met name van uit dat de Commissie een aantal maatregelen zou kunnen steunen waarin, in de toekomst, projecten zoals de opleiding van leiders van communautaire projecten geïntegreerd kunnen worden. Deze projecten zullen voornamelijk kunnen worden gesteund in het kader van programma-onderdeel I.I.I, dat is toegespitst op supranationale model-projecten. De initiatiefnemers van de projecten voor de opleiding van leiders van communautaire projecten wordt verzocht te reageren op de aanbesteding voor de tenuitvoerlegging van het Leonardo-programma, die in april 1995 zal worden uitgeschreven. Zeer gedetailleerde informatie omtrent de procedure en selectievoorwaarden zal te vinden zijn in een vademecum en een gids van de initiatiefnemer, die in de komende weken beschikbaar zullen zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-786/95

van Johannes Blokland (EDN)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 209/40)

Betreft: Vrij verkeer van huishoudelijke kunststofproducten waarin te veel zware metalen zitten

Uit een onderzoek van de Consumentenbond in Nederland is gebleken dat in een op de drie kunststof (weggooi)artikelen, zoals afwasborstels, knijpers en gasaanstekers, te veel zware metalen zitten. In sommige gevallen werd bijna 80 keer de toegestane hoeveelheid aangetoond. Het gaat dan met name om cadmium, kwik, chroom, antimoon en selenium. Daarnaast werd in een flink aantal gevallen PVC in deze kunststofproducten en verpakkingen aangetroffen. Veel van de geteste artikelen zijn afkomstig uit landen buiten Nederland.

1. Zijn bij de Commissie gegevens bekend over de naleving van de Europese wetgeving omtrent het feitelijk gebruik van zware metalen in kunststof artikelen in de Lid-Staten van de Unie en zo ja, welke?

2. Zijn er bij de Commissie gegevens bekend over het massapercentage van zware metalen in plastic huishoudproducten in landen die in belangrijke mate naar de Europese Unie exporteren? Zo ja, hoe hoog zijn die percentages in die landen?
3. Wat gaat de Commissie doen om de naleving van de Europese wetgeving betreffende het gebruik van zware metalen (Richtlijn 76/769/EEG ⁽¹⁾) in producten te bevorderen?
4. Is een Lid-Staat gerechtigd producten (van binnen en buiten de Unie) die niet aan de EEG-richtlijn voldoen te weren?

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 201.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(12 mei 1995)

1. De Commissie controleert in het kader van haar beleid of de Lid-Staten de richtlijnen betreffende gevaarlijke stoffen en preparaten naar behoren in nationale wetgeving hebben omgezet. Normaal gesproken is de nationale wetgeving dan ook in overeenstemming met de communautaire wetgeving; de Commissie is volledig ingelicht over gevallen waarin deze overeenstemming ontbreekt.

De Commissie controleert niet of bepaalde producten die in de Lid-Staten in het vrije verkeer zijn gebracht, aan de communautaire wetgeving voldoen. Dergelijke controles vallen onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. De Commissie beschikt om deze reden dan ook niet over nauwkeurige informatie over de genoemde producten.

2. De Commissie verricht geen controles op het percentage zware metalen in ingevoerde kunststofartikelen die bestemd zijn voor huishoudelijk gebruik. De Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor dergelijke controles.

3. De Commissie is begonnen met een herziening van de beperkingen van het gebruik van cadmium als pigment, stabilisator en voor cadmeren, die zijn opgenomen in Richtlijn 91/338/EEG van de Raad ⁽¹⁾ (tiende wijziging van Richtlijn 76/769/EEG). Verder werkt de Commissie momenteel in het kader van de OESO namens de Gemeenschap aan de ontwikkeling van een strategie ter beperking van de risico's van cadmium; zij bereidt hiertoe in samenwerking met de Verenigde Staten een besluit van de Raad van de OESO inzake lood voor.

4. De Lid-Staten zijn wettelijk verplicht ervoor te zorgen dat producten die in de Gemeenschap in de handel worden gebracht, ongeacht de herkomst voldoen aan de bepalingen van de desbetreffende richtlijnen.

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 12. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-807/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 209/41)

Betreft: Gevolgen van bruinkoolverbranding en alternatieve oplossingen

De stoomcentrales in het departement Kozani leveren rond 70 % van de elektriciteit van Griekenland. Deze centrales draaien vandaag de dag op enorme hoeveelheden bruinkool en de burgers zijn zeer bezorgd gezien de wetenschappelijke bevestiging van hoge hoeveelheden straling, ernstige luchtverontreiniging en de hoge bijdrage van deze verbranding tot het broeikas effect. De Griekse autoriteiten gaan op grond van eerdere besluiten en zonder acht te slaan op recentere gegevens over milieu en energie, door met de bouw van andere bruinkoolcentrales in Agios Dimitrios bij Ptolemaida en Florina. Aardgas zal evenwel de energiebalans van het land verbeteren; door de uitbreiding van het aardgasnet in het gebied van de centrales zouden aardgas en bruinkool naast elkaar kunnen worden gebruikt en dat zou belangrijke kansen bieden voor andere centrales in de regio en ook de toekomstige uitbreiding van de leidingen naar Albanië vergemakkelijken.

1. Deelt de Commissie de mening dat vanaf het begin en als alternatief moet worden gezien of de nieuwe bruinkoolcentrales kunnen worden gecombineerd met de voordelen van een uitbreiding van het aardgasnet in de regio, vooral daar aan de ene kant de toekomstige uitbreiding van het aardgasnet naar Albanië wordt vereenvoudigd, en aan de andere kant de toekomstige milieuheffing op kolen een winstgevend gebruik van de centrales zal bemoeilijken?
2. Dienen niet ook de voordelen te worden afgewogen van uitbreiding van het aardgasnet naar andere centrales in het departement, waar grote werkloosheid heerst?
3. Moet niet tevens worden bedacht dat door het gebruik van aardgas de luchtkwaliteit in de regio zal verbeteren, in tegenstelling tot wat er gebeurt als er nog meer bruinkoolcentrales worden gebouwd?

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie

(18 mei 1995)

Op 11 januari 1995 heeft de Commissie het Groenboek inzake het energiebeleid ⁽¹⁾ goedgekeurd. De Commissie zal in 1995 een Witboek publiceren.

In het Groenboek wordt erkend dat de diversifiëring van onze energiebronnen onderdeel van elke energiestrategie dient te zijn. Deze energiebronnen zouden op bevredigende economische voorwaarden moeten worden verkregen en met inachtneming van de door het milieu gestelde eisen gebruikt moeten worden.

Het naast elkaar gebruiken van bruinkool, aardgas en andere brandstoffen bij de opwekking van elektriciteit is in overeenstemming met de in het Groenboek aangegeven algemene beginselen.

Bruinkool wordt in de Gemeenschap onder volledig concurrentiële voorwaarden geproduceerd en gebruikt. Het gebruik van deze brandstof is verenigbaar met de bestaande milieunormen, aangezien met de toepassing van Richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽²⁾ verzekerd wordt dat in de gehele Gemeenschap in ruime mate aan de gestelde milieunormen voldaan wordt. In dit verband is de in de energiesector bestaande technologie uiterst efficiënt en wordt hiermee gegarandeerd dat de vereiste emissieniveaus in acht kunnen worden genomen. In het geval van nieuw gebouwde krachtcentrales is dit toezicht op de emissies bijzonder doeltreffend.

Wat de uitbreiding van het bestaande Griekse netwerk van aardgaspijpleidingen betreft, is prioriteit gegeven aan een succesvolle voltooiing van de noord-zuidverbinding en de andere met dit project samenhangende werkzaamheden, welke een prioritair project in het kader van de transeuropese netwerken (TENS) vormen. De toekomstige uitbreiding van de pijplijn naar West-Griekenland en Albanië wordt door de Griekse autoriteiten bestudeerd.

Met betrekking tot de specifieke vragen over de voordelen die van een toekomstige uitbreiding van het gaspijpleijnnetwerk in deze regio verwacht kunnen worden, zou moeten worden opgemerkt dat bruinkool, dat in Griekenland zo ruim voorhanden is, een minder dure bron van elektriciteit is dan aardgas.

Voorts zouden de hieruit voortvloeiende voordelen in termen van werkgelegenheid en een toename van de economische bedrijvigheid, die van een dergelijke uitbreiding van het gaspijpleijnnetwerk te verwachten zijn, ook moeten worden afgewogen tegen een mogelijke vermindering van de werkgelegenheid in de steenkool- en bruinkoolsector.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 659 def.

⁽²⁾ PB nr. L 336 van 7. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-816/95

van Philippe-Armand Martin (EDN)

aan de Raad

(27 maart 1995)

(95/C 209/42)

Betreft: Accijnzen op wijn

Accijnzen vallen onder drie verschillende richtlijnen:

— Richtlijn 92/12/EEG ⁽¹⁾ betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, die de wijze

voorschrijft waarop accijnsprodukten intracommunautair kunnen worden verhandeld;

- Richtlijn 92/83/EEG ⁽²⁾ betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken, waarin de produktgroepen worden afgebakend en het tariefstelsel wordt vastgelegd;
- Richtlijn 92/84/EEG ⁽³⁾ betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, waarin de minimumtarieven zijn vastgelegd.

Het voornaamste argument om het minimumaccijnstarief (thans 0 %) te verhogen is niet — in tegenstelling tot wat men zou verwachten — het feit dat de accijnsprodukten (in dit geval wijn) moeilijk te controleren en in het handelsverkeer te volgen zijn, maar omdat het uitblijven van harmonisatie van de accijnstarieven het onmogelijk maakt de interne markt te voltooien.

Zou het, gezien de administratieve problemen waarmee wijnbouwbedrijven te kampen hebben wanneer zij binnen de Gemeenschap hun produkten aan consumenten of niet-geregistreerde bedrijven leveren, niet mogelijk zijn de eerstgenoemde Richtlijn 92/12/EEG te wijzigen?

De meeste handelaars en coöperatieve bedrijven, alsook de kleine zelfstandige wijnbouwers, hebben geen bijhuizen in andere Lid-Staten. Kan er dan in feite, in het licht van het beginsel van vrije mededinging, niet gesproken worden van een onrechtvaardige behandeling op grond van de omvang van bedrijven?

Zou het niet mogelijk zijn om de bedrijven en handelaars in die branche bij het intracommunautair verhandelen van geringe hoeveelheden (de hoeveelheid waarvoor overeenkomstig Richtlijn 92/12/EEG vrijdom van rechten geldt) te ontslaan van de verplichting een beroep te doen op een fiscaal vertegenwoordiger die de vergoeding voor zijn diensten heel vaak op forfaitaire basis berekent?

(1) PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 1.

(2) PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 21.

(3) PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 29.

Antwoord (27 juni 1995)

Wijzigingen in de door de geachte Afgevaardigde genoemde regelgeving kunnen door de Raad pas worden overwogen als de Commissie daartoe een voorstel indient. De Raad heeft geen voorstel van die strekking ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-819/95

van Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 209/43)

Betreft: Nieuwe textielprodukten

In de textielindustrie wordt al sinds vele jaren onderzoek gedaan naar garens waarmee het menselijk lichaam beschermd kan worden tegen elke vorm van vervuiling, door verschillende soorten vezels te vervaardigen zoals vezels op basis van koolstof of met een metalen kern.

In Italië is te Aviano bij de onderneming ITA (Industrie Tessili Avianesi) „Kind Star” geproduceerd, een getwijnd garen dat een kern bevat die vervaardigd is met een speciale niet-oxydeerbare legering en dat in staat is de sterkte van een elektromagnetisch veld te verminderen met 80 à 100 % in een frequentiegebied tussen de 250 megahertz en de 18 gigahertz, met uitstekende afschermingsresultaten.

Is de Commissie bereid de invoering van een Europees label te overwegen voor communautaire vernieuwingen in de textielsector?

Is de Commissie ook bereid deze Europese label toe te kennen aan „Kind Star”, gezien de talrijke toepassingen ervan?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(12 mei 1995)

De Commissie heeft tot dusver nog geen Europees label voor innovaties in de communautaire textielsector ontwikkeld. Het spreekt dan ook vanzelf dat het onmogelijk is aan het betrokken getwijnd garen een dergelijk label toe te kennen.

De Commissie zou in de toekomst evenwel kunnen onderzoeken of aan alle politieke, economische en wetenschappelijke eisen is voldaan om een Europees label voor de certificatie van innovatieve textielprodukten te ontwikkelen en of de Lid-Staten bereid zijn hier hun steun aan te geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-820/95 van Marie-Paule Kestelijn-Sierens (ELDR)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 209/44)

Betreft: Oneerlijke concurrentie

De Aachener Papierverwertung & Containerdienst Horsch GmbH heeft in maart 1994 beslist een rechtszaak aan te

spannen tegen GAV, Gemeinnützige Altstoffverwertung, eveneens uit Aken, op grond van oneerlijke concurrentie.

GAV zou de afgelopen jaren de volgende bedragen steun genoten hebben:

1. Tot het jaar 2003 krijgt GAV grond ter beschikking waarvoor ze officieel 118 000 DM per jaar moet betalen, maar dit bedrag teruggestort krijgt. Dat komt voor de periode 1991—1994 op een bedrag van 472 000 DM.
2. Jaarlijks ontvangt GAV van de stad Aken een toelage die schommelt tussen 400 000 en 700 000 DM. In 1991 was dat 409 353 DM, in 1992 517 219 DM, in 1993 615 145 DM, en voor 1994 hebben ze 347 000 DM gevraagd. Het totaal bedraagt 1 888 717 DM.
3. Van het Ministerie van Arbeid, Sociale Zaken en Gezondheid, en van dat van Jeugdzaken heeft GAV 9 048 000 DM ontvangen in de periode 1991—1994.
4. GAV heeft belastingverlaging ontvangen.
5. Een bedrag van 2 700 000 DM werd door de districts-regering Keulen uitbetaald aan GAV voor de bouw van een nieuw verwerkingscomplex.

Is de Commissie niet van mening dat door de globale som van 14 108 717 DM (belastingverlaging niet meegerekend) van drie overheden — met name die van de stad Aken, die van twee federale Ministeries en die van het district Keulen — in de periode 1991—1994 te ontvangen de mededinging vervalst of scheefgetrokken wordt?

Is het niet meer bepaald zo dat op zijn minst een zevental bedrijven gevestigd in de Gemeenschap — waarvan vier in Duitsland, één in Nederland, en één in België — het slachtoffer wordt van oneerlijke mededingingspraktijken?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(7 april 1995)

In januari 1995 heeft de Commissie een klacht ontvangen betreffende steun die aan Gemeinnützige Altstoffverwertung GmbH verleend zou zijn door de steden Aken en Keulen. Daar deze steun niet bij de Commissie leek te zijn aangemeld ingevolge artikel 93, lid 3, EG-Verdrag, verzocht de Commissie de Duitse autoriteiten alle nodige inlichtingen te verstrekken om de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt te kunnen beoordelen. Deze informatie moet nog worden ontvangen.

De Commissie kan thans nog niet zeggen of de door de ministeries genomen maatregelen waarop het geachte Parlementslid doelt, ook steun vormen, of dat zij algemene maatregelen zijn die zonder onderscheid van toepassing zijn

op alle ondernemingen die bepaalde categorieën werklozen in dienst nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-832/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 209/45)

Betreft: Ontwikkeling van een Europees netwerk van lokale-actiegroepen

Het Leader II-initiatief voorziet in de oprichting van een Europese waarnemingspost voor innovatie en plattelandsontwikkeling. Hoe kan dit project aangesloten worden op het netwerk van lokale-actiegroepen in het Atlantische kustgebied dat thans in opbouw is?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 april 1995)

De componenten van het communautaire initiatief Leader II ⁽¹⁾ zijn gegroepeerd rond een Europees netwerk voor plattelandsontwikkeling, dat erop gericht is een actieve solidariteit tussen de plattelandsgebieden te ontwikkelen door de uitwisseling van resultaten, ervaringen en kennis tussen alle belanghebbende partijen: nationale overheidsinstanties en hun gedecentraliseerde diensten, groepen voor plaatselijke ontwikkeling, sociaal-economische partners en diverse verenigingen.

Actieve deelneming aan het netwerk, dat wordt gefinancierd uit de communautaire Fondsen, is verplicht voor alle begunstigen van Leader II.

De overige plattelandsactoren wordt, via de mededeling aan de Lid-Staten (punt 14), expliciet verzocht om het netwerk van hun ervaringen, hun kennis en hun projecten te laten profiteren.

Aan dit netwerk, met zeer uiteenlopende activiteiten, wordt leiding gegeven door de Europese Waarnemingspost voor innovatie en plattelandsontwikkeling, waarvoor een aanbesteding is bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De groepen voor plaatselijke acties in de gebieden in het Atlantische-kustgebied die voor het initiatief in aanmerking komen, zullen ongetwijfeld bij het bovenbedoelde Europese netwerk worden betrokken.

(¹) PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-834/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Commissie***(24 maart 1995)**(95/C 209/46)*

Betreft: Mediterraan beleid van de Unie

Welke richtsnoeren hanteert de Commissie om de economische ontwikkeling van de mediterrane regio's van de Unie te bevorderen en hen te betrekken bij „het grootschalige mediterrane beleid” dat het Franse Voorzitterschap voorstaat?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(28 april 1995)

Zoals reeds eerder ten aanzien van de landen van Midden- en Oost-Europa, heeft de Gemeenschap nu ook ten aanzien van de Middellandse-Zeeregio haar voornemen kenbaar gemaakt een actiever beleid te zullen gaan voeren om zo de uitdagingen aan te kunnen waarvoor de regio zich op ontwikkelingsgebied geplaatst ziet. Daarom zullen de beleidsmaatregelen en ontwikkelingsinstrumenten beter op elkaar worden afgestemd om de Middellandse-Zeegebieden in staat te stellen te fungeren als verbindingsschakel tussen de rest van de Gemeenschap enerzijds en de zuidelijke en oostelijke Middellandse-Zeelanden anderzijds.

Na de vaststelling van de geïntegreerde mediterrane programma's (GMP's) (1985) zijn bij de hervorming van de Structuurfondsen van de Gemeenschap veel meer financiële middelen toegewezen voor de Middellandse-Zeegebieden van de Gemeenschap, waarvan vele onder doelstelling 1 vallen. Dit geldt in nog grotere mate voor de periode 1994—1999.

Om een grotere synergie tussen de structurele bijstand van de Gemeenschap en haar externe beleid te bewerkstelligen, zal de Commissie er vooral naar streven:

- het onlangs op initiatief van het Parlement ontwikkelde samenwerkingsmodel tussen Interreg en Phare ook in de Middellandse-Zeeruimte toe te passen;
- een systematische transnationale samenwerking tussen de Gemeenschap en haar Middellandse-Zeepartners tot stand te brengen op gebieden van gemeenschappelijk belang, met name inzake vervoer en milieu, waarbij de voorkeur gegeven zal worden aan een geografische aanpak en aan samenwerking tussen de verschillende Gemeenschapsinstrumenten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-847/95**van Josu Imaz San Miguel (PPE)****aan de Commissie***(29 maart 1995)**(95/C 209/47)*

Betreft: Sluiting van de onderneming Tudor (Saragosa) in Spanje

In 1991 werd de onderneming Pilas Secas Tudor in Saragosa overgenomen door de multinational Ralston Energy System.

De onderneming Pilas Secas Tudor was een directe concurrent van Ralston en had een sterke marktpositie, boekte aanzienlijke winsten, en stond technisch gezien op een hoog niveau met een grote produktiviteit.

Vanaf het ogenblik van de overname van Tudor wisselden de nieuwe eigenaars systematisch de traditionele leveranciers van Tudor tegen andere leveranciers die een onderdeel vormden van de onderneming Ralston en wel tegen prijzen die hoger lagen dan de marktprijs.

Door bovengenoemde oorzaken en door het overnemen van een onderneming in Portugal, ten laste van Tudor door voor de financiering andere ondernemingen van Ralston te gebruiken, kreeg Tudor een ongunstige mededingingssituatie die door Ralston werd aangegrepen om de sluiting van de onderneming aan te kondigen, over te gaan tot de verkoop van de fabrieksuitrusting die buiten de Europese Unie werd overgebracht, terwijl slechts een bepaald marktaandeel en een restcommercialisatienet overbleef waardoor 400 werknemers moesten worden ontslagen.

Is de Commissie niet van mening dat het optreden van Ralston in strijd is met artikel 85 D van het Verdrag van Maastricht?

Kan de Commissie, overeenkomstig de artikelen 118 en 118 B van het Verdrag van Maastricht, niet tussenbeide komen om te bereiken dat er een overeenkomst tussen genoemde partners tot stand komt om het zware verlies van 400 arbeidsplaatsen te voorkomen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(17 mei 1995)

Het antwoord op de eerste vraag van het geachte Parlements lid is ontkennend. Artikel 85, lid 1, onder d), van het EG-Verdrag heeft betrekking op een concurrentiebeperkende praktijk waarbij discriminerende voorwaarden worden gehanteerd voor de levering van eenzelfde dienst of de verkoop van een identiek produkt aan derden, waardoor sommigen ten opzichte van anderen nadeel wordt berokkend bij de mededinging. Het bovengenoemde Verdragsartikel is evenwel alleen van toepassing wanneer deze discriminatie voortkomt uit een akkoord of uit onderling afgestemde feitelijke gedragingen tussen onafhankelijke ondernemingen welke de handel tussen Lid-Staten ongunstig beïnvloeden en de mededinging op een niet onaanvaardbaar deel van de gemeenschappelijke markt onmogelijk maken. Aangezien Pilas Secas Tudor tot Ralston behoort, kan in het onderhavige geval niet van onafhankelijke

ondernemingen noch van het bestaan van een onderlinge overeenkomst worden gesproken. Zonder terzake een oordeel te willen vellen, hebben de besluiten van Ralston met betrekking tot de huidige dochteronderneming meer weg van een unilateraal optreden met de bedoeling de activiteiten van laatstgenoemde op de Spaanse markt zodanig te organiseren dat dit het best strookt met de belangen van het concern.

De door het geachte Parlements lid genoemde artikelen bieden de Commissie geen enkele mogelijkheid om in een dergelijke situatie in te grijpen.

Uit de informatie die in deze vraag wordt gegeven, kan overigens worden afgeleid dat deze zaak onder de uitsluitende bevoegdheid van de nationale autoriteiten valt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-855/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/48)

Betreft: Telematicasystemen van algemeen belang

In het kader van het specifieke programma voor telematicasystemen van algemeen belang (Beschikking 91/353/EEG van de Raad ⁽¹⁾) zijn werkzaamheden opgenomen voor het invoeren in heel Europa van netwerken tussen overheidsdiensten voor de invoering van telematicasystemen ten behoeve van de gezondheidszorg (Beschikking 88/577/EEG van de Raad ⁽²⁾). Kan de Commissie mededelen welke projecten worden gefinancierd en of zij eventueel over studies hierover beschikt?

⁽¹⁾ PB nr. L 192 van 16. 7. 1991, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 314 van 22. 11. 1988, blz. 22.

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie

(24 mei 1995)

Het eerste gebied van het programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van telematicasystemen van algemeen belang (1990—1994) behelst de invoering in heel Europa van netwerken tussen overheidsdiensten. Op dit gebied zijn twee telematicaprojecten ten behoeve van de gezondheidszorg (CAE en TECN) gefinancierd, die een aantal positieve resultaten hebben opgeleverd.

Daarnaast is ook in het kader van het derde gebied (telematica ten behoeve van de gezondheidszorg) een project voor een transeuropees netwerk (Endis) gefinancierd. Alles bijeen genomen zijn er in de sector van de telematicatoepassingen ten behoeve van de gezondheidszorg 40 projecten, 7 gecoördineerde acties en 7 begeleidende maatregelen gefinancierd. De informatie betreffende bedoelde projecten wordt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-864/95

van Christine Crawley (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/49)

Betreft: Onveilige kerncentrales

De Commissie is zich er goed van bewust dat ongelukken in onveilige kerncentrales waarbij gevaarlijke stoffen vrijkomen een enorme schade aanrichten aan het milieu en de ecologie. De Commissie zal er ook van op de hoogte zijn dat er ongerustheid is ontstaan over de veiligheid van kerncentrales, vooral in Midden- en Oost-Europese landen. Welke maatregelen is de Commissie bereid te nemen om de risico's te beperken?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(31 mei 1995)

Ter verbetering van de veiligheid van de kerncentrales van de landen in Midden- en Oost-Europa, voert de Commissie meerdere soorten acties uit, die ten doel hebben om:

- de oprichting of de versterking van nationale veiligheidsinstanties die over de nodige bevoegdheden en de vereiste onafhankelijkheid beschikken te bevorderen met steun van de instanties voor nucleaire veiligheid van de Gemeenschap;
- samen te werken met plaatselijke organisaties, teneinde de veiligheid van nucleaire installaties te onderzoeken en mogelijke oplossingen aan te geven en te realiseren;
- de exploitanten van kerncentrales te helpen zich een „veiligheidscultuur” eigen te maken en hun installaties te exploiteren en te onderhouden volgens normen die vergelijkbaar zijn met die welke in de Gemeenschap worden gehanteerd. Dit omvat tevens de levering van apparatuur.

De middelen van de programma's Phare en Tacis worden voor deze doelen aangewend. De Raad heeft de Commissie overigens toestemming verleend om leningen in het kader van het Euratom-Verdrag te verstrekken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-880/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/50)

Betreft: Grensoverschrijdend postverkeer

De verenigingen die de belangrijkste gebruikers van postdiensten in Europa vertegenwoordigen, verzetten zich tegen

het kostenstelsel dat de postdirecties van Europa, Amerika en Canada hebben voorgesteld. Zij wijzen erop dat het nieuwe stelsel ernstig nadeel berokkent aan de markt van het grensoverschrijdend postverkeer en een aanzienlijke verhoging van de kosten met zich meebrengt (volgens genoemde verenigingen zou een krant van 200 gram uit het Verenigd Koninkrijk in Duitsland 40 % meer kosten en een brief van 10 gram uit Frankrijk naar Duitsland 50 %).

Kan de Commissie mededelen:

- welke de kenmerken zijn van het nieuwe stelsel dat het bestuur van de posten zich voorstelt;
- waaraan de verhoging van de kosten te wijten is;
- welk oordeel zij heeft over genoemd stelsel;
- of, gezien de ontevredenheid van de vereniging van gebruikers, de mogelijkheid is geboden tot een overleg om de voorgenomen plannen nogmaals in overweging te nemen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(19 mei 1995)

Het geachte Parlements lid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-551/95 van de heer Amadeo ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 14 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-882/95

van Carmen Fraga Estévez (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/51)

Betreft: Overeenkomst van de Raad van ministers voor Visserij over de uitwisseling van bepaalde visserijmogelijkheden van 22 december 1994

Kan de Commissie, gezien de door de Raad van ministers van Visserij op 22 december jl. goedgekeurde overeenkomst en met name wat betreft de maatregel inzake het uitwisselen van bepaalde visserijmogelijkheden die belangrijke wijzigingen met zich meebrengen op de jaarlijkse verordening over de TAC's en de quota, mededelen of het niet onder de bevoegdheid van de Commissie valt om een dergelijk voorstel te doen in overeenstemming met artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 389 van 31. 12. 1992, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

Net als alle uitwisselingen van quota, worden de in december 1994 overeengekomen uitwisselingen uitgevoerd in het kader van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 en vallen zij onder de bevoegdheid van de betrokken Lid-Staten. De Commissie wordt normaliter van deze uitwisselingen in kennis gesteld en zij brengt dan dienovereenkomstige wijzigingen aan in de databases voor de controle op het gebruik van de quota.

In het door het geachte Parlements lid bedoelde geval heeft de Commissie naar aanleiding van de afspraken die in december in de Raad zijn gemaakt, een aanpassing van de verordening betreffende de TAC's en quota voor 1995 voorgesteld. Deze aanpassing betrof ook nog andere bepalingen, met name in verband met het akkoord dat met Noorwegen is gesloten. De Commissie heeft dit voorstel op 17 maart 1995 ingediend en de Raad heeft het op 31 maart 1995 ⁽¹⁾ goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 1. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-887/95

van Karl von Wogau (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/52)

Betreft: Uiteenlopende grenswaarden voor het gebruik van chroom in leerlooierijen

Op het ogenblik bestaan er in de Lid-Staten van de Europese Unie verschillende grenswaarden voor leerlooierijen die met chroom werken.

In Duitsland liggen de grenswaarden voor drie- en zeswaardig chroom onder 1 mg, in het Verenigd Koninkrijk echter bij 50 mg. De reden daarvoor is dat de Lid-Staten kennelijk verschillende methoden kunnen toepassen bij de vaststelling van deze waarden, hetgeen ook in de nieuwe richtlijn „best available techniques” niet zal veranderen.

Deelt de Commissie mijn opvatting dat zo uiteenlopende grenswaarden tot een aanzienlijke concurrentievervalsing binnen de Europese Unie kunnen leiden en dat daarom gemeenschappelijke minimumnormen moeten worden ingevoerd om tegen te gaan dat bedrijven hun plaats van vestiging verleggen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(22 mei 1995)

Het voornaamste doel van milieuwetgeving is het milieu tegen verontreiniging te beschermen en tegelijkertijd de nodige kwaliteitsverbeteringen tot stand te brengen. Waar communautaire rechtsregels ontbreken, kunnen de Lid-Staten hun eigen nationale regelingen vaststellen, voor zover deze met de voorschriften van het Verdrag in overeenstemming zijn.

In Richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd, staat chroom te boek als een van de stoffen van lijst II, zodat hierop d.m.v. nationale programma's tot vermindering van verontreiniging controle op moet worden uitgeoefend. Men gaat ervan uit dat de in lijst II voorkomende stoffen schadelijk zijn voor het aquatisch milieu (maar dat deze schade wel tot een bepaald gebied beperkt kan worden) en een verontreinigend effect hebben dat afhankelijk is van de kenmerken en locatie van het water waarin zij geloosd worden. Aldus zouden de in lozingsvergunningen vastgestelde emissienormen aan de voor het water in kwestie gestelde kwaliteitseisen moeten voldoen.

De Commissie had een richtlijn van de Raad voorgesteld inzake waterkwaliteitsdoelstellingen voor chroom ⁽²⁾, maar dit voorstel is ingetrokken omdat het niet in overeenstemming werd geacht met de doelstellingen van Kaderrichtlijn 76/464/EEG, welke in nationale maatregelen voorzag om een regeling voor de stoffen van lijst II te treffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

⁽²⁾ Doc. COM(85) 733.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-890/95

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/53)

Betreft: Voorgestelde vermindering suikerquota

Kan de Commissie bevestigen dat, totdat de zogeheten B-quota in Europa gelijkgetrokken zijn tot 10 % van de A-quota, het Verenigd Koninkrijk geen quotavermindering krijgt? Dit zou automatisch de exporthoeveelheden beperken zonder de landen de mogelijkheid te ontnemen aan hun verplichtingen jegens suikerafnemers te voldoen, en zorgen voor fair-play tussen de Lid-Staten.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(24 april 1995)

Het voorstel van de Commissie van 16 november 1994 ⁽¹⁾ betreffende de produktiequota en andere regelingen voor de

suikersector van de Gemeenschap na 30 juni 1995 omvat ook een regeling om de produktiequota waarvoor de garantie geldt, te verlagen indien zulks nodig blijkt wegens de verplichtingen van de Europese Gemeenschap op grond van de Overeenkomst inzake de landbouw van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde.

In de voorgestelde regeling wordt bij de verdeling van de afzetgaranties via de produktiequota zorgvuldig rekening gehouden met de huidige verhoudingen tussen de diverse produkten (suiker, isoglucose en inulinestroop), tussen de produktiegebieden en tussen A- en B-quota. Dat betekent dat een besluit om de produktie gedurende één of meer verkoopseizoenen te verlagen, grosso modo dezelfde uitwerking zou hebben op het inkomen van de producenten in de gehele Gemeenschap en voor een eerlijke en evenwichtige behandeling zou zorgen, ongeacht het niveau van de quota in een bepaalde Lid-Staat.

Hoewel inderdaad aan het Verenigd Koninkrijk en enkele andere Lid-Staten B-quota zijn toegewezen die 10 % van de A-quota bedragen, vond de Commissie niet dat dergelijke B-quota vrijgesteld moesten worden van een eventuele verlaging. Daarmee blijft de Commissie bij haar algemene benadering dat zij geen verandering wil brengen in de oorspronkelijke verdeling van de garanties via de gemeenschappelijke marktordening in de sector suiker.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 439 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-904/95

van Mireille Elmalan (GUE/NGL)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 209/54)

Betreft: Dreigende sluiting van een suikerfabriek op Martinique

De sector suikerriet, rietsuiker en rum, een van de belangrijkste economische troeven van Martinique, krijgt klappen ten gevolge van de lage producentenprijzen in vergelijking met de produktiekosten, de belastingdruk en de oneerlijke concurrentie van derde landen op de Europese markten. Ondanks deze problemen kon deze sector zich staande houden, onder meer omdat Galion, de laatste suikerraffinaderij op Martinique, kon worden gered. Deze fabriek wordt nu met sluiting bedreigd, wat een economische en sociale ramp voor het eiland zou betekenen.

Is de Commissie op de hoogte van de ernst van de situatie en is zij voornemens in overleg met de politieke gezagsdragers en de werkgevers- en werknemersorganisaties maatregelen voor te stellen om sluiting te voorkomen en steun te verlenen

voor de modernisering van de fabriek teneinde de toekomst van de suikerproductie en van de hele sector op Martinique te vrijwaren?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**
(17 mei 1995)

De Commissie is door de Franse autoriteiten niet op de hoogte gebracht van de recente financiële moeilijkheden die het voortbestaan van de enige suikerraffinaderij op Martinique zouden bedreigen. De Commissie zou geen andere maatregelen voor kunnen stellen dan die welke al worden toegepast voor de afzet van de in de DOM (Overzeese Departementen) vervaardigde suiker en in het kader van het Poseidon-programma. Zij is zich er evenwel van bewust dat het behoud van het evenwicht van de suikerrietsector in de toekomst gevrijwaard moet worden. Daarom had de Commissie besloten dat investeringen voor de rationalisatie van de productie van ruwe suiker in de DOM ontvankelijk zijn in het kader van Verordening (EEG) nr. 866/90 van de Raad ⁽¹⁾ inzake de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwprodukten.

Wat de Structuurfondsen betreft, heeft het EOGFL, afdeling Oriëntatie, een bijdrage geleverd in het kader van het communautaire initiatief Régis (afgelegen gebieden) in de periode 1989—1993 voor een steunmaatregel ten behoeve van de fabriek van Galion nadat een sociaal-economische studie de levensvatbaarheid van het project had aangetoond. Deze maatregel zou de laatste ten behoeve van deze fabriek zijn.

In de nieuwe programmering van de Structuurfondsen voor 1994—1999 levert het EOGFL, afdeling Oriëntatie, een bijdrage in de agro-alimentaire sector, maar voor deze fabriek wordt niets gevraagd. Tenslotte hebben de Franse autoriteiten uit hoofde van het communautaire initiatief Régis II, dat op dit moment wordt onderzocht, een toewijzing voor de suikerrietsector in het vooruitzicht gesteld, waarbij evenwel niet is bepaald om wat voor investering het gaat.

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 6. 4. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-909/95

van Joaquín Sisó Cruellas (PPE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/55)

Betreft: Eco-label voor papier

De Braziliaanse exporteurs van papier trekken het ecologisch karakter van de nieuwe criteria voor het toekennen

van een communautair Eco-label voor papier uit andere cellulosehoudende vezels dan hout in twijfel, omdat naar hun mening hierdoor het duurzame beheer van de bossen in derde landen wordt ondermijnd.

Welke zijn de nieuwe ecologische criteria voor het communautaire Eco-label voor bovengenoemd papier? Is het zeker dat hierbij het gebruik van gerecycleerde vezels ten opzichte van andere produktiemethoden overheerst?

Waarop is het puntenstelsel om de ecologische resultaten van de voorgestelde produkten te beoordelen gebaseerd? Wordt bij dit stelsel een onderscheid gemaakt tussen produkten afkomstig uit een permanent bosbeheer en andere produkten die niet hieronder vallen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(31 mei 1995)

De milieucriteria voor de toekenning van een milieukeur voor bepaalde tissues/papierprodukten kunnen worden gevonden in Beschikking 94/924/EG van de Commissie ⁽¹⁾.

Het bevorderen van het gebruik van gerecycleerde vezels is slechts een van de zeven criteria in de gevolgde „cijferscore”-benadering. Als bijkomend criterium geldt dat alle zuivere vezels in produkten met de milieukeur afkomstig moeten zijn uit bossen waar goede bosbeheerpraktijken worden toegepast. De aldus vastgestelde criteria zijn gebaseerd op de resultaten van werkzaamheden die in totaal drie jaar hebben geduurd en die o. a. een onderzoek naar de levenscyclus van de produkten in kwestie omvatten, en op de uitkomst van besprekingen met deskundigen en met de Lid-Staten, waarbij naar consensus werd gestreefd.

De vrees van de Braziliaanse producenten dat deze criteria een duurzaam bosbeheer in derde landen ondermijnen, wordt niet door de Commissie gedeeld. Pulp wordt toegelaten uit duurzaam beheerde bossen, overeenkomstig de beginselen die zijn neergelegd in de verklaring van Rio, die door Brazilië mede is ondertekend. De Commissie heeft in haar voorstel de belangen van de Braziliaanse producenten in aanmerking genomen, voor zover die niet in strijd waren met de Europese doelstellingen en eisen op milieugebied.

De Commissie wijst er met nadruk op dat de voor de toekenning van de milieukeur voor tissues/papierprodukten geldende criteria, die het gebruik van gerecycleerde pulp bevorderen, geen precedent vormen voor toekomstige papierprodukten; deze zullen uitsluitend op hun eigen merites worden beoordeeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 364 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-914/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Commissie***(31 maart 1995)**(95/C 209/56)*

Betreft: Beleidsopties voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid en integratie van de landen van Oost-Europa

Geleidelijk aan tekenen er zich twee tegengestelde opvattingen over de landbouw in Europa af. Van de ene kant zijn er diegenen die van de landbouw een economische prioriteit willen maken, een sector die flink presteert en vooral op de uitvoer gericht is, terwijl er anderen zijn die een meer sociale visie aanhangen, die van een landbouw die genoeg steun krijgt om de boeren op de boerderij te houden, waar ze dan het landschap onderhouden en er zich op toeleggen om aan de binnenlandse behoeften te voldoen. In het vooruitzicht van de uitbreiding naar Oost-Europa moet het huidige gemeenschappelijk landbouwbeleid herzien worden. Welke van de twee zienswijzen krijgt de voorkeur van de Commissie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(24 april 1995)

Sinds de invoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) hebben in Europa verschillende typen van landbouw en verschillende opvattingen over de landbouw naast elkaar bestaan. Vooral met de twee door het geachte Parlements lid genoemde benaderingswijzen, die naast elkaar voorkomen, diende rekening te worden gehouden.

In de afgelopen twintig jaar is het GLB voortdurend bijgesteld op grond van interne veranderingen die de Gemeenschap heeft ondergaan (opeenvolgende uitbreidingen, overgang van de positie van netto-importeur naar die van netto-exporteur, enz.), en van externe ontwikkelingen op economisch en politiek gebied (bijv. de GATT-overeenkomst).

Ten aanzien van de landen van Midden- en Oost-Europa heeft de Europese Raad in Essen de strategie van toenadering bevestigd door met name te besluiten „gestructureerde betrekkingen” met deze landen in het leven te roepen. Meer in het bijzonder moet de Commissie in de tweede helft van 1995 een studie indienen „over alternatieve strategieën voor de ontwikkeling van betrekkingen op landbouwgebied tussen de Europese Unie en de geassocieerde landen met het oog op de toekomstige toetreding van deze landen”.

De Commissie legt zich nu toe op de uitvoering van deze studie. Op de resultaten van de sociaal-economische analyse van de landbouw van deze landen kan niet worden vooruitgelopen en het is dus voorbarig om nu al aan te geven welke strategieën voor de integratie van deze landen in de Europese Unie moeten worden gevolgd en welke wijzigingen eventueel in het huidige GLB moeten worden aangebracht.

De Commissie zal voorstellen formuleren met betrekking tot deze verschillende aspecten en de Raad zal de fundamentele uitgangspunten vaststellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-916/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Commissie***(31 maart 1995)**(95/C 209/57)*

Betreft: Zomeruur en energiebesparing

Hoe ziet voor de Commissie de eindbalans van het zomeruur eruit, en wat zijn haar plannen voor veranderingen van het uur om reden van energiebesparing op Europese schaal?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

Ingevolge de verbintenis die zij bij de vaststelling van de Zevende Richtlijn 94/21/EG inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd ⁽¹⁾ ten overstaan van het Parlement en de Raad is aangegaan, heeft de Commissie besloten het initiatief te nemen tot het opstellen van een studie van de economische en andere consequenties van de zomertijdregeling en van het feit dat twee keer per jaar op een andere tijd wordt overgeschakeld (van zomertijd op wintertijd en vice versa). De studie betreft de effecten van de zomertijd op de volgende gebieden: energie, milieu, verkeersveiligheid, landbouw, volksgezondheid, werkomstandigheden en leefpatroon en de sector toerisme en recreatie. De resultaten zullen in het tweede halfjaar van 1995 beschikbaar zijn. De Commissie heeft beloofd hierover vóór 31 december 1995 verslag uit te brengen bij het Parlement en de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. L 164 van 30. 6. 1994, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-917/95**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)****aan de Commissie***(31 maart 1995)**(95/C 209/58)*

Betreft: Sociaal-economische situatie op Noord-Evvia

Noord-Evvia (en met name Mandoudion) was eens een centrum van ontwikkeling en welvaart. Vandaag de dag echter worden, na 45 tot 50 jaar intensieve ontginning, de magnosietmijnen aldaar met sluiting bedreigd; tientallen ondernemingen gaan dicht en het percentage werklozen bedraagt al meer dan 75 % van de actieve bevolking. Het gebied kwijnt in economisch opzicht weg en de arbeiders zijn gedwongen elders in Griekenland werk te zoeken.

Kan de Commissie meedelen, afgezien van ontwikkelingsstimulansen die moeten worden gegeven om deze problemen op Noord-Evvia het hoofd te bieden:

1. of er mogelijkheden zijn voor bijzondere ontwikkelingssteun in dit gebied in het kader van het communautair bestek voor Griekenland;
2. of er speciale hulp voor de bestrijding van de problemen kan worden toegekend in de vorm van communautaire leningen en subsidies in het kader van structuurprogramma's;
3. welk scala aan activiteiten deze programma's dekken?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(8 mei 1995)

In het kader van het operationele programma (OP) „Industrie en diensten” voor Griekenland is momenteel een specifieke studie over de regio Mandoudion in uitvoering. Deze studie moet de nodige aanknopingspunten opleveren voor passende acties om het industriegebied Mandoudion te herstructureren en ook voor directe of indirecte maatregelen ter bestrijding van de langdurige werkloosheid in deze regio, welke maatregelen moeten worden uitgevoerd via het OP „Voortdurende scholing en bestrijding van de werkloosheid”.

Overigens zal volgens een eerste verdeling ongeveer 30 % van de overheidsuitgaven waarin het OP voor het Griekse vasteland voorziet, naar het eiland Evvia gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-918/95

van Yiannis Roubatis (PSE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/59)

Betreft: Associatieraad EG-Turkije: Turkse dreigingen

Uit de rede van de Turkse minister van Buitenlandse Zaken in de Associatieraad Europese Unie-Turkije, die op 6 maart 1995 in Brussel bijeen is gekomen, verdienen de volgende punten de aandacht:

- hij dreigde met annexatie van het onder Turkse bezetting staande gedeelte van de Republiek Cyprus, als de onderhandelingen voor de toetreding van Cyprus tot de Europese Unie beginnen zonder dat er een oplossing is gevonden voor de kwestie Cyprus,
- hij uitte zijn twijfel aan het recht van Cyprus lid van de Europese Unie te worden volgens het tijdschema dat de Raad van Algemene Zaken met een gemeenschappelijk standpunt van de 15 Lid-Statens heeft goedgekeurd,

- hij verklaarde dat Turkije zich in politiek en juridisch opzicht zal blijven verzetten tegen de toetreding van Cyprus tot de Europese Unie, als deze toetreding voorafgaat aan die van Turkije,
- hij verklaarde dat het besluit van de Raad inzake de toetreding van Cyprus een ongelukkige stap is die zal leiden tot de permanente tweedeling van het eiland.

Kan de Commissie in dit verband meedelen:

1. welke maatregelen zij de Raad denkt voor te stellen opdat deze Turkse dreiging het hoofd wordt geboden;
2. welke maatregelen zij de Raad denkt voor te stellen zodat de procedure voor de toetreding van de Republiek Cyprus, overeenkomstig de besluiten die tot dusverre genomen zijn, geen verstoring ondervindt;
3. welke maatregelen zij de Raad denkt voor te stellen zodat deze bij zijn contacten met de Turkse Regering de Turkse leiders uiteen kan zetten welke vorm van optreden de Europese Unie in haar betrekkingen met derde landen toelaatbaar acht;
4. tot welke stappen zij denkt over te gaan opdat er een einde komt aan de flagrante schending van de mensenrechten in Turkije?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**
(16 mei 1995)

Na de vergadering van de Associatieraad EG-Turkije op 6 maart 1995 heeft de fungerend voorzitter van de Raad zijn Griekse collega een brief geschreven waarin hij het standpunt van de Europese Unie ten aanzien van Cyprus opnieuw bevestigt. Voorts wijst hij er in deze brief met nadruk op dat de door de Raad ingeslagen weg een logisch gevolg is van een intern besluit van de Unie, dat deze houding dus niet door een derde land in twijfel kan worden getrokken en dat iedere poging van een derde land om de uitvoering van dit besluit te blokkeren en zich te mengen in de interne gang van zaken van de Unie bij voorbaat gedoemd is te mislukken.

Overeenkomstig de conclusies van de Raad van 6 maart zal de Commissie te zijner tijd een voorstel indienen met het oog op de strategie ter voorbereiding van de toetreding van Cyprus.

Voorts herinnert de Commissie het geachte Parlements lid eraan dat de oplossing van de kwestie Cyprus aan bod komt in het kader van de politieke dialoog. In dit verband brachten de Commissie en de fungerend voorzitter van de Raad bij het Parlement verslag uit over de recente besprekingen van de ministeriële trojka in Ankara. Tijdens dit bezoek is ook de kwestie van de mensenrechten in Turkije aan de orde gesteld. De Turkse autoriteiten hebben daarbij opnieuw bevestigd dat zij bereid zijn de grondwet te herzien, teneinde de Turkse wetgeving aan te passen aan de internationale normen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-920/95
van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/60)

Betreft: Opwerking in de Slowaakse Republiek

In het kader van de door de Commissie onderzoek, technologische ontwikkeling en energie van het Europees Parlement op 1 maart 1995 georganiseerde hoorzitting over de kerncentrale Mochovce somde een der vertegenwoordigers van het Slowaakse atoomenergie-controleorgaan vier verschillende mogelijkheden voor de opwerking van kernafval op:

- a) de overbrenging van het afval naar Rusland;
- b) de tijdelijke opslag op het terrein van de kerncentrale Bohunice;
- c) de definitieve opslag in een depot op het terrein van de kerncentrale Mochovce;
- d) de opwerking in een geplande opwerkingsinstallatie.

Een gewaarborgde opwerking geldt voor de kredietverstrekende bank als een van de noodzakelijke vereisten voor het project.

1. Beschouwt de Commissie de opslag van het in de Slowaakse Republiek geproduceerde kernafval als gewaarborgd?
2. Zijn de Commissie de bovengenoemde „opslagmogelijkheden” (a t/m d) bekend en over welke informatie inzake de uitvoerbaarheid en de veiligheid beschikt zij?
3. In welk stadium van voorbereiding, planning, bouw of oplevering bevinden zich de onder a), b), c) en d) genoemde „opslagmogelijkheden”?
4. Op welke wijze is de Europese Unie of Euratom bij de diverse „opslagprojecten” financieel betrokken?

Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie
(22 mei 1995)

Het beleid van Slowakije inzake kernafval komt overeen met de bepalingen inzake kernafval die in de Lid-Staten gelden. Met name is het zo dat Slowakije bereid is ten aanzien van de lening een garantieovereenkomst te ondertekenen. In de voorgestelde garantieovereenkomst is bepaald dat de garantant erop toeziet dat SE (Slovenské Elektrárne) alle noodzakelijke maatregelen neemt voor het veilig beheer van de splijtstofcyclus voor de lange termijn. Dit houdt faciliteiten in voor de tussentijdse opslag van verbruikte splijtstof

alsmede een faciliteit voor de definitieve opslag van laag en middelactief afval bij de centrale van Mochovce.

De Commissie heeft onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's uitgevoerd inzake beheer en verwijdering van radioactief afval en samenwerking met de instanties voor radioactief-afvalbeheer van de Lid-Staten, een en ander in het kader van een actieprogramma. Over deze activiteit is een zeer grote hoeveelheid openbare gegevens beschikbaar.

De Slowaakse overheid heeft gekozen voor de „open splijtstofcyclus”. Dit betekent dat afgewerkte splijtstof, na uit de reactor te zijn verwijderd en gedurende enkele jaren in de opslagvijvers bij de reactor te zijn afgekoeld, voor onbepaalde tijd wordt opgeslagen in voorlopige opslagfaciliteiten buiten het reactorterrein, totdat het uiteindelijk definitief wordt verwijderd (zoals in een aantal westerse landen).

Verwijdering van laag- en middelactief afval geschiedt thans in de Gemeenschap gewoonlijk in bovengrondse verwijderingsfaciliteiten in Frankrijk, Spanje en Zweden. In Duitsland vond tot 1978 ondergrondse verwijdering plaats in diepgelegen mijnen in Asse; deze vorm van verwijdering wordt thans nog toegepast in Morsleben. Alle afgewerkte splijtstof alsmede warmte-afgevend hoogactief afval wordt veilig opgeslagen in voorlopige opslagfaciliteiten. Dergelijke faciliteiten bestaan tevens voor laag- en middelactief afval in Lid-Staten die tot dusver nog geen besluit hebben genomen over definitieve verwijdering. In Slowakije is er thans een voorlopige opslagfaciliteit buiten het reactorterrein in Bohunice. Deze wordt gebruikt voor de opslag van verbruikte splijtstof uit Bohunice V 1 en V 2.

SE heeft een adviesbureau gecontracteerd om een algemeen opslagprogramma voor alle kerncentrales op te zetten, en overweegt thans een tweede voorlopige opslagfaciliteit aan te leggen in Bohunice of Mochovce.

De Gemeenschap is thans niet betrokken bij de financiering van projecten voor opslag buiten het reactorterrein.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-939/95
van Shaun Spiers (PSE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/61)

Betreft: Vuilverbranding

Kan de Commissie aangeven of zij onderzoek heeft gedaan of op de hoogte is van andere studies naar de grensoverschrijdende invloed van vuilverbranding op het milieu en/of de volksgezondheid?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
(19 mei 1995)**

Er zijn verscheidene studies uitgevoerd naar het effect van afvalverbranding op milieu en volksgezondheid. Hierbij heeft men zich over het algemeen geconcentreerd op de bij de verbranding vrijkomende dioxinen en furanen. De meest relevante studies zijn:

1990: Een risico-evaluatie voor emissies van afvalverbrandingsinstallaties, met aandacht voor de gevolgen voor de voedselketen van de mens in het rapport „Abfallwirtschaft... September 1990” van de Duitse Raad van deskundigen voor milieukwesties. In deze studie wordt informatie over de situatie in Duitsland verschaft.

1991: Een studie betreffende de meting van en de controle op dioxinen en dibenzofuranen van de „Vereniging Lucht”, voor schone lucht in Nederland. Dit rapport bevat gegevens over:

- de toxische effecten van dioxinen;
- bronnen van dioxinen, waaronder de verbranding van stadsafval;
- methodes voor de meting van dioxineconcentraties;
- methodes ter vermindering van de uitstoot van dioxinen.

1992: Een studie over de blootstelling van de mens aan dioxinen, onder de naam Technisch Rapport nr. 49, van het Europees Centrum voor de ecotoxicologie en toxicologie van chemicaliën. Dit rapport bevat een bespreking van:

- de luchtmissies van verschillende verbrandingsbronnen;
- de bronnen van de geschatte dagelijkse blootstelling van de mens in verschillende Lid-Staten;
- gegevens over het voorkomen van dioxinen in verschillende stoffen en materialen, waaronder voedingsmiddelen.

1993: „Incineration of Waste”, afvalverbranding, het 17e verslag van de Koninklijke Commissie voor milieuverontreiniging, Verenigd Koninkrijk.

1994: Rapport over dioxine-emissies in Nederland door het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne en het Instituut voor milieu- en energietechnologie.

Onlangs heeft het Amerikaanse Environmental Protection Agency een uitgebreide studie verricht naar alle belangrijke aspecten van dioxinen en dibenzofuranen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-944/95
van Celia Villalobos Talero (PPE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/62)**

Betreft: Het Leader II-programma

Kan de Commissie meedelen welke projecten voor Málaga goedgekeurd werden in het kader van het Leader II-programma en kan ze verduidelijken hoeveel bijdrage van de Gemeenschap bedraagt en welk het tijdschema is voor de indiening van deze projecten en de definitieve goedkeuring ervan?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie
(20 april 1995)**

De Commissie heeft het Leader II-programma voor Andalusie nog niet goedgekeurd.

Bijgevolg is tot nu toe in het kader van Leader II nog geen financiële bijstand van de Gemeenschap voor die regio toegewezen en zijn de plaatselijke groepen voor de provincie Málaga nog niet geselecteerd.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-946/95
van Josu Imaz San Miguel (PPE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 209/63)**

Betreft: De liberalisering van de interne markt voor elektriciteit

In de komende weken zal de Europese Commissie aan de Raad een model voorleggen voor de markt voor elektriciteit.

In dit verband heeft de Britse instelling NERA (National Economic Research Associates) een studie gemaakt over de markt voor elektriciteit in Europa, waarin de instelling het zogenaamde „model van de enige koper” bekritiseert. De studie bevestigt dat dit model leidt tot een monopolistische situatie, die ontsnapt aan de marktdiscipline en geen voordelen biedt in vergelijking met een stelsel van vrije mededinging. De NERA meent dat het monopolistische model economisch ondoelmatig is, weinig gunstig is voor de eenheidsmarkt en geen voordelen biedt aan de verbruikers.

Anderzijds wijst de NERA op de risico's van het naast elkaar bestaan van het model van de enige koper en een stelsel waarbij na onderhandelingen toegang wordt verleend aan derden. In tegenstelling tot het model van de enige koper en

de situatie van het naast elkaar bestaan van modellen, zou de vrije toegang van derden tot het elektrisch net bepaalde verbruikers toelaten rechtstreeks contracten af te sluiten met die producenten die de meest voordelige prijzen en voorwaarden aanbieden. Daarbij zouden ze het recht hebben om van het distributienet gebruik te maken tegen schappelijke prijzen. Dit zou aanleiding geven tot een grotere concurrentie en een verlaging van de elektriciteitsprijzen.

Volgens het Verdrag betreffende de Europese Unie mag energie niet op een andere manier behandeld worden dan andere goederen of diensten, en zijn de regelingen betreffende het vrij verkeer en de vrije concurrentie ook hier van toepassing. Door het ontbreken van vrije concurrentie moeten miljoenen verbruikers buitensporige prijzen betalen per kWh, omdat het weinig transparante stelsel ondoeltreffend is. De hieruit voortvloeiende prijsverschillen hebben reeds aanleiding gegeven tot de overplaatsing van een staalfabriek van Spanje naar Frankrijk en bedreigen de industriële ontwikkeling van een aantal Europese grensstreken.

Denkt de Commissie in het licht van de resultaten van deze studie aan de mogelijkheid om vastberaden te kiezen voor de liberalisering van de markt voor elektriciteit en zich te verzetten tegen het bestaan van verdeckte monopolies, om zo een grotere concurrentie in de elektriciteitssector mogelijk te maken, de prijzen te verlagen en het concurrentievermogen van de Europese industrie te bevorderen?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie
(22 mei 1995)**

Op 22 maart 1995 heeft de Commissie een werkdokument⁽¹⁾ goedgekeurd waarmee het mogelijk wordt het „model van de enige koper” en het systeem waarbij derden tot het net toegang krijgen naast elkaar te laten bestaan, om zo de elektriciteitsmarkt voor concurrentie open te stellen en een eenheidsmarkt voor elektriciteit te kunnen realiseren.

Met dit document komt de Commissie tegemoet aan het verzoek van de Raad van 24 november 1994 om een studie te verrichten naar de vraag of beide systemen vanuit het oogpunt van wederkerigheid en verenigbaarheid met het EG-Verdrag economisch gezien gelijkwaardig zijn.

Deze studie vormt geen voorstel voor een nieuwe wetstekst, omdat zij tegen de achtergrond van het in december 1993 aan de Raad voorgelegde voorstel⁽²⁾ moet worden gezien. Voor de Commissie gaat het erom de bezwaren van de Raad tegen goedkeuring van deze richtlijn en, concreet, tegen het bereiken van de voor een gemeenschappelijk standpunt noodzakelijke consensus weg te nemen.

Volgens de Commissie kunnen beide systemen naast elkaar bestaan voor zover het model van de enige koper met een zekere behoedzaamheid wordt toegepast, om te bereiken dat beginselen als objectiviteit, doorzichtigheid en niet-discriminatie in acht worden genomen, zodat het uit deze wijzigingen voortvloeiende model van de enige koper met het wederkerigheidsprincipe en het EG-Verdrag verenigbaar is.

In haar voorstel tot invoering van concurrentie op de elektriciteitsmarkt houdt de Commissie rekening met de structurele verschillen die er bestaan ten aanzien van de wijze waarop de Lid-Staten hun elektriciteitsnet organiseren.

Niettemin wil de Commissie, bij de behandeling van een voorstel voor een gemeenschappelijk standpunt over de richtlijn, geen oplossingen accepteren die niet de voor liberalisatie noodzakelijke voorwaarden in zich sluiten. De Commissie wenst eens en voor altijd duidelijk te stellen dat zij uitsluitend het Instituut voor economische studies te Keulen opdracht heeft gegeven een studie van dit onderwerp te maken. Daarom vallen de conclusies van eventuele andere studies over dit onderwerp onder de verantwoordelijkheid van de makers van deze studie en kunnen deze de Commissie op geen enkele wijze binden, temeer daar sommige van deze conclusies, in het door het geachte Parlementslid genoemde geval, niet op de situatie van de communautaire elektriciteitssector, in zijn geheel gezien, van toepassing zijn.

Het document van de Commissie vormt een weloordachte manoeuvre om enige vooruitgang te maken in deze bij de Raad zeer moeilijk liggende situatie en waarin het, ondanks de door sommige delegaties aangedragen opbouwende alternatieve ideeën, niet mogelijk was uit de aldus ontstane politieke impasse te geraken.

Indien het, ondanks de tijd en moeite die in dit werkdokument zijn gaan zitten, niet lukt de Raad een dwingende politieke oplossing op te leggen, zal de Commissie van de haar openstaande eigen bevoegdheden gebruik moeten maken, waarbij zij bijvoorbeeld aan artikel 90, lid 3, van het EG-Verdrag denkt.

⁽¹⁾ Doc. SEC(95) 464.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 643 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-951/95
van Gerard Collins (UPE)
aan de Commissie
(22 maart 1995)
(95/C 209/64)**

Betreft: BNP per capita

Kan de Commissie mededelen wat het BNP per capita was voor Ierland, Noord-Ierland en het Verenigd Koninkrijk als geheel in de jaren 1960, 1973, 1980, 1986, 1990 en het laatste jaar waarover voor alle drie cijfers beschikbaar zijn, een en ander in vergelijking met het gemiddelde BNP in de Europese Unie?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie
(6 april 1995)**

Het BBP per hoofd was in vergelijking met het communautair gemiddelde als volgt:

(%)

	1960	1973	1980	1986	1990	1992
1. In ecu						
Ierland	n. b.	55,8	57,5	68,1	68,5	69,9
Verenigd Koninkrijk	n. b.	83,6	97,0	91,1	92,1	89,2
Noord-Ierland	n. b.	n. b.	74,3	n. b.	69,7	72,3
2. In KKS (koopkrachtstandaarden op basis van BBP en ecu)						
Ierland	n. b.	55,3	60,1	62,1	70,7	77,0
Verenigd Koninkrijk	n. b.	103,3	96,2	100,8	100,1	98,8
Noord-Ierland	n. b.	n. b.	73,4	n. b.	75,5	79,7

Noot: per hoofd betekent: per hoofd van de totale bevolking.

Bronnen:

1. Nationale rekeningen ESER/aggregaten 1970-1992, blz. 62-63 (afgeleid).
2. Basisstatistieken van de Gemeenschap, 30e uitgave, 1993, blz. 67.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-959/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 209/65)

Deze zaak is momenteel in behandeling bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen.

(¹) PB nr. L 333 van 22. 12. 1994.

Betreft: Invoervergunning

Er is bekend geworden dat een Frans bedrijf een schadeclaim van meer dan 2 miljoen Franse frank bij de Commissie heeft ingediend voor schade die is geleden wegens weigering van een vergunning voor de invoer uit Rusland van CFK 11.

Waarom heeft de Commissie geen vergunning verleend voor de invoer van het CFK 11, dat voor de produktie van polyurethaanschuim had moeten worden gebruikt?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(15 mei 1995)

De Commissie heeft geweigerd een vergunning af te geven voor de invoer van uit Rusland afkomstig CFK 11 — een stof die de ozonlaag aantast — omdat het gebruik waarvoor deze partij bestemd was, niet in overeenstemming was met de bepalingen en voorwaarden met betrekking tot het quotum dat eerder aan het betrokken bedrijf was toegewezen.

De Commissie heeft derhalve haar rol gespeeld als „hoedster” van de Europese wetgeving (in casu Verordening (EEG) nr. 594/91 van de Raad, die sedert 15 december 1994 is vervangen door Verordening (EG) nr. 3093/94 van de Raad (¹) betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-965/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 209/66)

Betreft: Technologieoverdracht

Acht de Commissie een geldigheidsduur van acht jaar voor de verordening over groepsvrijstellingen voor overeenkomsten inzake technologieoverdracht niet te kort?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(17 mei 1995)

De geldigheidsduur van acht jaar van de nieuwe verordening komt overeen met de gemiddelde geldigheidsduur van know-how- en licentieovereenkomsten.

Er lijkt geen aanleiding te bestaan om deze periode te verlengen, temeer daar in de praktijk blijkt dat bij de vervanging van een vrijstellingsverordening door een nieuwe verordening toch al lange overgangperiodes voor oude overeenkomsten worden voorzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-975/95**van Peter Skinner (PSE)****aan de Commissie***(31 maart 1995)**(95/C 209/67)*

Betreft: Financiële bijstand van de Europese Unie voor een betere bescherming van het milieu bij de ontwikkeling van transeuropese netwerken

Kan de Commissie het Europees Parlement informeren over de hoogte van de financiële bijstand die de Europese Unie beschikbaar zal stellen voor de specifieke verbetering van milieuaspecten bij de planning, aanleg en verdere ontwikkeling van transeuropese netwerken en tevens aangeven uit welke fondsen deze gelden afkomstig zullen zijn?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(22 mei 1995)

Bij de planning, aanleg en verdere ontwikkeling van de transeuropese netwerken (TEN) is niet in een specifiek bedrag voor de financiering van milieugerichte maatregelen voorzien.

De belangrijkste instrumenten waarover de Gemeenschap voor de financiering van TEN-projecten beschikt, zijn de Structuurfondsen (met name het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling), het Cohesiefonds, de voorgestelde verordening inzake communautaire financiering en de TEN-begrotingslijn van de Commissie alsmede, wat leningen en zekerheidstellingen betreft, de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europees Investeringsfonds (EIF).

Op deze financieringsbronnen kan een beroep worden gedaan voor verkennende studies en ondersteunende maatregelen van technische aard. Deze vorm van bijstand kan ertoe bijdragen dat de planning en de verdere ontwikkeling van de TEN in milieuvriendelijke zin worden bijgestuurd.

Belangrijk is ook dat, in het licht van de beginselen en doelstellingen van het communautaire milieubeleid (duurzame ontwikkeling en integratie), een scheiding tussen de milieukosten en de andere kostentypes met betrekking tot een TEN-project niet wenselijk is. Bovendien moeten, zoals op verzoek van het Parlement in de aanhef van Verordening (EG) nr. 1164/94 van de Raad van 16 mei 1994 tot oprichting van een Cohesiefonds ⁽¹⁾ uitdrukkelijk is gesteld, in de kostenberekening voor projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur ook de milieukosten worden opgenomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 130 van 25. 5. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-982/95**van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)****aan de Commissie***(6 april 1995)**(95/C 209/68)*

Betreft: Protest van het WWF van Verbano-Cusio-Ossola tegen de aanleg van een weg in de berggemeente Valle Vigezzo, waarvoor Interreg-financiering is aangevraagd

Is de Commissie niet van mening,

overwegende dat de berggemeente Valle Vigezzo de aanleg van een verbindingsweg tussen de Vigezzo-vallei en die van Bagni di Craveggia plant,

overwegende dat dit project in aanmerking komt voor financiering uit het Interreg-fonds,

overwegende dat eerder is voorgesteld dit gebied te maken tot een natuurreservaat van de regio Piemonte,

overwegende dat deze weg niet is voorzien in het bestaande bestemmingsplan en dat het gebied van Bagni niet bewoond is en er ook geen nederzettingen zijn voorzien,

overwegende dat in dit geval artikel 2 van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende milieu-effectevaluatie van toepassing is,

dat zij dit project niet toelaatbaar moet verklaren, omdat het niet voldoet aan de communautaire voorschriften?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

Voor het door het geachte Parlements lid genoemde project was steun uit de Structuurfondsen toegezegd op grond van het operationele programma in het kader van Interreg Italië/Zwitserland voor de periode 1991—1993. Net als bij alle projecten die door de Structuurfondsen worden gesubsidieerd, moeten de nationale of regionale autoriteiten ervoor zorgen dat de communautaire milieuvoorschriften worden nageleefd.

Er is trouwens nog niet met de uitvoering van dit project begonnen, onder meer omdat de milieu-effectbeoordeling niet was afgerond. De Commissie zal er uiteraard nauwlettend op blijven toezien dat bij dit project in het kader van de Interreg-programma's de hand aan de relevante milieuriichtlijnen wordt gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-990/95

van Paul Lannoye (V)
aan de Commissie
(6 april 1995)
(95/C 209/69)

Betreft: Lijst van de deskundigen van „groep 31”

Overeenkomstig artikel 31 van het Euratom-Verdrag benoemt het Wetenschappelijk en Technisch Comité deskundigen om de Commissie voor te lichten op het gebied van de radiobiologie en de bescherming tegen radioactiviteit.

Kan de Commissie de namen mededelen van deze deskundigen alsmede hun functies en de duur van hun mandaat?

Welke zijn de criteria die het Wetenschappelijk en Technisch Comité aanlegt voor de benoeming van deze deskundigen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(28 april 1995)

Een lijst van de leden van de in artikel 31 van het Euratom-Verdrag genoemde groep wetenschappelijke deskundigen op het gebied van de volksgezondheid wordt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd. Het mandaat van de in de lijst genoemde personen loopt ten einde op 31 maart 1998.

De Commissie verwijst het geachte Parlements lid eveneens naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1024/93 van de heer Alex Smith ⁽¹⁾.

In artikel 31 van het Euratom-Verdrag is bepaald dat de leden van de groep deskundigen die de Commissie advies verstrekken inzake de basisnormen voor stralingsbescherming, worden aangewezen „uit wetenschappelijke deskundigen van de Lid-Staten, met name uit de deskundigen op het gebied van de volksgezondheid”.

Tot op heden zijn de leden van de groep op basis van deze omschrijving aangewezen door het krachtens artikel 134 van het Euratom-Verdrag ingestelde wetenschappelijk en technisch comité, dat er daarbij steeds zorg voor heeft gedragen dat alle Lid-Staten in de groep vertegenwoordigd zijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 264 van 29. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-991/95

van Paul Lannoye (V)
aan de Commissie
(6 april 1995)
(95/C 209/70)

Betreft: Verdere uitbreiding van het bevoeiingsstelsel rond het beschermde gebied van Ramières du Val de Drôme (Frankrijk)

Ramières du Val de Drôme is een speciaal beschermd gebied (Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾) sedert 1988 en een natuurgebied overeenkomstig de Franse wet sedert 1987, dat ernstig wordt bedreigd door de uitbreiding van bevoeiingskanalen die de flora en fauna in deze zone bedreigen.

Behalve de perioden van grote droogte die het gebied sedert 1989 hebben getroffen bespeurt men de gevolgen van de kunstmatige uitdroging van de Drôme en het bronnengebied hiervan als gevolg van de uitbreiding van de kunstmatige bevoeiing die in het verleden door de Gemeenschap werd gesteund.

Thans is er onder voorwendsel van het op peil houden van de waterstand van de rivier de Drôme een afdamningsproject voorgesteld bij Baume Cornillane (Drôme) door de organisaties die zich met de bevoeiing bezighouden. Aan dit project neemt de Europese Unie voor 22 % deel.

De promotoren van dit project beweren het bestaande irrigatiestelsel te verbeteren door andere bronnen te zoeken dan de rivier de Drôme om een waterstand te bereiken die in overeenstemming is met de nationale bepalingen, hetgeen zou bijdragen tot een eerbiediging van de speciale beschermde zone van Ramières du Val de Drôme.

In feite moet worden gevreesd dat, gezien het ontbreken van een duidelijke belofte van de landbouwers en van de Franse overheid om het irrigatiesysteem niet verder uit te breiden en toezicht houden op het gebruik ervan, de overheidsinvesteringen om het waterniveau van de rivier de Drôme te handhaven zullen dienen om de kunstmatig bevoeide oppervlakte van Val de Drôme te vergroten.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om te zorgen voor een onderlinge samenhang tussen de verschillende beleidsvormen, met name bij het gebruik van de Structuurfondsen?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(2 mei 1995)

De Commissie heeft goede nota genomen van de schriftelijke vraag van het geachte Parlements lid over de „verdere

uitbreiding van het bevoeiingsstelsel rond het beschermde gebied van Ramières du Val de Drôme (Frankrijk)".

Volgens een eerste onderzoek dat door de Commissie is ingesteld, komt het gebied waar de stuwdam zou worden gebouwd, niet voor doelstelling 5 b van de communautaire Structuurfondsen in aanmerking, zodat daar voor geen enkele investering bijstand uit deze Fondsen kan worden verleend. Om hiervan bevestiging te krijgen, wordt een verzoek om inlichtingen gericht aan de regionale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van het gecombineerde programmeringsdocument voor doelstelling 5 b in de regio Rhône-Alpes.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1010/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 209/71)

Betreft: Toepassing van het communautair initiatief Pesca op de Azoren

De ambachtelijke en kustvisserij speelt een belangrijke rol in de economie van de Azoren. Van de 4 596 geregistreerde vissers werkt ca. 90 % in de ambachtelijke en kustvisserij. De 1 913 geregistreerde vaartuigen, die een totaal van 14 865 brt en 48 473 KW vertegenwoordigen, zijn bijna allemaal klein van omvang en worden gebruikt voor de vangst van kleine zee- en diepzeevis met een hoge commerciële waarde. In 1993 vertegenwoordigde deze diepzeevis ca. 42 % van de vangst van verse vis, waaronder met name heek, wrakbaars en Spaanse zeebrasem. Wat de kleine zeevissen betreft is vooral de horsmakreel commercieel belangrijk, met vangsten in de orde van grootte van 1 739 ton in het referentiejaar 1993.

Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen of in het kader van het communautair initiatief Pesca bij het toewijzen van de steun aan de Azoren rekening wordt gehouden met het economisch en sociaal belang van de ambachtelijke en kustvisserij en, zo ja, welk bedrag voor de Azoren wordt uitgetrokken?

Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie

(19 mei 1995)

Het bijstandsbedrag van 25,6 miljoen ecu dat in het kader van het communautaire initiatief Pesca voor de periode 1994—1999 aan Portugal is toegekend, is over de betrokken regio's verdeeld door de Portugese autoriteiten, die een bedrag van 1,28 miljoen ecu hebben toegewezen aan de autonome regio Azoren. De Portugese autoriteiten konden bovendien een deel van het bedrag dat hun voor het communautaire initiatief Régis is toegewezen, gebruiken

voor maatregelen van het type Pesca (punt 8, onder f), van de mededeling aan de Lid-Staten) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1014/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 209/72)

Betreft: Door het Cohesie-financieringsinstrument gesteunde projecten (Portugal)

Kan de Commissie gedetailleerde inlichtingen verstrekken over de projecten die in het kader van het Cohesie-financieringsinstrument in Portugal in 1993 zijn gesteund, onder vermelding van de projecten en de data van de indiening van de aanvragen door de Portugese autoriteiten en het besluit hierover door de Commissie?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(15 mei 1995)

In het kader van het Cohesie-financieringsinstrument zijn in 1993 34 projecten voor Portugal goedgekeurd, waarvan 14 in de vervoersector en 20 op milieugebied.

De lijst van deze projecten wordt rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1036/95

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/73)

Betreft: Verkapte transitobelasting bij grens Polen

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat bij de grens in Polen een verkapte transitobelasting wordt geheven?

Weet de Commissie dat alleen Nederlandse vervoerders deze transitopheffing betalen?

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om zulke discriminerende praktijken tegen te gaan, en op welke termijn?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(6 juni 1995)

De Commissie heeft op 24 maart 1995 vernomen dat Polen op 15 maart 1995 een nieuwe heffing op buitenlandse vrachtauto's heeft ingevoerd. Zij heeft de Poolse autoriteiten onmiddellijk om nadere inlichtingen gevraagd.

De Commissie heeft begrepen dat de heffing van toepassing is op alle niet-Poolse vrachtwagens, waaronder die uit alle Lid-Staten, maar niet op Poolse voertuigen.

De Commissie heeft bij de Poolse autoriteiten heftig geprotesteerd tegen de onaangekondigde invoering van deze discriminerende belasting. Zij heeft hierbij ook gewezen op de aldus ontstane tegenstrijdigheid tussen enerzijds de gezamenlijke inspanningen via het Phare-programma om het verkeer aan de grenzen vlotter te laten doorstromen en anderzijds het ontstaan van nieuwe vertragingen als gevolg van de manier waarop deze nieuwe belasting geïnd moet worden. De Commissie is voornemens in het kader van de associatieovereenkomst tussen de Gemeenschap en Polen dieper op deze kwestie in te gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1069/95

van Celia Villalobos Talero (PPE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/74)

Betreft: Málaga als haven aan de buitengrens

Kan de Commissie medelen waarom Málaga niet de status van haven aan de buitengrens heeft gekregen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1070/95

van Celia Villalobos Talero (PPE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/75)

Betreft: Niet-naleving door Spanje van Verordening (EEG) nr. 4055/86

Kan de Commissie medelen hoe het staat met de inbreukprocedure die de Commissie tegen de Spaanse Regering heeft aangespannen wegens niet-nakoming van Verordening (EEG) nr. 4055/86 ⁽¹⁾ betreffende het vrij verrichten van diensten in het zeevervoer tussen de Lid-Staten onderling en tussen de Lid-Staten en derde landen? Het beginsel van het vrij verrichten van diensten moet zonder beperkingen worden toegepast, aangezien de Spaanse Regering bij de goedkeuring van de verordening geen vrijwaringsclausule heeft vastgesteld.

De Spaanse Regering ontzegt Málaga de status van haven aan de buitengrens van de Europese Unie, met het argument dat er geen enkele geregelde verbinding bestaat. Op 5 april 1994 heeft het bedrijf Cenargo de havenautoriteiten van Málaga echter in kennis gesteld van zijn voornemen om op 14 april een verbinding te openen vanuit de havens van Málaga en Almería teneinde om de andere dag een veerdienst van Nador naar Almería v.v., resp. van Nador naar Málaga v.v. op te zetten.

Op 7 april 1994 antwoordde de gouverneur van de provincie Málaga dat de verbinding met Nador niet in overweging kon worden genomen, aangezien het de haven van Málaga ontbrak aan voldoende infrastructuur en personeel. Bovendien deelde hij mee dat de Spaanse Regering van mening was dat de haven van Málaga zich qua faciliteiten niet voor dit doel leende.

Deze stelling gaat niet op, omdat het bedrijf dat met het voorstel is gekomen, heeft aangeboden om deel te nemen in de kosten van de infrastructuur. Dat er geen geregelde verbinding bestaat, is ook geen argument, omdat het betrokken bedrijf juist om een dergelijke verbinding vraagt.

Kan de Commissie bevestigen of de Spaanse autoriteiten een duidelijk antwoord hebben gegeven in verband met de bestaande wetgeving inzake het creëren van officiële grensposten of buitengrenzen?

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 1.

**Gecombineerd antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-1069/95 en E-1070/95

(8 juni 1995)

De door het geachte Parlementslid genoemde inbreukprocedure wegens het niet-afgeven van een vergunning voor de instelling van een geregelde scheepvaartverbinding tussen de havens Almería en Nador werd beëindigd nadat de Spaanse autoriteiten hadden medegedeeld dat de haven Almería officieel was opgenomen in de lijst van grensdoorlaatposten van het Schengen-akkoord.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1071/95

van Laura González Álvarez (GUE/NGL), Carlos Carnero González (GUE/NGL), Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) en Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/76)

Betreft: „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act of 1995”

Op initiatief van senator Helms behandelt het Amerikaanse Congres op het ogenblik de „Cuban Liberty and Democratic

Solidarity Act of 1995". Naar alle waarschijnlijkheid zal deze wet in de komende weken worden goedgekeurd.

Talrijke bepalingen van deze wet hebben tot doel de betrekkingen van de Lid-Staten en van de Europese burgers met Cuba en zijn bevolking ernstig te bemoeilijken.

Het wetsvoorstel van Helms beoogt, door Cuba van zijn politieke, culturele en economische contacten met de Europese Unie af te snijden, de spoedige val van het Cubaanse bewind te bewerkstelligen. Deze aanpak staat natuurlijk haaks op resoluties die onlangs door het Europees Parlement over Cuba zijn aangenomen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij in samenwerking met de Lid-Staten wil nemen of stimuleren, om zich krachtig te verzetten tegen deze Amerikaanse wetgeving?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**
(10 mei 1995)

De Commissie heeft reeds op het ontwerp voor de „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act (Libertad)” gereageerd. De voor de buitenlandse betrekkingen met Noord-Amerika bevoegde vice-voorzitter van de Commissie heeft namelijk op 15 maart 1995 aan zijn ambtgenoot, de minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten, een schrijven gericht waarin uiting wordt gegeven aan de bezorgdheid van de Commissie met betrekking tot een aantal bepalingen in bedoeld wetsontwerp, en zij hem verzoekt te interveniëren met het oog op de wijziging van die bepalingen.

De delegatie van de Commissie en de Ambassade van Frankrijk in Washington hebben namens de Europese Unie op 22 maart 1995 een meer gedetailleerde brief gestuurd naar de leiders van de meerderheid in de Amerikaanse Senaat en Kamer alsook naar de bevoegde parlementaire commissies, waarin een standpunt van de Europese Gemeenschap wordt bekendgemaakt met betrekking tot alle aanvechtbare punten in het wetsontwerp en zij verklaart haar legitieme rechten in het kader van de WTO (Wereldhandelsorganisatie) met vastberadenheid te zullen beschermen.

Op politiek niveau heeft de Europese Unie een officieel standpunt ingenomen met een op 5 april 1995 te Parijs en te Brussel bekendgemaakte verklaring. In die verklaring worden de Amerikaanse autoriteiten opnieuw gewezen op de ernstige bezorgdheid van de Europese Unie met betrekking tot de eventuele goedkeuring door het Congres van het kwestieuze wetsontwerp en op de ernstige bezwaren van de Unie tegen de goedkeuring van alle maatregelen met een extraterritoriale draagwijdte.

De Commissie volgt met aandacht de behandeling van het wetsontwerp in de verschillende stadia van het Amerikaans legislatief proces, teneinde opnieuw te interveniëren indien

zulks aangewezen of noodzakelijk lijkt. Er worden dan ook passende diplomatieke stappen overwogen voor het geval dat het voorstel ongewijzigd wordt goedgekeurd of dat het, zelfs bij goedkeuring na wijzigingen, nog betwistbare bepalingen bevat.

De Commissie heeft overigens het wetsontwerp grondig geanalyseerd om na te gaan in welke verschillende opzichten de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba erdoor kunnen worden aangetast en welke mogelijkheden tot het nemen van nog andere maatregelen haar eventueel ter beschikking staan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1085/95

van Kirsten Jensen (PSE)
aan de Commissie
(12 april 1995)
(95/C 209/77)

Betreft: De positie van de fiets in het gemeenschappelijk vervoerbeleid

Op parlementaire vragen heeft de Commissie op 30 september 1993 en 28 oktober 1994 (vraag E-1836/94) ⁽¹⁾ geantwoord dat de fiets de komende jaren hoge prioriteit in het gemeenschappelijk vervoerbeleid krijgt, mede vanwege het milieuvriendelijke karakter van dit vervoermiddel.

Kan de Commissie mededelen welke concrete initiatieven zij denkt te ontplooien om het fietsen te bevorderen?

⁽¹⁾ PB nr. C 36 van 13. 2. 1995, blz. 8.

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(19 mei 1995)

Maatregelen ter bevordering van het fietsen zijn en blijven een prioritair streven van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, zoals ook in het Witboek van december 1992 ⁽¹⁾ wordt aangegeven.

Het plaatselijk karakter van fietsen impliceert dat, ingevolge het subsidiariteitsbeginsel, communautaire maatregelen beperkt blijven tot algemene steun op Europees niveau. Te dien einde heeft de Commissie geparticipeerd in de financiering van een aantal studies, waarvan recentelijk een over de veiligheid van fietsers, welke in april 1995 zullen worden gepubliceerd en heeft zij aan een aantal seminars en initiatieven deelgenomen. Verder heeft zij de Europese Wielrijdersbond onlangs laten weten dat zij ook zal worden vertegenwoordigd bij de in september 1995 te Bazel te houden Velo-City-conferentie.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 494 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1094/95**van John McCartin (PPE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 209/78)*

Betreft: Etikettering van voedselprodukten die aspartaam/fenylalanine bevatten

Kan de Commissie mededelen welke vooruitgang haar diensten hebben geboekt met betrekking tot het voorstel tot wijziging van Richtlijn 94/35/EG ⁽¹⁾ inzake zoetstoffen voor gebruik in voedselprodukten, uit hoofde waarvan op etiketten verplicht de aanwezigheid van fenylalanine moet worden aangegeven, aangezien dit produkt vergiftig is voor personen die lijden aan fenylketonurie.

⁽¹⁾ PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 3.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 6 van Richtlijn 94/35/EG inzake zoetstoffen die in levensmiddelen mogen worden gebruikt heeft de Commissie een ontwerp-richtlijn opgesteld, waarin wordt bepaald dat op het etiket van levensmiddelen die aspartaam bevatten, moet worden vermeld: „bevat een bron van fenylalanine”.

De Commissie heeft dit ontwerp aan de Lid-Staten voorgelegd ter voorbereiding van een positief advies van het Permanent Comité voor levensmiddelen, op grond waarvan de Commissie de richtlijn definitief goed kan keuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1097/95**van Thomas Megahy (PSE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 209/79)*

Betreft: Overdraagbaarheid van studietoelagen

Kan de Commissie, gezien de toezegging die is gedaan in het onlangs gepubliceerde Witboek over het sociaal beleid om alle aspecten van het functioneren van de interne markt met betrekking tot het vrije verkeer van personen te onderzoeken, de specifieke verwijzing die in verband met deze toezegging is gemaakt naar studenten, en de verklaringen van Commissie en Raad waaruit de wens spreekt de mobiliteit van universiteitsstudenten op te voeren en afgestudeerden te produceren die de situatie in andere Lid-Staten van de Gemeenschap uit eigen ervaring kennen, zodat het denkbeeld van een „Europa van de mensen” kan worden verstevigd, mededelen of zij plannen heeft om alle Lid-Staten

te dwingen hun studenten toe te staan aan iedere universiteit in de Europese Unie te studeren, door de grensoverschrijdende overdracht van studietoelagen en andere studiefinancieringen te vergemakkelijken?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(24 mei 1995)

De communautaire bevoegdheid op onderwijsgebied is door het Verdrag beperkt tot het stimuleren van samenwerking tussen de Lid-Staten. De Commissie is het echter met de geachte Afgevaardigde eens over de noodzaak van de overdraagbaarheid van studiebeurzen om de mobiliteit van studenten te vergroten. Deze kwestie is behandeld in de resolutie van het Parlement ⁽¹⁾ bij gelegenheid van de discussies die in 1992—1993 zijn gevoerd naar aanleiding van het memorandum over het hoger onderwijs van de Commissie ⁽²⁾.

De Commissie heeft opdracht gegeven tot een aantal studies met betrekking tot de mobiliteit van studenten. De Commissie zal de haalbaarheid onderzoeken van elk initiatief dat op dit gebied wordt genomen, in het licht van de resultaten van deze studies die aan het einde van dit jaar ter beschikking moeten komen.

In het kader van het Erasmus- en het Lingua-programma alsmede van het nieuwe Socrates-programma dat op 14 maart 1995 is goedgekeurd ⁽³⁾, is bepaald dat aangezien de bijdrage van de Gemeenschap de kosten in verband met de mobiliteit van studenten slechts ten dele dekt, de Lid-Staten verzocht wordt ook bij te dragen in de benodigde financiële steun. Daarom worden de beurzen of leningen die in de eigen Lid-Staat aan studenten worden toegekend, doorbetaald tijdens de studieperiode in de Lid-Staat die als gastland optreedt.

⁽¹⁾ PB nr. C 255 van 20. 9. 1993.

⁽²⁾ Doc. COM(91) 349.

⁽³⁾ PB nr. L 87 van 20. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1098/95**van Mair Morgan (PSE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 209/80)*

Betreft: Eetstoringen

Welke maatregelen stelt de Commissie voor nu eetstoringen in de hele Gemeenschap steeds vaker voorkomen?

Hoe denkt de Commissie gedragscodes voor dieetprodukten en de reclame daarvoor in te stellen of de huidige gedragscodes te consolideren?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 mei 1995)

Het communautaire beleid en de communautaire werkzaamheden zijn er steeds op gericht geweest een adequaat en gevarieerd aanbod van veilige levensmiddelen te garanderen. Zij hebben eveneens ten doel ervoor te zorgen dat de consument wordt geïnformeerd zodat hij op het stuk van voeding zijn keuze met kennis van zaken kan maken.

De verslagen van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding vormen de basis van de communautaire wetgeving op het gebied van levensmiddelen. Een exemplaar van een recent verslag over de opname van energie en nutriënten wordt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegestuurd.

Het voedingsaspect vormt ook een belangrijk onderdeel van specifieke acties zoals het programma „Europa tegen kanker”. In het voorgestelde derde actieplan ter bestrijding van kanker (1995—1999) neemt de Commissie zich voor het „Europees verkennend onderzoek inzake kanker, voeding en gezondheid” (EPIC-netwerk) te continueren. In het kader van EPIC worden 350 000 personen uit zeven Europese landen gedurende tien jaar onder observatie gehouden. Uit de geconstateerde correlaties tussen kanker en voedingsgewoonten en levensstijl zullen conclusies worden getrokken die mede kunnen resulteren in aanbevelingen inzake voeding ten behoeve van de consument. De resultaten van dit epidemiologisch onderzoek zijn ook relevant voor de preventie van hart- en vaatziekten.

De Commissie heeft het aspect „voeding” ook aan de orde gesteld in haar recente mededeling en voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en -opleiding volgens het actiekader voor de volksgezondheid ⁽¹⁾.

Het geachte Parlements lid is ongetwijfeld op de hoogte van het bestaan van Richtlijn 89/398/EEG van de Raad van 3 mei 1989 inzake voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen (dieetvoeding) ⁽²⁾. Op basis van genoemde richtlijn heeft de Commissie een richtlijn inzake volledige zuigelingenvoeding en opvolgzuigelingenvoeding vastgesteld, staat zij op het punt een richtlijn inzake bewerkte voedingsmiddelen op basis van granen en babyvoeding voor zuigelingen en peuters vast te stellen en legt zij de laatste hand aan een richtlijn inzake voedingsmiddelen die bestemd zijn om in energie-beperkte diëten voor verlaging van het gewicht te worden gebruikt.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 202 def.

⁽²⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1105/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 209/81)

Betreft: Gezondheidscontrole van personen aan de grenzen van de Europese Unie

In de Europese Akte hadden de Lid-Staten zich ertoe verbonden om vóór 1 januari 1993 een ruimte zonder binnengrenzen te creëren, waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal gewaarborgd zou zijn. Er bestaan echter nog steeds hinderpalen voor het vrije verkeer. Nog erger zijn de vertragingen bij de goedkeuring van de overeenkomst betreffende de gemeenschappelijke buitengrenzen.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen en welke initiatieven wil zij ontplooiën in het licht van de noodzaak voor de Europese Unie om te beschikken over een gemeenschappelijke regeling voor gezondheidscontroles van personen aan de buitengrenzen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

Met betrekking tot de controle aan de grenzen van de Lid-Staten om redenen van de volksgezondheid dient onderscheid te worden gemaakt tussen degenen die wel en die niet onder het communautair recht vallen. Het nu van kracht zijnde communautair recht, te weten artikel 56 van het EG-Verdrag en Richtlijn 64/221/EEG van de Raad ⁽¹⁾, omschrijft de volksgezondheidsmotieven die een weigering van de toegang door een Lid-Staat aan begunstigden van dit recht, namelijk staatsburgers van de Unie, hun familieleden wanneer zij de nationaliteit van een derde Lid-Staat hebben, en tenslotte de begunstigden van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Ruimte kunnen rechtvaardigen. Sinds de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallen de voorschriften betreffende de overschrijding van de buitengrenzen van de Lid-Staten door niet-begunstigden van het communautair recht onder de kwesties van gemeenschappelijk belang zoals geregeld in titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, die is gewijd aan de samenwerking op het gebied van de rechtspraak en het binnenlands beleid. In dit opzicht heeft de Commissie in artikel 7 van haar voorstel voor een besluit aan de Raad van 10 december 1993 inzake de opstelling van een overeenkomst betreffende de controle op personen bij overschrijding van de buitengrenzen van de Lid-Staten ⁽²⁾ voorgesteld dat de toegang aan een onderdaan van een derde land kan worden geweigerd onder dezelfde omstandigheden waarin aan een onderdaan van een Lid-Staat de toegang tot een andere Lid-Staat kan worden geweigerd, in het bijzonder om redenen van volksgezondheid.

⁽¹⁾ PB nr. 56 van 4. 4. 1964.

⁽²⁾ PB nr. C 11 van 15. 1. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1108/95**van José Valverde López (PPE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 209/82)*

Betreft: De EIB en investeringen op het gebied van milieu-bescherming

Het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de EIB met de middelen afkomstig van de kapitaalmarkt bij voorrang moet bijdragen tot investeringen voor projecten tot ontwikkeling van minder-ontwikkelde gebieden. Het Verdrag stelt tevens een aantal prioriteiten vast zoals de ontwikkeling van de transeuropese netwerken, de bescherming van het milieu, enz. Hoe beoordeelt de Commissie de uitvoering van deze richtsnoeren van het Verdrag, inzonderheid met betrekking tot de EIB-leningen voor milieubeschermingsprojecten?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard**namens de Commissie***(19 mei 1995)*

De Commissie is van oordeel dat de leningsactiviteiten van de Europese Investeringsbank (EIB) op het gebied van milieubescherming met de richtsnoeren van het EG-Verdrag in overeenstemming zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1112/95**van Joan Vallvé (ELDR)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 209/83)*

Betreft: Verbrandingsinstallatie voor vaste afvalstoffen „Son Reus” (Mallorca)

Op Mallorca wordt momenteel gewerkt aan de bouw van de verbrandingsinstallatie voor stedelijk afval „Son Reus”, met een capaciteit van 551 150 ton/jaar. Dit betekent dat jaarlijks 390 973 ton slakken en as zullen worden geproduceerd.

Bij de milieu-effectrapportage (MER) is geen rekening gehouden met de stortplaats voor as en slakken, die wordt gevestigd in de verlaten steengroeve van Son Nuviat in de gemeente Petra, op ongeveer 40 km van de toekomstige installatie. Dit betekent dat jaarlijks 271 297 ton as en slakken moeten worden vervoerd.

Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen bepaalt dat deze moeten worden verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu. Bovendien wordt in de „Communautaire strategie voor afvalbeheer” (18 september 1989) voorrang gegeven aan de voorkoming en beperking van

hoeveelheid en schadelijkheid van afvalstoffen door het gebruik van schone technologieën, terugwinning en recycling.

Kan de Commissie meedelen of het project voor de verbrandingsinstallatie „Son Reus” in overeenstemming is met de communautaire voorschriften? Kan de Commissie meedelen of de onjuistheden die zijn vastgesteld bij de MER over het ingediende project aanleiding kunnen geven tot de stillegging ervan?

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 47.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard**namens de Commissie***(9 juni 1995)*

Wat de verbrandingsinstallatie Son Reus betreft, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag 1704/94 van de heer Gutierrez Diaz ⁽¹⁾.

Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽²⁾ verleent de Commissie niet de bevoegdheid om de uitvoering van een project, waarvoor een onvolledige milieu-effectbeoordeling zou zijn gemaakt, op te schorten. In een dergelijk geval kunnen alleen de nationale instanties opdracht geven om de werkzaamheden te staken.

⁽¹⁾ PB nr. C 88 van 10. 4. 1995.

⁽²⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1124/95**van Mary Banotti (PPE)****aan de Commissie***(20 april 1995)**(95/C 209/84)*

Betreft: Participatie van vrouwen in de wetenschappelijke en technologische industrie

Vrouwen zijn zorgwekkend ondervertegenwoordigd op het niveau van de besluitvorming op wetenschappelijk en technologisch gebied.

Kan de Commissie mij meedelen hoeveel vrouwen werkzaam zijn voor de Europese Adviesraad voor wetenschap en technologie?

In de mededeling van de Commissie ingevolge artikel 3, lid 3, verklaart zij dat de „Commissie het gewenste evenwicht zowel in geografische termen als op de diverse terreinen van wetenschappelijke en technologische activiteit zal waarborgen”. Worden er maatregelen genomen om een evenwichtige vertegenwoordiging van vrouwen bij dit selectieproces te waarborgen, zo ja welke?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid ten aanzien van de ondervetegenwoordiging van vrouwen op besluitvormingsniveau op wetenschappelijk en technologisch gebied.

De verhoging van het aantal vrouwen in de organen die op Europees niveau verantwoordelijk zijn op het gebied van wetenschap en technologie, was een van de aanbevelingen die werden geformuleerd als afsluiting van de workshop over „Vrouwen in de wetenschap” die op 15 en 16 januari 1993 door de Commissie te Brussel is georganiseerd. De Commissie streeft ernaar om voor zover mogelijk met deze aanbeveling rekening te houden.

In de Europese Adviesraad voor wetenschap en technologie hebben momenteel vier vrouwen zitting, waaronder een van de twee vice-voorzitters. De Commissie had graag gezien dat de adviesraad meer vrouwelijke leden telde. Zij had echter slechts een zeer beperkte manoeuvreerruimte. 27 van de 100 leden van de adviesraad zijn namelijk de leden van de voormalige Codest (Comité voor de Europese ontwikkeling van wetenschap en technologie), waarin slechts één vrouw zitting had. 60 andere leden worden door de Commissie benoemd op basis van voorstellen van grote Europese onderzoekorganisaties (Europese Stichting voor wetenschappen, Academia Europea, Eirma, Irdac, enz.). Vrouwen zijn in deze organisaties betrekkelijk slecht vertegenwoordigd, en op de lijsten van de door deze organisaties voorgestelde personen kwam vaak geen enkele vrouw voor. De Commissie, die uit hoofde van het besluit tot oprichting van de adviesraad moet zorgen voor een bevredigend evenwicht wat de geografische spreiding en de disciplines betreft, heeft ernaar gestreefd om van deze lijsten zoveel mogelijk vrouwen te kiezen. Deze lijn zal worden voortgezet wanneer de adviesraad in 1997 een nieuwe samenstelling krijgt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1146/95

van Phillip Whitehead (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/85)

Betreft: Europese subsidies aan bedrijven van de P & O EF-groep

Kan de Commissie nadere bijzonderheden verstrekken omtrent Europese subsidies aan bedrijven van de P & O EF-groep?

De P & O EF-groep omvat de volgende bedrijven:

P & O EF Felixstowe
P & O EF Dover
P & O EF Portsmouth
P & O EF Aberdeen

P & O EF Larne
Pandora Larne
Larne Harbour Ltd
P & O Road Ferries Ltd
North Sea Ferries Ltd.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

In de periode van 1989 tot en met 1994 zijn uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) de volgende subsidiebedragen betaald aan Larne Harbour Ltd:

(in pond sterling)

Jaar	EFRO
1989	368 848
1990	365 916
1991	176 139
1992	599 362
1993	2 683 162
1994	901 152
Totaal	5 094 579

Deze subsidies zijn betaald om de infrastructuur in de haven van Larne te verbeteren en zo de nadelige effecten van de perifere ligging van Noord-Ierland op zijn economie te verminderen.

De havens van Felixstowe, Dover, Portsmouth en Aberdeen liggen niet in gebieden die in aanmerking komen voor steun uit de Structuurfondsen. Voor zover de Commissie bekend is, zijn geen subsidies betaald aan P & O Road Ferries Ltd of aan North Sea Ferries Ltd. Het is echter mogelijk dat de P & O-bedrijvengroep gebruik maakt van havens of haveninfrastructuur waarvoor Europese subsidies zijn toegekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1148/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 209/86)

Betreft: Conventie van Bazel en ontwerp COM(94) 678

1. Wanneer denkt de Raad van ministers over te gaan tot de aanneming van ontwerp COM(94) 678 van Commissie-lid Sir Leon Brittan „Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke regels en toepassingsmodaliteiten voor de uitvoer van bepaalde afvalstoffen naar landen buiten de OESO”? Welke Raad treedt hier ten principale op? Is de Milieuraad hierbij betrokken?

2. Hoe rechtvaardigt de Commissie dit ontwerp, dat met bilaterale overeenkomsten de Conventie van Bazel wil omzeilen, nadat de aangeschreven landen niet hebben gereageerd, respectievelijk duidelijk hebben gemaakt dat zij geen „groene lijst” willen, doch het algehele verbod van de Conventie van Bazel ondersteunen?

3. Hoe rechtvaardigt de Commissie dit ontwerp, hoewel de ACS- en OAE-Staten tegenover de Commissie hebben bekrachtigd dat voor hen geen afwijking van de Conventie van Bazel in aanmerking komt en dat zij ook niet over recyclingcapaciteit beschikken?

4. Hoe ontwerp is in strijd met besluit II/12 van de Staten die partij zijn bij de Conventie van Bazel van 24 maart 1994 van Genève, waarmee ook alle EU-landen hebben ingestemd. Waarom neemt de Commissie onder druk van de industriële lobby de verwatering en breuk van internationaal recht op de koop toe?

5. Het verbod op het overbrengen van gevaarlijke afvalstoffen, ook voor recyclingdoeleinden, overeenkomstig besluit II/12 is een interpretatie van de Conventie van Bazel. Hoe beoordeelt de Commissie de gevolgen voor toekomstige internationale overeenkomsten en de kansen op juridische procedures wegens schending van de overeenkomst, wanneer de Raad van ministers met de aanneming van het ontwerp inbreuk maakt op de besluiten van de Staten die partij zijn bij de Conventie van Bazel?

6. Deelt de Commissie de mening van de leden van het Europees Parlement dat het ontwerp niet alleen een inbreuk vormt op internationale besluiten, doch ook een affront voor de positie van het democratische gekozen Europees Parlement, dat zich heeft uitgesproken voor een algeheel verbod van het overbrengen van gevaarlijke afvalstoffen, overeenkomstig de Conventie van Bazel, en dat nu uitgeschakeld moet worden door verandering van de rechtsgrondslag van artikel 130 S in die van artikel 113?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(16 mei 1995)

1. Wanneer een voorstel van de Commissie bij de Raad wordt ingediend, besluit het Voorzitterschap door welke Raadsformatie het dient te worden behandeld.

2. Het voorstel van de Commissie is met de geldende bepalingen van het Verdrag van Bazel in overeenstemming en steunt op de zienswijze dat ten aanzien van de door derde landen te kennen gegeven wensen met betrekking tot de invoer van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen van de „groene lijst” zowel behoedzaam als ontvankelijk moet worden opgetreden.

3. Tot dusver wordt van het Verdrag van Bazel op geen enkele wijze afgeweken, aangezien artikel 3 van het voorstel voor een verordening van de Raad de duidelijke bepaling bevat dat de overbrenging van afvalstoffen naar ACS-landen slechts wordt toegestaan voor zover zulks op grond van de Vierde Overeenkomst van Lomé niet verboden is. Het voorstel van de Commissie is derhalve volledig in overeenstemming met de bepalingen van de Vierde Overeenkomst van Lomé.

4. Zelfs indien het Verdrag van Bazel wordt gewijzigd in overeenstemming met het voor de Derde Conferentie van de partijen bij het Verdrag van Bazel door de Commissie namens de Gemeenschap ingediende voorstel, zal het blijven voorzien in de mogelijkheid van het onder bepaalde voorwaarden van OESO- naar niet-OESO-landen uitvoeren van een aantal voor recyclage bestemde afvalstoffen. De Commissie stelt voor de uitvoer van afvalstoffen van de „groene lijst” slechts toe te staan, indien het betrokken niet-OESO-land uitdrukkelijk belangstelling voor de invoer ervan te kennen heeft gegeven. Het voorstel van de Commissie houdt derhalve noch een afzwakking van de internationale verbintenissen van de Gemeenschap noch een inbreuk op het internationaal recht in.

5. De Commissie houdt zich zonder voorbehoud aan alle internationale overeenkomsten waarbij de Gemeenschap partij is. Dit geldt ook voor alle toepasselijke multilaterale handels- en milieu-overeenkomsten. De Commissie is er voorstander van dat aan de hand van duidelijke en internationaal overeengekomen regels prioriteiten worden vastgesteld, wanneer de mogelijkheid bestaat dat milieu- en handelsovereenkomsten op bepaalde punten onverenigbaar zijn.

6. De Commissie is van oordeel dat het voorstel in overeenstemming is met alle internationale verbintenissen van de Gemeenschap die van kracht waren op het ogenblik van de goedkeuring ervan. De Commissie zal rekening houden met het standpunt van het Parlement in overeenstemming met de interinstitutionele verdeling van de bevoegdheden waarin de Verdragen voorzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1152/95

van Robin Teverson (ELDR)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 209/87)

Betreft: Illegale overheidssteun aan de varkenssector door de Franse Regering

De kwestie van de door de Franse Regering verstrekte illegale subsidies aan de varkenssector sleept nu al sinds juli 1994 aan, toen de Commissie de Franse Regering een officiële kennisgeving deed toekomen.

Acht maanden later studeert de Commissie nog steeds op de door de Franse Regering verstrekte, kennelijk onsamenvattende informatie.

Waarom accepteert de Commissie deze vertragingstactieken die een precedent zouden kunnen scheppen waarop andere Lid-Staten zich zouden kunnen beroepen indien zij worden geconfronteerd met een kennisgeving van de Commissie betreffende illegale subsidies?

Wat denkt de Commissie op de lange termijn te doen om dit probleem van de illegale subsidies in de landbouwsector aan te pakken?

Is zij voornemens maatregelen voor te stellen voor een betere controle op staatssteun voordat deze aan de verschillende sectoren wordt toegekend en niet achteraf?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(22 mei 1995)

De Commissie onderzoekt momenteel het antwoord van de Franse Regering dat zij per brief van 31 januari 1995 heeft ontvangen en is voornemens om binnenkort een besluit ter zake te nemen.

In het algemeen onderzoekt de Commissie steunmaatregelen van de Lid-Staten, zowel in de landbouwsector als in andere economische sectoren, op basis van de artikelen 92 tot en met 94 van het EG-Verdrag en de bevoegdheden die zij krachtens deze artikelen heeft. Wanneer staatssteun onwettig is toegekend, kan de Commissie vragen om deze steun terug te vorderen als hij onverenigbaar wordt geacht met de gemeenschappelijke markt. Momenteel eist de Commissie de terugvordering van dergelijke steun in de landbouwsector. Wanneer het gaat om een nationale steunmaatregel die de werking van de landbouwregelingen rechtstreeks beïnvloedt, kan de Commissie bovendien financiële correcties aanbrengen in het kader van de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL. Hoewel dit op zich geen sanctie is, is het een element dat de controle van de Commissie op de steunmaatregelen van de Staten doeltreffender maakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1153/95

van José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 209/88)

Betreft: Situatie van straatkinderen in Guatemala en Midden-Amerika

In talrijke berichten wordt verslag gedaan van de moeilijke situatie waarin straatkinderen in Guatemala en in Midden-Amerika verkeren. Talloos zijn de gevallen waarin deze kinderen het slachtoffer worden van mishandeling en machtsmisbruik, zodat hun niets anders overblijft dan hun heil op straat te zoeken.

Kan de Commissie deze berichten bevestigen? Zo ja, is er onderzoek gedaan naar de mogelijkheid van hulpverlening om aan deze schandelijke situatie een einde te maken en welke middelen staan de Europese Unie hiertoe ter beschikking?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(17 mei 1995)

Afhankelijk van de gehanteerde classificatienormen ligt het aantal „straatkinderen” in Guatemala tussen 1 500 (officiële schatting van de overheid) en 5 000 (schatting van diverse in de sector werkende NGO's en Unicef). De oorzaken van het verschijnsel zijn zoals bekend zowel sociaal als economisch: massale migratie uit afgelegen streken naar de hoofdstad en andere steden, ontwrichting van het gezinsverband, verlies van culturele identiteit, gebrek aan toekomstkansen, enz.

Tot de leeftijd van ongeveer 13 of 14 jaar voorzien de „straatkinderen” meestal in hun bestaan door te werken (als venters, autobewakers, schoenpoetsers, enz.) of te bedelen. Vanaf 14 jaar ziet men dat veel jongens, vooral in het centrum van Guatemala City, beginnen met kleine diefstallen en dat veel jonge meisjes in de prostitutie gaan. Hierop heeft de overheid vooral gereageerd met repressie, door middel van juridische instrumenten die slecht op de doelgroep zijn afgestemd.

Tegenwoordig is de toestand zich aan het verbeteren, ook al is men er nog lang niet. De verbeteringen zijn grotendeels te danken aan een aantal niet-gouvernementele organisaties die met de Guatemalteekse overheid samenwerken en er met hun bescheiden financiële middelen in zijn geslaagd een netwerk van centra voor opvang en huisvesting op te zetten en in de loop der jaren een doeltreffende methodologische aanpak te ontwikkelen.

In antwoord op een dringende oproep van de ambassadeurs van de Lid-Staten heeft de Europese Gemeenschap tussen 1991 en 1994 talrijke initiatieven gefinancierd (voor in totaal 1,8 miljoen ecu), zowel ten gunste van NGO's als de overheidsinstanties. Voortbouwend op de reeds gefinancierde initiatieven en de daarmee verworven ervaring heeft de Commissie in 1994 voorgesteld een programma van 2,5 miljoen ecu te financieren ten behoeve van de straatkinderen in Guatemala City. Dit programma, dat in juni 1994 door het Comité PVD-ALA is goedgekeurd en waarvoor de financieringsovereenkomst op 6 april 1995 door de procureur voor mensenrechten in Guatemala is ondertekend, zal weldra klaar zijn om van start te gaan.

Het bestaat uit drie hoofdelementen:

1. Versterking van de opvangcapaciteit van vier NGO's. Ondersteuning van maatregelen om eenheid te brengen in de methoden en ervaringen uit te wisselen.
2. Verbetering van de opvangcapaciteit van de openbare instellingen. Het programma wil doorgaan met het opknappen van de centra van de Secretaría de Bienestar social (secretariaat voor maatschappelijk welzijn, waaronder alle maatregelen ten behoeve van minderjarigen ressorteren), en met de scholing van overheidsambtenaren van elk niveau die taken vervullen waarvoor een goed inzicht in de problematiek van asociale jongeren is vereist.

3. Versterking van de rol van de verschillende overheidsinstanties. Dit aspect betreft sterkere deelneming door de verschillende actoren die te maken hebben met de bescherming van minderjarigen (rechtbank voor minderjarigen, procureur voor mensenrechten), alsook een specifieke opleiding over de inhoud en toepassing van de nieuwe wet voor kinderscherming.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1164/95

van Helwin Peter (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 209/89)

Betreft: Grensoverschrijdend taxivervoer

1. Is de Commissie ervan op de hoogte dat een grensoverschrijdende taxirit door een taxi van een Duits bedrijf die vanuit Frankrijk was besteld (zonder passagier) door de Franse autoriteiten als ongeoorloofd wordt beschouwd? Eveneens ongeoorloofd achten de autoriteiten het oppikken van een passagier in Frankrijk nadat de Duitse taxi een passagier na een grensoverschrijdende rit in Frankrijk had afgezet.
2. Is de Commissie ervan op de hoogte dat de Luxemburgse autoriteiten dezelfde opvattingen huldigen?
3. Is het de Commissie bekend dat in beide gevallen bij overtreding boetes worden opgelegd?
4. Acht de Commissie een dergelijk optreden van de Franse, respectievelijk de Luxemburgse autoriteiten in overeenstemming met het EU-Verdrag?

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(7 juni 1995)

Internationale taxidiensten zijn in beginsel onderworpen aan de artikelen 74 tot en met 84 van het Verdrag. Voor deze diensten is tot dusverre evenwel geen regelgeving op het niveau van de Gemeenschap vastgesteld. Door de Lid-Staten opgelegde beperkingen op de vrije levering van internationale taxidiensten vormen bijgevolg momenteel geen inbreuk op het Gemeenschapsrecht.

Overeenkomstig het Witboek over de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid zal de Commissie echter een voorstel indienen voor een verordening betreffende de vrije levering van diensten, met name internationale diensten, in de taxisector. Dat voorstel voor een verordening is nauw verbonden met het gevolg dat zal moeten worden gegeven aan de toekomstige mededeling van de Commissie betreffende het netwerk van burgers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1176/95

van Stephen Hughes (PSE)

aan de Commissie

(27 april 1995)

(95/C 209/90)

Betreft: Adviesgroep mededinging

Kan de Commissie details verstrekken over de samenstelling en de taken van de Adviesgroep mededinging?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie

(23 mei 1995)

Het voornemen van de Commissie om een groep op hoog niveau op te richten die zich zal bezighouden met vraagstukken in verband met het concurrentievermogen, werd op de Europese Raad van Essen 1994 toegejuicht. Deze groep werd in februari 1995 samengesteld en bestaat uit de volgende leden:

- C. A. Ciampi, gewezen eerste minister van Italië, gewezen president van de Bank van Italië, voorzitter van de groep;
- prof. F. Maljers, gewezen president van Unilever, gewezen voorzitter van de Raad van commissarissen van Philips, vice-voorzitter van de groep;
- P. Barnevik, president-directeur van ABB;
- D. Simon, vice-president, directeur en nieuwgekozen president van British Petroleum;
- J. Gandois, voorzitter CNPF, gewezen president van Pechiney en Cockerill-Sambre;
- C. Solchaga, gewezen minister van Financiën van Spanje;
- P. Cassels, algemeen secretaris van de Irish Congress of Trade Unions;
- prof. Maria J. Rodrigues, Instituto superior de ciências do trabalho e da empresa, Lissabon;
- J. Ollila, president-directeur van Nokia Corporation;
- Birgit Breuel, gewezen voorzitter van Treuhand;
- G. Sapountzoglou, president van Ionian Investments, gewezen lid van de Raad van bewind van de EIB;
- W. Peirens, voorzitter van het ACV, lid van het Uitvoerend Comité van de EVV;
- K. Zwickel, president van IG Metall.

Permanente vertegenwoordiger van de Commissie: prof. Alexis Jacquemin, raadadviseur.

De leden nemen aan de werkzaamheden van de groep deel in hun persoonlijke naam en niet als vertegenwoordiger van

enige organisatie. Prof. Alexis Jacquemin werd aangewezen als permanent vertegenwoordiger van de Commissie en neemt als waarnemer deel aan de werkzaamheden.

De groep dient iedere zes maanden, vóór de bijeenkomst van de Europese Raad, bij de Commissie en bij de Raad een verslag in over het concurrentievermogen in de Gemeenschap en verstrekt advies in verband met prioriteiten en beleidswijzigingen die erop gericht zijn de situatie te verbeteren.

Thans is de groep bezig met het vaststellen van zijn prioriteiten, die onder drie gebieden vallen: de uitgebreide markt, het bedrijfsleven en menselijk potentieel.

ongeveer 5 miljoen DM in beslag was genomen. Het gerechtelijk onderzoek, dat slechts na veel aarzelen werd gestart, sleept zich zonder resultaat al zeventien maanden voort.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze eclatante schending van de geldende voorschriften ter bescherming van de soortenrijkdom?
2. Hoe beoordeelt de Commissie de desbetreffende werkzaamheden van de Duitse autoriteiten?
3. Welke mogelijkheden ziet de Commissie om dergelijke smokkel voortaan doeltreffender te bestrijden?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(9 juni 1995)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1177/95

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(27 april 1995)

(95/C 209/91)

Betreft: Straatkinderen in Guatemala

Is de Commissie bereid om in het Europees Parlement het feit ter sprake te brengen dat de Lid-Staten via hun eigen belastingbetalers financiële hulp verstrekken aan landen die een verleden hebben van opsluiting, foltering en het vermoorden van stratkinderen? Welke stappen worden ondernomen om hier een eind aan te maken?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(6 juni 1995)

Het geachte Parlements lid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1153/95 van de heer Gil Robles Gil Delgado ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 48 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1207/95

van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 209/92)

Betreft: Ivoorsmokkel in Duitsland

Reeds in 1993 daagde de Duitse Aktionsgemeinschaft Artenschutz een zakenman uit Karlsruhe voor de rechter, bij wie een hoeveelheid gesmokkeld ivoor ter waarde van

De Commissie is niet op de hoogte van de feiten waarop het geachte Parlements lid doelt.

Invoer van ivoor in de Gemeenschap valt onder Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dieren en plantensoorten.

Momenteel wordt in de Raad een veelomvattend voorstel besproken voor een verordening van het Parlement en de Raad ter vervanging van Verordening (EEG) nr. 3626/82 ⁽²⁾. Wanneer die verordening is vastgesteld, zullen de Lid-Staten over veel meer mogelijkheden beschikken om de communautaire regelgeving inzake de handel in in het wild levende dieren te doen toepassen.

Op kortere termijn wordt verwacht dat de tenuitvoerleggings-werkgroep, die recent door het bij Verordening (EEG) nr. 3626/82 in het leven geroepen comité is opgericht, de strijd tegen de smokkel van in het wild levende dieren zal vergemakkelijken.

Bovendien moeten de Lid-Staten krachtens Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad ⁽³⁾ betreffende wederzijdse bijstand met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften de Commissie informeren over vastgestelde of vermoedelijke inbreuken tegen de door de douaneadministraties toegepaste communautaire wetgeving, zoals Verordening (EEG) nr. 3626/82. De Commissie zorgt ervoor dat elk ingesteld onderzoek op communautair niveau wordt gecoördineerd en heeft systemen voor elektronische berichtgeving opgezet om de uitwisseling van informatie over de toepassing van de wetgeving tussen meer dan 300 grote douanekantoren, havens en luchthavens in de gehele Gemeenschap te vergemakkelijken. Met behulp van die systemen verzonden informatie heeft er reeds toe geleid dat in de Gemeenschap gesmokkelde of vervoerde beschermde dieren konden worden onderschept.

⁽¹⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1982.

⁽²⁾ PB nr. C 131 van 12. 5. 1994.

⁽³⁾ PB nr. L 144 van 2. 6. 1981.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1212/95**van James Provan (PPE)****aan de Commissie***(20 april 1995)**(95/C 209/93)**Betreft:* Verordening (EEG) nr. 3254/91 — wildklemmen

Dankzij een belangrijk initiatief van het Europees Parlement is Verordening (EEG) nr. 3254/91 ⁽¹⁾ inzake wildklemmen tot stand gekomen, die op 1 januari 1996 in werking zal treden. Daardoor zal over de gehele wereld aanmerkelijk minder dierenmishandeling plaatsvinden.

Er gaan geruchten dat de Commissie een bijbedoeling met de invoering van de handelsbeperkingen uit hoofde van deze verordening heeft. Is dat zo?

⁽¹⁾ PB nr. L 308 van 9. 11. 1991, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(24 mei 1995)

Verordening (EEG) nr. 3254/91 stelt zonneklaar dat het gebruik van de wildklem moet worden verboden.

Toen de verordening werd vastgesteld, bestond de algemene verwachting dat derde landen tijdig aan de gestelde voorwaarden zouden kunnen voldoen en dat het invoerverbod derhalve nooit in werking zou hoeven te worden gesteld. Vooral als gevolg van onverwachte vertraging bij de ontwikkeling van normen inzake humane vangtechnieken blijkt deze verwachting thans ongegrond.

Bepaalde bontexporterende landen hebben de Commissie daarom met aandrang verzocht een opschorting van het invoerverbod in overweging te nemen.

De Commissie onderzoekt momenteel de consequenties van deze situatie voor de uitvoering van de verordening en zal het Parlement omstandig van haar bevindingen op de hoogte brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1247/95**van Christine Crawley (PSE)****aan de Commissie***(5 mei 1995)**(95/C 209/94)**Betreft:* Invoer van bananen

In 1993 sprak de Europese Unie af dat de Lid-Staten een aandeel van 18 % van hun bananeninvoer zouden reserveren voor bananen uit de ACS-landen. Hoe ziet de Unie toe op de naleving van deze afspraak? Er zijn aanwijzingen dat sommige Lid-Staten deze afspraak negeren. Welke maatregelen kan de Commissie in het belang van de ACS-landen

nemen om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten deze afspraak nakomen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(1 juni 1995)

In het kader van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen ⁽¹⁾, wordt bepaalde Staten in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan (de ACS-landen die de EG-markt van oudsher bevoorraden) toegestaan tot een jaarlijkse hoeveelheid van 857 700 ton in te voeren. Deze hoeveelheid wordt verdeeld onder de verschillende exporterende landen.

Een van de hoofddoelen van de regeling voor bananen van de Gemeenschap is de verplichtingen ingevolge Protocol nr. 5 van de Vierde Overeenkomst van Lomé na te komen door te waarborgen dat ACS-landen die van oudsher aan de Gemeenschap bananen hebben geleverd, niet uit de markt worden gedreven.

Bananen uit derde landen of uit ACS-landen die niet van oudsher aan de Gemeenschap leverden, kunnen worden ingevoerd in het kader van jaarlijkse tariefcontingenten die momenteel zijn vastgesteld op 2 200 000 ton. Binnen deze tariefcontingenten is 90 000 ton gereserveerd voor ACS-landen die niet van oudsher aan de Gemeenschap leverden. In de praktijk vindt geen invoer plaats buiten de hoeveelheden die worden geleverd door ACS-landen die van oudsher leveren of buiten de hoeveelheden in het kader van tariefcontingenten, gezien de hoge invoerrechten die van toepassing zijn.

De invoer wordt gecontroleerd, zoals dat het geval is in het kader van de ordening der markten in andere sectoren van de landbouw, door middel van invoervergunningen waarover de importeurs moeten beschikken alvorens de goederen worden vrijgemaakt.

De Commissie deelt de mening niet dat de Lid-Staten de ter zake toepasselijke wetgeving zouden negeren. Zouden hiervan toch bewijzen worden geleverd, dan zou de Commissie niet aarzelen om de procedure op gang te brengen waarin is voorzien bij artikel 169 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1262/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Commissie***(5 mei 1995)**(95/C 209/95)**Betreft:* Hulp aan Nicaragua

Kan de Commissie mededelen hoe de door de Spaanse niet-gouvernementele organisatie Acsur Las Segovias

beheerde 500 000 ecu aan hulp in het noorden van Nicaragua zijn besteed?

Welke follow-up denkt de Commissie te geven aan dit pakket steunmaatregelen dat is bedoeld voor een periode van slechts zes maanden?

Heeft deze hulpverlening enig effect gesorteerd in die zin dat de strijd in dit deel van Nicaragua is voorkomen of geluwd?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

De opsplitsing van de door „Acsur Las Segovias” besteedde 500 000 ecu is als volgt:

	(in ecu)
Personeelskosten	
buitenlands	22 800
plaatselijk	9 200
Medische kosten	
medisch materiaal	76 331
geneesmiddelen	307 792
directe en administratie kosten	15 366
Transportkosten	
internationaal	30 600
plaatselijk	12 240
Opslagkosten	12 000
Reserve	13 671

De Commissie overweegt om met dezelfde niet-gouvernementele organisatie (NGO) een ander project te financieren, dat ook op de geneesmiddelenvoorziening zou zijn toegespitst. Dit nieuwe initiatief zou gericht zijn op het Cames-project. Het Cames-project is een geneesmiddelenfonds, dat op niet-lucratieve basis medicijnen verstrekt aan gezondheidszorgprojecten van een plaatselijke NGO (ADIS) en van drie Europese NGO's (MDM-F, Oxfam-B en MSF/AZG-B). Met deze actie zou voor de „follow-up” van de hulp kunnen worden gezorgd.

Met dit project werd veeleer beoogd de consequenties van de conflicten in dit gebied van het betrokken land op te vangen, dan om rechtstreeks invloed uit te oefenen op de gevechtshandelingen. In ieder geval zou de verlening van dringend benodigde geneesmiddelen de sociale stabiliteit daar hebben moeten bevorderen.

Behalve strikt humanitaire bijstand worden er echter ook andere acties door de Commissie gefinancierd en uitgevoerd. Sommige daarvan, die specifiek zijn opgezet om ontwortelde bevolkingsgroepen (mensen die naar hun land terugkeren, ontheemden of gedemobiliseerden) te helpen weer zelf-rezzaam te worden in sociaal en economisch opzicht, worden in Nicaragua uitgevoerd, vooral in de noordelijke gebieden. De Commissie is van mening dat deze maatregelen de spanning in die gebieden hebben helpen voorkomen of verminderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1272/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 209/96)

Betreft: Sociale Top Kopenhagen, 6—12 maart 1995

Welke praktische en concrete maatregelen zal de Commissie nemen naar aanleiding van de Sociale Top in Kopenhagen van 6—12 maart 1995?

Kan de Commissie met name pressie uitoefenen op de Lid-Staten om het door de Verenigde Naties gestelde streefcijfer van 0,7% van het BNP in acht te nemen, de kwaliteit van de hulp te verbeteren door het percentage van de hulp waarvoor goederen en diensten moeten worden gekocht te verminderen en de 3 miljard ecu vrij te maken die in Rio zijn toegezegd voor armoedebestrijdingsmaatregelen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(31 mei 1995)

Het onderwerp van de vraag van het geachte Parlementslid valt onder de bevoegdheid van vice-voorzitter Marín en van de heer Pinheiro, die deze vraag beide namens de Commissie beantwoorden.

De Gemeenschap hecht zeer veel belang aan het welslagen van de sociale topconferentie van de Verenigde Naties en heeft inderdaad een belangrijke rol gespeeld bij het resultaat daarvan. Overeenkomstig de aan deze top gegeven politieke prioriteit, is de Commissie voornemens om, met het oog op de „follow-up” daarvan, een tweesporen-strategie te lanceren. Enerzijds wordt met het momenteel lopende actieprogramma van de Commissie op middellange termijn (1995—1997) voortgebouwd op de conclusies van die top, en in het bijzonder op het daarbij overeengekomen actieplan, telkens wanneer en waar de bevoegdheden van de Gemeenschap daarbij zijn betrokken, terwijl er ook rekening wordt gehouden met het subsidiariteitsbeginsel. Anderzijds is de Commissie voornemens, een blauwdruk op te stellen voor een specifieke mededeling over de „follow-up” van de sociale topconferentie, waarbij in het bijzonder de nadruk zal worden gelegd op de externe dimensie van die „follow-up”.

In verband met de financiële middelen die beschikbaar zijn voor de tenuitvoerlegging van de conclusies van de sociale topconferentie, zij erop gewezen dat zowel de politieke verklaring als het actieplan, bij hun aanpak van het probleem van de geldelijke middelen, duidelijk verwijzen naar zowel interne als externe middelen van openbare en particuliere herkomst of aard. In het bijzonder wordt verwezen naar het belang van de beschikbaarstelling van eigen binnenlandse middelen, in het bijzonder via efficiënte, progressieve nationale belastingstelsels. Met betrekking tot de externe middelen staat in de conclusies van de sociale top niet alleen een bevestiging van het streefcijfer van 0,7% van het BNP voor officiële ontwikkelingshulp (ODA), maar ook dat eveneens de middelen van de internationale financiële instellingen en van de particuliere sector voor sociale

ontwikkeling beschikbaar moeten worden gesteld. De Commissie is van plan om zich bij deze brede aanpak aan te sluiten en na te gaan hoe de Gemeenschap tot de tenuitvoerlegging daarvan kan bijdragen, terwijl zij ook een beroep zal doen op de Lid-Staten om het streefcijfer van 0,7 % van het BNP voor de ODA zo spoedig mogelijk te bereiken. In verband hiermee verzoekt de Commissie de Lid-Staten in feite thans reeds om zich de nodige inspanningen te getroosten om hun bijdragen tot het volgende EOF van de Overeenkomst van Lomé ten behoeve van de ACS-landen te verhogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1275/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 209/97)

Betreft: Plattelandsontwikkelingsproject Pa Nam

Denkt de Commissie rekening te houden met de wensen van het Europees Parlement met betrekking tot dit project in Tibet?

Kan de Commissie dit project voor onbepaalde tijd opschorten, totdat de situatie met betrekking tot de rechten van de mens in China is verbeterd en China de bezetting van Tibet heeft opgegeven?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(8 juni 1995)

De Commissie moge het geachte Parlements lid verwijzen naar haar antwoorden op de schriftelijke vragen 94/95 van de heer Vandemeulebroucke ⁽¹⁾, 276/95 van de heer Langer en mevrouw Anglietta ⁽²⁾ en 1054/95 van de heer Watson ⁽³⁾.

De Commissie zal binnenkort een definitief besluit over dit project nemen.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 58.

⁽²⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 64.

⁽³⁾ PB nr. C 179 van 13. 7. 1995, blz. 63.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1284/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 209/98)

Betreft: Straatkinderen in Guatemala

Is het de Commissie bekend dat er in 1994 in Guatemala 13 straatkinderen werden vermoord, en dat er ondanks bewijzen, getuigen en onderzoek door Casa Alianza geen veroordelingen hebben plaatsgevonden?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om te verzekeren dat het Guatemalteekse rechtssysteem wordt verbeterd?

Wat is de laatste stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het met 2,5 miljoen ecu gedoteerde project voor straatkinderen in Guatemala?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(7 juni 1995)

De Commissie heeft de door het geachte Parlements lid bedoelde feiten vernomen via mededelingen van de NGO „Casa Alianza”. De gebeurtenissen waarbij soms minderjarigen in Guatemala het slachtoffer zijn, behoren tot de meest schrijnende aspecten van een ernstige en ingewikkelde situatie waarop onlangs de aandacht is gevestigd in het eerste rapport van de Missie van de Verenigde Naties voor toezicht op de naleving van de mensenrechten (Minugua).

In dit rapport worden de vele schendingen van het recht op leven, waaronder buitengerechtelijke executies en moorden als gevolg van schending van gerechtelijke garanties, zeer duidelijk aan het licht gebracht. Het feit dat de autoriteiten in de meeste gevallen geen grondig onderzoek hebben ingesteld, betekent dat er meer gevallen ongestraft blijven en leidt tot een algemeen gevoel van onveiligheid bij de burgers.

Door zijn instemming met de inhoud van het rapport van Minugua geeft de president van Guatemala, León Carpio (oud-procureur voor de mensenrechten), te kennen dat het ondoelmatig functioneren van de staatsinstellingen de fundamentele oorzaak is voor het kennelijk ongestraft blijven van personen die zich schuldig hebben gemaakt aan schending van de mensenrechten.

Hoewel de situatie uiterst ingewikkeld is, meent de Commissie dat terwijl zij druk op de regering blijft uitoefenen om te zorgen voor de eerbiediging van een fundamenteel recht van de mens, namelijk het recht op leven, zij op korte termijn, in samenwerking met Minugua, concrete steun moet verlenen voor alle initiatieven die verandering kunnen brengen in deze gang van zaken, met name door middel van:

- maatregelen voor de professionalisering en psychologische voorbereiding van straatagenten en leden van privé-politiediensten;
- maatregelen ter verbetering van de rechtsbedeling, met name wat het Openbaar Ministerie betreft.

De Commissie moge het geachte Parlements lid er voorts op wijzen dat de overeenkomst met betrekking tot het project „Straatkinderen van Guatemala-stad” op 6 april door de nationale autoriteit is ondertekend en dat de deskundigen die zullen worden belast met de leiding van de acties die zij voornemens is uit te voeren, momenteel worden aangetrokken.

Dit project is er onder meer op gericht de verschillende openbare instanties die belast zijn met de bescherming van minderjarigen (secretariaat van Bienestar social, de Rechtbank voor minderjarigen, de procureur voor de mensen-

rechten) in staat te stellen slagvaardiger op te treden en een doelgerichte opleiding ten behoeve van de betrokken personen en instanties te verzorgen om hen te informeren over de nieuwe kinderschermingswetgeving en de toepassing daarvan te bewerkstelligen. Dit project levert zeer waarschijnlijk een grote bijdrage aan de oplossing van de door het geachte Parlementslid bedoelde problemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1285/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Commissie***(6 mei 1995)**(95/C 209/99)*

Betreft: Sociale-actieprogramma en ouderen

Kan de Commissie in het tweede sociale-actieprogramma de toezegging opnemen om naar analogie van een gedragscode voor het kind een gedragscode voor ouderen uit te werken?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(14 juni 1995)

De Commissie heeft op 1 maart 1995 een voorstel voor een besluit van de Raad betreffende communautaire steun voor acties ten behoeve van ouderen goedgekeurd.

In dit voorstel, dat tot doel heeft de beste praktijken te bevorderen op gebieden die voor ouderen van belang zijn, wordt aan de zorg voor afhankelijke ouderen prioriteit verleend. De opstelling van een specifieke „gedragscode” wordt in dit stadium niet overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1287/95**van Christine Oddy (PSE)****aan de Commissie***(5 mei 1995)**(95/C 209/100)*

Betreft: 1999, door de Verenigde Naties uitgeroepen tot Internationaal Jaar van de ouderen

Welke plannen heeft de Commissie om prioriteit te geven aan de rechten van de ouderen in haar tweede sociale-actieprogramma, gelet op het feit dat 1999 door de Verenigde Naties is uitgeroepen tot Internationaal Jaar van de ouderen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(14 juni 1995)

Het door de Commissie op 1 maart 1995 aangenomen voorstel inzake communautaire steun voor acties ten behoeve van ouderen ⁽¹⁾ bestrijkt de periode tot eind 1999, teneinde de Gemeenschap in staat te stellen een bijdrage te leveren tot het Internationaal Jaar van de ouderen van de Verenigde Naties in 1999. Welke vorm deze bijdrage aanneemt, zal worden beslist in overleg met de belangrijkste betrokken partijen in de jaren tussen nu en 1999.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 53 def. (PB nr. C 115 van 9. 5. 1995).

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1370/95**van Peter Skinner (PSE)****aan de Commissie***(3 mei 1995)**(95/C 209/101)*

Betreft: Maatregelen van de Europese Commissie ter controle van de behandeling van de bemanning van het Bulgaarse schip „Rotalia” bij terugkeer in Bulgarije

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft genomen naar aanleiding van de op 6 april 1995 aangenomen resoluties over de bemanning van het Bulgaarse schip „Rotalia” (B 4-649/95, B 4-652/95 en B 4-680/95), met name welke maatregelen zij heeft genomen met het oog op de in de resolutie gevraagde controle van de behandeling van de bemanning bij terugkeer in Bulgarije?

Kan de Commissie eveneens ingaan op mijn schriftelijke voorstel aan de heer Hans van den Broek om het Commissiekantoor in Sofia eventueel voor deze actie in te zetten?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(18 mei 1995)

De Commissie is zich volledig bewust van de benarde omstandigheden waarin de bemanning van het Bulgaarse schip „Rotalia” zich bevindt. De Commissie heeft vernomen dat de Bulgaarse overheid een krediet heeft verleend, en dat de bemanning schriftelijke garanties heeft gekregen dat bij terugkeer in Bulgarije het achterstallig loon zal worden uitbetaald. Wat gerechtelijke vervolging betreft, hebben de reders hun eis tot schadevergoeding voor de verliezen als gevolg van de staking ingetrokken. Bij het zoeken naar een oplossing voor deze ingewikkelde zaak hebben de Bulgaarse

autoriteiten verklaard dat zij de fundamentele rechten van de bemanning van de „Rotalia” zullen eerbiedigen.

Wat een eventuele follow-up betreft, is de delegatie van de Commissie in Sofia gevraagd de Commissie regelmatig op de hoogte te houden van de situatie.

De Commissie wijst er nogmaals op dat de betrekkingen van de Gemeenschap met de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa gebaseerd zijn op het beginsel van volledige eerbiediging van de mensenrechten en de democratische grondbeginselen, waaraan zij de grootste waarde hecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1379/95

van Klaus Rehder (PSE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 209/102)

Betreft: Ouderenzorg in de Europese Unie

Welke verschillende voorzieningen op het gebied van de ouderenzorg bestaan er in de Europese Unie en hoe, bijvoorbeeld via welke organisaties, is deze ouderenzorg in de onderscheiden Lid-Staten georganiseerd?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(19 juni 1995)

De zorg voor en de dienstverlening aan ouderen vormden het onderwerp van een vergelijkend verslag dat in 1993 door de Waarnemingspost van de Commissie voor ouderen en bejaarden is uitgegeven. Een exemplaar hiervan wordt aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1391/95

van Yiannis Roubatis (PSE)

aan de Commissie

(3 mei 1995)

(95/C 209/103)

Betreft: De prijs van krantenpapier

Welke rechtstreekse maatregelen denkt de Commissie te nemen tegen de stijgende prijs van het krantenpapier, in afwachting van de resultaten van het onderzoek dat de heer Van Miert, commissaris voor mededingingszaken, heeft

aangekondigd naar een trustvorming onder de Europese papierproducenten, waarvoor tekenen aanwezig lijken te zijn?

Hoe denkt zij de gevolgen te bestrijden van de stijging van genoemde prijs op de kosten van het uitgeven van de kranten, en dientengevolge op de vrijheid van drukpers, het vrije verkeer van ideeën en de werking van de democratie in de Lid-Staten?

Kan zij overwegen de import van papier uit deze landen te liberaliseren of althans de quota overeenkomstig de stijging van het totale verbruik te verhogen?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(29 mei 1995)

De Commissie kan alleen maar bevestigen dat er een grondig onderzoek wordt ingesteld in de sector drukpapier en met name krantenpapier om de produktie- en verkoopvoorwaarden van deze produkten onder de loupe te nemen voor wat betreft de concurrentieregels van het Verdrag. Zij kan evenwel niet op het resultaat van dit onderzoek vooruitlopen. Indien blijkt dat de door het geachte Parlements lid genoemde stijging van de prijs van papier het resultaat is van een inbreuk op de concurrentieregels, dan zal zij uiteraard de nodige maatregelen nemen om daaraan een eind te maken.

Uit dit onderzoek blijkt niet alleen de belangstelling van de Commissie voor concurrentieaangelegenheden, maar ook voor de uitgeverij. De Commissie heeft altijd verklaard een vrije en gevarieerde pers te steunen.

Hoewel er geen plannen zijn om de hoeveelheid krantenpapier te verhogen die in het kader van quota vrij van rechten wordt ingevoerd, zal het geachte Parlements lid toch wel op de hoogte zijn van de concessies die door de Gemeenschap in het kader van de Uruguay-Ronde worden verleend en die voorzien in de afschaffing, over een periode van tien jaar, van alle rechten die op de invoer van krantenpapier betaald moeten worden. Per 1 januari 1995 werden de rechten van 9 % en 4,9 % respectievelijk verlaagd tot 7,8 % en 4,7 % en per 1 januari 1999 zal dit 3 % worden. Daarna zal deze 3 % geleidelijk aan tot nul verlaagd worden zodat alle krantenpapier per 1 januari 2004 vrij van rechten zal worden ingevoerd.

Bovendien heeft de Commissie de Raad in het kader van de besprekingen met derde landen over de nadelige gevolgen op hun handel na de uitbreiding van de Gemeenschap voorgesteld om deze verlagingen van de Uruguay-Ronde sneller en op autonome basis door te voeren. De goedkeuring van dit voorstel door de Raad zou ten gevolge hebben dat de rechten die nu voor krantenpapier gelden onmiddellijk tot 5,3 % en 4,2 % verlaagd zouden worden; op 1 januari 1999 zou dit 1,8 % zijn waardoor de rechtenvrije regeling in januari 2002 een feit zou zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1609/95**van Eryl McNally (PSE)****aan de Commissie***(12 juni 1995)**(95/C 209/104)*

Betreft: Verbod op het gebruik van elektrische schokstaven en voetkluisters

Kan de Commissie verklaren dat al het mogelijke zal worden gedaan om de vervaardiging en de verspreiding van elektrische schokstaven en voetkluisters in het Verenigd Konink-

rijk en de gehele Gemeenschap te verbieden, zodat deze kwalijke folterpraktijk kan worden uitgeroeid?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(28 juni 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag 741/95 van de heer Nicholson ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995.